یعنی: "چاچی دمسلمانو وروردآ بروا وحیثیت څخه دفاع وکړه خدای به دقیامت په ورځ دی، دا ورڅخه وژغوری ". اوبل ځای فرمایی:

" یومسلمان دعا ،دبل مسلمان په غیاب کښې مستجابه اومقبوله ده .یومؤظف ملک ددې په سر ولاړدی اوهرکله چې دی دخپل وروردپاره دعا وکړی ،دا ملک وایی: آمین ـ خدایه دغه دعا ومنه ـ اوده ته هم هغومره اجرورکړی."

(دمسلم په روایت)

ددی ټولوڅخه را څرګندیږی چې په اسلام کښې دورورولی مفهوم څومره عالی دی اویومسلمان پربل مسلمان څومره زیات حقوق لری: اودغه الهی اریکی څومره دستاینې وړ، اودساتنې مستحق دی. اسلامی ورورولی، هغه پاکه او سپخلی رابطه ده چې لوی خپتن تعالی، دانسانی ریښتینی ژوند انه دښه سمون دپاره اودټولو خارجي منفي عواملوڅخه دژغورنې په خاطر، دآدم علیه السلام دزامنو ترمینځ ټینګه کړیده. ځکه دد نیا ژوند داسې عیار شویدی چې هرومرو به ،دانسانی پرګنو ترمینځ دتعاون، همدردی، اویوبل ته لاس ورکولو په واسطه سمبالیږی او تکامل مومی. دغه مشارکت اوګډه همکاری حتی دخدای درسولانو غوښتنه ده .لکه چې الله تعالی دحضرت موسی علیه السلام درسالت اوغوښتنې څخه دغه رنګه حکایت کوی:

" وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ، هَارُوْنَ اَخِي اشْدُدْ بِهِ اَزْرِيْ وَاَشْرِكْهُ فِيْ اَمْرِيْ، كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا وَّنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ، اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا "

یعنی: ای پروردګاره! زما سره زما دکورڅخه یومرستندوی، وټاکه ،زما ورورهارون، زما مټ یعنی باز وپرې پیاوړی کړه .اوزما سره یې زما (دنبوت) په کارکې شریک کړه .ترڅو ستا زیاته ثنا اوتسبیح ووایو تاپه یر، یادکړو. بیشکه چې ته زمونږ احوال وینې.

نه افراط او نه تفریط:

هوکله چې اسلامي وروروليو مقدس او پاک پيوند دې او ټول مسلمانان، دې ته هڅول شوي خو دغه اړيکې او ارتباط داسې بې حدوده او بې قواعدو پاته شوې ندې. په همدې لړ کې ټولو مسائلو کښې په عامه توګه او په دې هکله، په خاصه توګه اسلامي شريعت د اعتدال بنسټ ټينګ کړي او د افراط او تفريط څخه يې مسلمانان ټينګ کړي او د افراط او تفريط څخه يې مسلمانان، ژغورلې دي. لکه چې د اسلام مختار پيغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم همدغه ټکلاره تعقيب کړې او هر کله چې دوکاړونو په مينځ کښې مخير شوېدې نو معتدل او آسانه جانبې غوره کړېدې، او د باطل څخه يې اجتناب کړېدې.

تطرف او شذوذ چې غالباً افراط يا تفريط ته منجر کيږي هغه غير طبيعي سلوک دې چې د ډيرو انحرافاتو سبب ګرځي او انسان د بې لارتيا په لارو انوي.

اسلامي اخوت او وروروليو په همدې شان هغه مهمه مسئله ده چې بايې مسلمانان مؤمن او مجاهد وروپه دهغې ابعادو په ژوره کتنه وګوري او د شريعت په چوکاټ کښې هغه وپالي.

په دې هکله افراط نه شايي (عشق) او (وله) پلي نه، ورسيږي او نه شايي يو ورور د بل سره دومره مينه پيدا کړي چې ګويا محب په محبوب کښې ذوب اوويلې شي. هکه په دې مرحله کښې د شرعي صيانت او ژغورنې پل پرې ګيږي او شيطان او نفس بيا انسان په ضمير او زړه حکومت کوي او هلته بيا د محبوب هر کار، محمود او ښې وي او د مين په قاموس کښې د محبوب او معشوق په هکله د نقص او ملامتي کلمه نه ځاپيږي. هلته عاشق، څه چې وينې هغه د محبوب حسن او مستحقات وي، ترټولو لوړې برا وبهترګڼي او هر څه د هغه په اختيار کښې ږدي او د نور و قواعدو پروا بيا نه ساتي.

هلته نيا ډير ځله پيښيږي چې د محبوب ورور، غوښتنه د خداى په حکم راجح وګڼي او نا روا

به یې، رواګنې اوله ځانه به ورته توجیهات جوړوی. خودخدای داستازی قاطع فیصله داده چې:

" لَاطَاعَةَ لِمَخْلُوْقٍ فِيْ مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ"

بناءً: مسلمان وروره په کاردی چې دخپلې وروره اړیکی داعتدال په چوکاټ کښې فعال اوژوندی وساتی اوهرڅه دشریعت په رڼا کښې اودعقل اوتدبیر اوحقانیت په تله وتړی.

بایددوی دځان سره هم رښتینې اوصریح اللهجه وی اودنورو، وروسره هم، مینه اومحبت بایددحقایقوپرمخ پرده وانه چوی، اوعاطفه اواحساسات هم بایدکنترول اودتعقل ترادارې لاندې وی. اونه ښایی چې په یوه اوبله بهانه حتی په وړوکو روکښې فروګذاشت اوکمی وشی. اوکښې رخصتونه ولټوی، ځکه دا پیادلویو - لویوګناهونودپاره لارګرزی.

داسلام ددعوت کونکوزړونه بایدهغه عبادتخانی وی چې دالله تعالی ځانه په غږ دبل، ځه عبادت پکښې ونشی اومؤمن مجاهدته ښایی دشرک او بل نمانځنې ځانه، که خفیه یا جلی، دیره ډډه وکړی ځکه دشرک عوامل دیره په نرمی عمل کوی اوانسان دځان ځانه ناخبره، بیلاری اوګمراه کوی.

همدارنګه ښایی چې په اسلامی وروروليه کښې دحضرت پیغمبرصلی الله علیه وسلم وروروی دحضرت ابوبکرصدیق سره زمونږدژوندانه سرمشق وی هغه وروروی چې پیغمبرصلی الله علیه وسلم یې دحق دویلوڅخه وانړاوه:

" لَوْكُنْتُ مُتَّخِذًا مِّنْ اَهْلِ الْاَرْضِ خَلِيْلًا لَّاتَّخَذْتُ اَبَابَكْرٍ خَلِيْلًا "

بعنی: چې ما دمځکی دا وسیدونکوڅخه څوک، په ملګرتیا نیولی نوهرومروبه می ابوبکرپه ملګرتیا، نیولی وُ. یعنی داچې دخلیل کلمه یې ابوبکرصدیق ته استعمال نکړه اویوازی په اسلامی وروری ټې اکتفاکړیده ځکه دپیغمبرخلیل په خپله خدای (ج) دی.

دیوشپیته کلن صالح بنده څخه داسې روایت شویدی چې ویل به یې:

" زه دخپل زړه په دروازه کښې ځلوبښت کاله دریدلی یم ترڅوخدای څخه په غیربل څوک را ـ دننه نه شی." یعنی دشرک په عوامل وملوث نشی. په پای کښې یوځل بیا ټولوموجاهدومؤمنو وروروته داڅرګندوم چې په ټولوچاروپه تیره بیا داسلامی وروروليې په ساحه کښې دافراط اوتفریط څخه ډډه وکړو، نه دافراط لارهغوره کړوچې دوروری څخه دعشق افسانه اودفنا ـ فی الانسان قضیه جوړه کړو، اودحق سترګی موږ عاطفه اواحساسات اونفسانی غلبی راپټې کړی. اوپه حق اوباطل کښې دجانبداری په دګماتیزم اخته شوا ونه دتفریط په لومه کښې راګیرشوچې دځان ځانی اوغرور، کبرا ولویی په جنون مبتلاشوا ودمسلمان وروروحق، پایمال اوهرڅه دځان دپاره وغواړو، اوپه غربی مفهوم دفردیت اومنفعت جوئی په رنګ اخته شو. او بالآخره دنورومحاسن، شیکنی، استعداد او استحقاق هم ونه منو. اودهمدې نا روغې له کبله ځان اونورو همراهان دهلاکت اوفلاکت کندی ته لاهوکړو وَاَغَاذَنَا اللّٰهُ مِنْهَا.

(پای)

همسنگران پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم

ابو عبیدة بن الجراح
امین امت اسلام

چه شخصیتی است این بزرگواری که پیامبر علیه السلام، دست راست وی را بدست خود میگیرد و میگوید:

"هر امتی امینی دارد و امین این امته ابو عبیدة بن الجراح است"..؟؟

چه بزرگ مردی است این کسی که رسول اعظم صلی الله علیه وسلم، او را به کمک عمرو بن العاص درغزوه (ذات السلاسل) فرستاد و بر آرتشی که ابوبکر صدیق و عمر رضی الله عنهما جزء آن، بودند، امیرش ساخت..؟؟

کیست این صحابی جلیل القدر که نخستین بار به "امیر الامراء" ملقب شد..؟؟

کیست این مردی که دارای قامت بلند، جسم لاغر، چهره پرعرق، ریش کم و دندان شکسته وفاقد ثنایا می باشد..؟؟

آری،.. چه کسی است این نیرومند امانت کار که عمر بن الخطاب در حالت نزع در مورد وی، میگوید:

"اگر ابو عبیدة بن الجراح، زنده میبود، خلیفه اش تعیین مینمودم و اگر پروردگارم در مورد وی از من می پرسید، میگفتم امین خدا و امین رسولش را خلیفه ساختم"..؟؟

او، ابو عبیدة.. "عامر بن الجراح" است... درنخستین روزهای طلوع آفتاب تابان اسلام،

توسط حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه قبل از اینکه پیامبر عظیم الشان اسلام صلی الله وسلم درخانهٔ ارقم داخل شود، مسلمان شد و در هجرت دوم به سوی حبشه، شرکت نمود و بعد از آنجا برگشت تا در پهلوی رسول خدا علیه السلام در بدر و احد و همه غزوات، اشتراک نماید و بعد هم مسیر "نیرومندی" و "امانت داری" خود را در همصحبتی خلیفهٔ پیامبر علیه السلام، ابوبکر صدیق (رض) و بعد تر در مصاحبت امیر المؤمنین عمر (رض) و در حالیکه دنیا را پشت پا زده و مسئولیت های دینی خود را با زهد و تقوی و پایداری و امانت داری بدوش گرفته است دنبال کند.

❀❀❀

هنگامیکه "ابوعبیدة" رضی الله عنه با پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم، برفداکردن زندگانیش در راه خداوند، بیعت میکرد بخوبی مفهوم این کلمات سه گانه - فی سبیل الله - را درک نموده بود و از همان آغاز بیعت آمادگی کامل داشت تا آنچه را که مقتضای این راه است از قربانی و ایثار و فداکاری، ادا نماید...

و از همان لحظه ای که دست راست خود را برای بیعت به پیامبر انسانیت علیه افضل الصلاة والسلام دراز نمود، جسم و جان و روزگار و زندگیش را جز امانتی نمیدانست که خداوند، آنرا بنزد وی (ابوعبیدة) بودیعت گذاشته است تا در راه خدا و برای بدست آوردن رضای او، صرف نماید. از همینجا بود که بدنبال خواهش از خواهشات نفسش روان نمیشد و امید و بیمی از راه الهی، بازش نمیداشت.

وچون ابوعبیدة رضی الله عنه، به عهدی که کرده بود همانند سائر یاران فداکار رسول اعظم صلی الله علیه وسلم وفا نمود، بناءً پیامبر عظیم الشان اسلام صلی الله علیه وسلم در سلوک وجذانی وی و در روش زندگانی وی اهلیت ملقب شدن باین لقب بزرگ را دریافت و این هدیهٔ عظیم را برایش پیشکش نمود و فرمود:

"امین این امت، ابوعبیدة بن الجراح است"

❀❀❀

امانت داری ابوعبیدة در اجرای مسئولیت هایش از بارزترین سجایای وی است...

چنانچه در غزوهٔ احد همینکه از اسلوب معرکه، حرص مشرکین را برخاتمه دادن بزندگی پیامبر بزرگ علیه السلام بیشتر از حرصشان، برکسب پیروزی در جنگ، دریافت، باخود تصمیم گرفت که جایش در معرکه نزدیک جای رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بوده باشد. وبا شمشیرش که همچون خودش امین بود در قلب ارتش بت پرستان که با بغاوت وستمگری آمده بودند تا نور خدا را خاموش سازند، تاخت و با ضربات پیگیر و بی امانش دما را از روزگار شان برآورد.. و هردمی که ضرورت های قتال و شرائط معرکه او را از پیامبر صلی الله علیه وسلم دور مینمود، چنان میجنگید که چشمانش طرفی را که مورد ضرباتش بود نگاه نمیکرد بلکه با تشویش و اضطراب زیاد دو دیده اش متوجه جانبی بود که حبیب خدا علیه السلام

درآنجا می ایستاد و می جنگید . . . وهرزمانیکه برایش هویدا میگشت که خطری به نبی اکرم - صلی الله علیه وسلم نزدیک میشود ، موضع خودرا که دورا زپیامبر (ص) بود ترک میکرد و به عجله درحالیکه صفوف کفار را میشگافت وبه عقب میراند قبل ازینکه ضرری به پیامبر (ص) برسانند خودرا بوی نزدیک میساخت . . !!!

ودریکی ازین هنگامه آرائی‌هایش درحالیکه جنگ باوج شدت خود رسیده بود طائفه‌ای ازمشرکین، ابوعبیده را محاصره کردند وطبق عادت دوچشم مبارکش مانند چشمان شهباز موضع رسول الله صلی الله علیه وسلم را زیرنظر داشت ، درین هنگام نزدیک بود ابوعبیده عقل خودرا ازدست بدهد چه متوجه شدکه تیری از دست مشرکی برامد ودرروی مبارک پیامبر علیه السلام ، اصابت نمود ، با دیدن این صحنه این شیرمرد شمشیر مردافگن خودرا به گروهی که ویرا محاصره نموده بودند حواله نمود و تو گوئی صدها شمشیر بود که به فرق دشمنان خدا ورسولش فرود آمدهمان بود که صف شان درهم شکست وامین امت بسوی پیامبر بزرگوارش پرواز نمود و مشاهده کرد که خون مبارک پیامبر برویش جاری شده ودرحالیکه خون را با دست راستش ازرخسارهٔ مبارک خود میزداید ، چنین میگوید :

"چگونه رستگار میشود قومیکه روی پیامبر خویش را که ایشانرا بسوی پروردگار فرا میخوانند ، به خون رنگین نموده اند" . . ؟؟

همچنین ابوعبیدهٔ مشاهده نمود که دو حلقه از کلاه خود پیامبر علیه السلام در دو رخسارش فرو رفته است ، با دیدن این حالت طاقت ابوعبیده طاق شد و به رسول الله صلی الله علیه وسلم نزدیک شده با ثنایش حلقه‌ای از آن دورا به دندان گرفت و ازرخسارهٔ مبارک پیامبر بزرگ بیرون آورد که با این عمل یکی از ثنایش فرو افتاد و بار دوم حلقه دومی را برون

کردکه توأم با آن دومین ثنایایش نیز، فرو
افتاد...

چه نیکوست اینکه بقیهٔ سخن را به ابوبکر صدیق
رضی الله عنه واگذار شویم تا وی با سخنان
گوهربارش آن حادثه را بما تعریف کند...

"درروز احد هنگامیکه به رسول اکرم صلی الله
علیه وسلم، تیر اصابت کرد و دو حلقه از کلاهش
به رخساره های مبارکش فرو رفت، با عجله
بسویش شتافتم، درین هنگام مردی را دیدم که
از جانب مشرق میآمد و چنان بسرعت که تو
گوئی می پرد، پس گفتم خدایا این شتاب ویرا
طاعت بگردان، وچون هردو به پیامبر علیه السلام
رسیدیم دیدم که وی ابوعبیدة ابن الجراح وقبل
ازمن خود را به رسول خدا (ص) رسانیده است،
پس گفت: ای ابوبکر ترا بخدا قسم میدهم بگذار
من آنها را از روی رسول خدا (ص) بیرون
کنم...

پس گذاشتمش و او (ابوعبیده) با یکی از
دوثنیه اش یکی از دو حلقه کلاه خود را، گرفت
و از رخسار پیامبر (ص) برونش کرد و کلاه خود، بر
زمین افتاد و با آن یکی از ثنایایش نیز
افتاد...

وبعد حلقهٔ دیگر را با ثنیهٔ دیگرش گرفت
و آنرا نیز با ازدست دادن ثنیهٔ خود
بیرون کرد..."

وبعد از آن تاریخ ابوعبیدة درمیان مردم
به اثرم (فاقد ثنایا) معروف شد". !!!

ودرروزگاریکه مسئولیت های اصحاب کرام
وسعت میافت وبزرگ میشد بهمان پیمانه
به عظمت صدق و امانت داری ابوعبیدة
افزوده میگشت...

آنگاهی که نبی اکرم صلی الله علیه وسلم
در غزوه "الخبط" وی (ابوعبیدة) را امیر
سه صدوچند مرد از جنگجویان تعیین نمود و با
ایشان زاد و توشه ای جز اقشار خرما نبود...
وسفر دور و کار سختی در پیش داشتند،
وابوعبیده وجیبه اش را با فدا کاری و خوشی
زاد الوصفی استقبال کرد. ودرحالیکه
توشهٔ هریک از ایشان درطول روز از یک مشت
خرما تجاوز نمیکرد وبالآخره کار بجائی
رسیدکه خرما به نهایت خود نزدیک شد
وحصهٔ هرشخص از یک مشت به یکدانه خرما
تنزیل یافت، درچنین حالی ابوعبیده و
یارانش به طی طریق بسوی مقصد میپرداختند
وچون خرما خلاص شد، برگهای درختانرا با
کمانهای خود بزمین میریختند و آنرا
میجویدند و برآبلایش آب مینوشیدند...

واز همین جهت است که این غزوه بنام غزوه
"الخبط" یعنی "غزوهٔ برگ درخت" نامیده
شد...

آری! ایشان درحالیکه باکی از گرسنگی
وحرمان نداشتند ودرمورد هیچ چیزی جز
انجام وظیفهٔ بزرگی که پیامبر (ص) بدوش
شان گذاریده بود، تا با امیر قوی و امین
خود انجام دهند، براه ادامه میدادند!!!

پیامبر بزرگ انسانیت صلی الله علیه وسلم

"امین امت" ابوعبیده رضی الله عنه را بسیار دوست داشت ... ودراکثرموارد ازمیان دیگران ویرا میگزید..

وروزیکه هیئت" نجران " ازیمن بامشرف شدن به اسلام بحضور مبارک رسول اکرم (ص) مشرف شده وازوی خواستند تابسوی قوم ایشان کسی را بفرستند که قرآن وسنت واسلام را برای آنها بیاموزد ،پیامبر (ص) درجوابشان گفت : (بزودی باشما مردی امینی را میفرستم که ، یقیناً امین است .. یقیناً امین است ... یقیناً امین است ...) !!

وچون اصحاب کرام این ثناء را ازپیامبر بزرگوارشان علیه السلام شنیدند ،هریک ازآنها تمنا میکردآن شخص باشد که پیامبرعظیم الشان اسلام صلی الله علیه وسلم باآن وفد به یمن، میفرستد ،تابدینگونه این شهادت راستین نصیب وی گردد..

عمربن الخطاب رضی الله عنه میگوید : "هرگزامارت رابگونه ی آنروزدوست نداشتم باامیدآنکه برمن تعلق گیرد ،پس برای ادای نماز ظهردرشدت گرمی رفتم وچون پیامبر علیه الصلاة والسلام نماز ظهررابما امامت کردوسلام داد ،بعدبه جانب راست وچپ نظر انداخت ،ومن درین هنگام خودرابه جلو می کشیدم تامرابببیند...

"امارسول اکرم علیه السلام همچنان به جستجوی خودادامه میدادتاآنکه ابوعبیدة بن الجراح رادید ،پس ویرافراخواندگفت :باایشان برووردرآنچه اختلاف داردبه حق قضاوت کن .پس ابوعبیده باایشان رفت"...!!!

این واقعه چنین معنی نمیدهدکه فقط ابوعبیده به تنهائی خودمحل اطمینان وتقدیرررسول اکرم صلی الله علیه وسلم بودنه دیگریاران پیامبر (ص)...

بلکه به مفهوم آنست که ابوعبیده یکی ازآنها یی بودکه باین اطمینان قیمت دار وایین تقدیربزرگ نائل شده بودند...

وبعدهم یکی ویگانه شخصی بودکه ظروف عمل ودعوت دران روز ،غیابش ازمدینه وخروجش برای انجام امرمهمی را اجازه میدادکه او ،با مزایا وبرتری هایش میتوانست ازعهده ی انجام آن برآید...

وبدان سان که ابوعبیده رضی الله عنه با رسول الله صلی الله علیه وسلم باامانت داری زیست هم بدانگونه بعدازوفات پیامبر (ص) نیزباامانت داری بسربرد..چنان امانت داری ،دربرداشت مسئولیتهایش که اگرهمه اهل زمین ازان یعنی امانت داری وی حصه میگرفتند ،همه رابسنده میشد...

ودرتحت بیرق اسلام عازم هرطرفی که میشدچون به صفت ارتشی حرکت میکردتوگوئی بافیلت واقدامش امیراست ..وچون به صفت امیر حرکت مینمودتواضع واخلاصش چنان بودکه پنداری یکی ازجنگجویان عادی است..

وآندم که خالدبن ولید ..دریکی ازمعارک بزرگ فیصله سازارتش اسلام رارهبری مینمود وامیرالمومنین عمررضی الله عنه عهدخلافت خودرابا گماشتن ابوعبیده درعوض خالد ،

آغاز کرد ، بمجرد ملاقات ابوعبیده با فرستادهٔ عمر رضی الله عنه در مورد رسالت جدیدش این سر را پنهان کرد و آنرا در سینهٔ مملو از زهد و زیرکی و امانتداری خود نهان داشت تا آنکه خالد فتح بزرگش را تمثیل کرد ...

وآنگاه ابوعبیده با ادب بی حد مکتوب امیرالمؤمنین را بوی پیش میکند !!

وخالد از وی میپرسد :

(خدایت بیامرزد ابوعبیده .. چه مانعی بود که متصل رسیدن مکتوب موضوع را بمن بگوئی) .. ؟؟

وابوعبیده امین امت در جواب میگوید :

(من نخواستم شوکت معرکهٔ ترا به شکست مواجه سازم ، نه قدرت دنیا را میخواهم ونه برای دنیا کار میکنیم ، همهٔ ما برادر دینی هستیم) ..!!!

❀❀❀

وابوعبیده درشام امیرالامراء میشود واکثریت ارتش اسلام با طول وعرض و آلات جنگی وتعداد بیشمارش در تحت امارتش قرار میگیرد ..

وچون در آن هنگام میدیدی میپنداشتی جز یکی از جنگ جویان وجزفرد عادی از مسلمانان بیش نیست ..

وهنگامیکه سخنان اهل شام ودلباختگی ایشانرا به این امیرالامراء یعنی خودش میشنود .. ایشانرا جمع میکند ومخاطب قرار میدهد ...

یکی از هزاران قربانی غرور و غارت سردمداران صلیب و سلامت!! گینی و کمونست های حمایت کار)

ببینید برای کسانیکه فریفتهٔ قوت وعظمت وامانتداری وی شده بودند ، چه میگوید ..

(ای مردم ..

"من مسلمانی آزقریشم ..

"وهرکدام شماچه احمروچسود که برمن به تقوی پیشی دارد ، خوش دارم درزیرفرمان اوباشم واحترامش کنم) ..!!

آفرین پرتو ای ابوعبیده

وزنده باد دینی که ترا پرورده وپیامبری که تعلیمت داده ..

مسلمانی ازقریش ، نه کم ونه زیاد .

دینش ،اسلام .

قبیله اش ، قریش

همین وبس هویت ابوعبیده ..

اما بودنش به صفت امیرالامراء وقوماندان قسمت اعظم ارتش اسلام ونیرومند ترین وموفقترین آن درجنگها ..

اما بودنش بصفت حاکم شام که امرش مقبول وخواسته اش نافذ است ..

همهٔ اینها وامثال آن ، توجه ویرا بخود جلب نمیکند ، ودرنزدش پشیزی ارزش ندارد ...!!

❀❀❀

وامیرالمؤمنین "عمربن الخطاب" ازشام بازدید بعمل میارد وازمستقبلین اش میپرسد ،

برادرم کجاست ..؟؟

می پرسند : که ..؟

جواب میدهد : ابوعبیدة بن الجراح .

ودرین هنگام ابوعبیده میرسد ،وامیرالمؤمنین عمررضی الله عنه باوی معانقه میکند .. وبعد بهمراهش بخانهٔ وی میرود ودرآنجا ازاثاث خانه چیزی بنظرش نمیرسد وجزشمشیروسپروزین اسپش چیزی نمیبیند ..

وعمردرحالیکه تبسم میکند ، میپرسد :

(آیا بسا نمردم چیزهائی برای خودنساختی؟

ابوعبیده جواب میدهد : (ای امیرالمؤمنین همین نیزمرابه استعفابرابرمی سازد)..!!

❀❀❀

وروزی ازروزها درحالیکه امیرالمؤمنین عمر فاروق رضی الله عنه درمدینهٔ منوره امورکشورپهناور اسلام را انجام میدهد ، قاصدی خبروفات ابوعبیده رابوی میرساند ، وفاروق اعظم رضی الله عنه مژه هایش ابر چشمانیکه مملوازاشک شده است میفشارد .. وقطرات اشک سرازیر میشود وبعدباروحیهٔ تسلیم دربرابر قضای خداوندی چشمانش را میگشاید ...

وبرای وی طلب رحمت میکندوبابرد باری خاطره هایش را بیاد میآورد ...

واین قول مشهورش را درموردوی دوباره تکرارمینمایدکه :

(اگرچیزی را تمنا کنم هرآئینه خانهٔ مملوّ ازمردانی امثال ابوعبیده را تمنا خواهم کرد) ...

❀❀❀

وبالآخره امین امت درسرزمینی که آنرا ازپلیدی های فارسیان وظلم رومی ها پاک کرده بود ، وفات یافت ...

وامروز درتحت خروارها ازخاک اردن استخوان های بزرگواری پنهان است که دارای روح پاک ونفس مطمئنه بود ..

احمد شاه «احمد زیا» وحدت یار
Ahmad Shah Vahdat Yar

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ

قیامِ حق

از نشرات کمیتهٔ فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

شماره دوم و سوم ـــــــ سال اوّل

نامه‌ای از :

زنان مسلمان، در زندان طاغوت (حافظ الاسد)

چندین بار ، نامه نوشتیم ، با اشک خویش ، با خون خویش و با آه و فریاد خویش نوشتیم باشد که انسانی بشنود. قادر نشدیم حرفی را در صفحهٔ کاغذ نقش و از سلول های زندان، بیرون کنیم، نا چار آه و ناله سر دادیم و در ظلمت شب‌ها ضجه کشیدیم... اما کیست که آواز ما را بشنود ؟... آنوقت که فریاد ما از فراز پنجره های زندان گذشت ، پروردگار مان بر ما منت گذاشت و توانستیم که این سطر ها را تحریر نموده از زندان بیرون نمائیم تا جهانیان و انسانهای آزاد ، بدانند که بر سر ما چه می گذرد ؟.

ما زنانی هستیم که در سلول های تاریک زندان بسر می بریم ، هر روز و شب به انواع شکنجه ها تعذیب می شویم . زندانبانهای وحشی و درنده خو پیهم داخل میشوند و به اقسام گوناگون ، ما را عذاب میدهند ، با چوب دنده ، با برق دادن و به انواع عذاب ها که زبان از شرح آن عاجز است ، ما را شکنجه می کنند .

ای کاش، بگذارند خواهر ما که عفتش را ، توسط این آدمگونه‌های بیوجدان از دست داده است ، نفاس خود را تکمیل و خویشتن را پاک سازد .

کاش ، می مردیم و یا از فراموش شدگان می بودیم ب . ب . مریم عذراء در حالیکه دور از عذاب و دور از انسانهای وحشی نفخهٔ پاک الهی در او دمیده شده بود این جمله را تکرار میکرد :

«یالیتنی کنت نسیا منسیا» یعنی : ای کاش از فراموش شدگان می بودم. پس ما چه میگوئیم و چه میخواهیم ؟ به جهان انسانیت فریاد میکشیم که ما را ازین عذاب ، نجات دهند ، به صدای بلند فریاد می کشیم ، هر یکی از اجزاء جسم ما

فریاد بلند میکند و هر ذره از وجود ما آه و ناله سر میدهد ، هر قطره خون ما ، هر سلول بدن ما ، هر نفس ما که پائین و بالا نمیشود فریاد می کشد که ای معتصم . . . ای معتصم . . : یک زن مسلمان در گوشه ای از جهان ، فریاد وامعتصما را بلند کرد و هزاران مرد مسلمان به ندای اولبیک گفتند و لشکر اسلام برای نجات او برخاست و سر زمین ها را فتح کرد . . . ولی ما صد ها تن زنانی هستیم که در زیر شکنجهٔ طاغوتیان بسرمیبریم ، صد ها تن از زنانی که تعذیب میشویم ، هر لحظه کشته میشویم ، به هزار صورت کشته میشویم . . . آیا معتصمی نیست ؟ آیا مسلمانی نیست که برای نجات مان برخیزد ؟ ؟ . . .

پروردگارا ! ما بهچه کسی فریاد بلند کنیم ؟ . . زندگی بر ما در از شد، روز ها و ماه ها گذشت . . . ماه ها پی در پی گذشت و خون جنایتکاران در رگ های جنین در ارحام ما ، در حرکتاست . پس ما چه کار کنیم . . . ؟

ای پروردگار ما ! بر ما رحم بفرما که هیچ کسی بآه و نالهٔ ما لبیک نگفت. ای انسانها ! ما از شما توقع آنرا نداریم که ما را نجات دهید یا همین زندانها را بالای ما فرو ریزید و یا بما فتوی بدهید که خود ها را و آنچه را که در ارحام ماست بکشیم . . . همواره رنج و عذاب ما بیشتر میشود . نه شب را پایانی است ، نه روزی است که زندگی ظلمتبار ما را روشنائی بخشد .

ای مسلمان اندیشمند ! بیدار شو ، بپا خیز ، تا کی در خواب فرو میروی ، خواب را دراز کردی و ما ، خواب و راحت را نمی شناسیم . . . ای عالم مسلمان بیدار شو ! و بپاه آور آنروزی را که در پیشگاه خداوند ایستاده شوی و از توسؤال شود که چه کردی ؟ . . . چه کردی در مقابل آنکه ناموسش پایمال شد و هتک حرمت گردید ؟ . . . چه کردی برای آن زنیکه از پاهایش در سقف زندان آویخته شد ، حجابش بیرون و همه لباس‌ها از تنش کشیده شد وجسد عریانش بالولهٔ سنگین آهنی تهدید گردید بحدیکه فکر و قوتش را از دست داد و نمیدانست که چند ساعت برا وگذشته است و او هنوز مانند ذبیحه ای ببالش آویزان است؟ . . .

چه کردی ای مسلمان دانشمند در مقابل آن خواهرت که در آنجا ، در زندان انداخته شده و در آنجا بالت و کوب ، خون از بدنش جاری گشت و دست و پایش ورم کرد و عقل و هوشش را از دست داد ؟ . . . چه کردی در مقابل آن زن مسلمانی که شوهرش را پیش رویش تعذیب کردند و او فریاد کشید و

کسی بدادش نرسید و لباس هایش در خون غرق گردید ؟ . . چه کردی در برابر آن زن مسلمانی ، که بعد از آنکه در اثر لت و کوب ، عقل و حواسش را از دست داد جسد فرسودهٔ او توسط بیست و شش وحشی درنده به شفاخانه انتقال داده شد ؟ . . . و بالآخره در مقابل این همه ، چه کردی ؟ . . . در آن روز ، جوابت چه خواهد بود ؟ و چه جواب داری حال آنکه هنوز تو در غفلت بسر میبری ؟ . . .

آگاه باش ای عالم مسلمان و بخود آی . . . و ما را از آتش نجات ده و ما را از غرق شدن نجات ده . . .

رشته های وجود ما خشک گردیده ، نه روزی ، نه روشنی ای . . . درین وادی هولناک ، با وحشت و اضطراب . . . در ظلمت بحر عمیق . . . فریاد میکشیم . . . راه نجات می پوئیم . . .

آیا راه نجات وجود دارد ؟ . . . راه نجات و راه روشنی . . .

(خواهران آغشته در عذاب شما در زندان طاغوت)

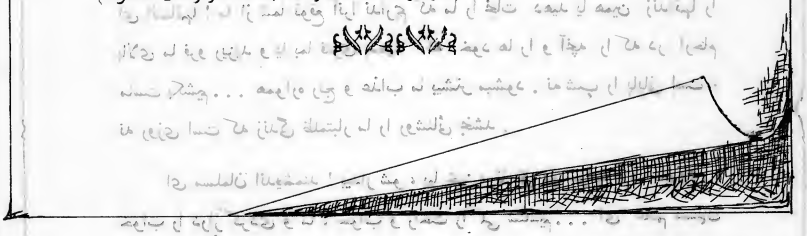

تباهی جهان

ای تشنه بخون بشرای دیو زرنگ
بر لب سخن صلح و بدل شهوت جنگ
اندر پس آن داس و چکش پنهان است
از بهر تباهی جهان تیر و تفنگ

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
A. K. P. I. O.

هغه بیچاره ئی دکچه پرولتر په جرم شهید کړ

نصروچی، به کله زمونږ حجری ته را ننه کړه نو هالته لیږی ته یې وګوښه کنج کی یحل هراتی بتوکی غلی کښیناست او ځان یې دسوجونو او ندیښنو بی ګودره سیندته، ورلاهوکړ. دکلی پیروځوانانو به دنصرو په هکله دا فکرکاوه چی نصرو نیشه کوی او دا- ماخسنږ یږی بیشی دلاسه همداسی وسودائی ورځنی خوږیږی.

ماچی نه نصرو دا حالت لیده نو زه به هم دفکرو- نواوسوحونو په زغلنده نیلی ورته سپورشوم. اودی تبجي ته به ورسیدم چی یره "واللّٰه" - همزولی سمې خبرې کوی او دنصرو په هکله دهلکانو خبرې صحت لری.

خوچی کله نه می دهغه په پندونو بریتونو تاسی دیوسی او بیوزلی سپیری دوړی ولیدلی. نوحیلها غه پخوانی نظر به ډیرسیک اوسپورراته معلوم شو. سودایی او غمجن نصرو زمونږ دکلی له ډیرو بدمرغو ځلمیانو څخه وو. که له سوې خوا- یې پخپل تولژوند کی دپلار مینه نه وه لیدلی او په وړکتوب کې ئې دیوسی او ناداری دنا خوالو له لاسه بیونځی پری ایښی وو، نو له ملی خوا یی دخپل لوغړنجا ببریالی نا خوالو به وړاندې دمقاومت په ډګر کې اسې برمحمه څپړی. خوړلې وې چی ژوندون ورته جهنم ګرزیدلی وو.

نصرو به همیشه خلکو څخه غوښتلی ده ته دې، یه بنځو لمونځو کښې له لوی او مقتدر خدای څخه دصرا و تحمل غوښتنه وکړی.

کله چی به دکلی دلوی حومات ملا صاحب رماخسنن له لمانځه څخه وروسته دعا ځاجت ته یې - ځنی وغوښته.

دماخسن دلمانځه له خلاصیدو سره سم به دکلی دماخسن دلمانځه له خلاصیدو سره سم به دکلی

دا نړۍ د یوې حجرې په څېر ده چې د څو انسانانو یو شمېر ځواکمن
شیان د ځلمو د مینې خنډ ګڼي. هغه د ځمکې
له سره تر څنګه ټول ګردونه په ځمکه
راپرې اسمان. د ګلې شوخو ګستاخو
هلکانو چې له سیاسي مودا نه بېخبره سمندر
کې په غوټو ولید، نو ټوپک یې وتکالی په ډډې پرې
ورمرش کړی.

هو، په حجره کې ناستو بندیانو د ځلمو په دې سرو
خوارکې د سوچونو او فکرونو د حالت ریښتیا وه
او خپلې یا بولالی به ئې بېرې تازه کولې.
یوه له بوي خوا یې راپورته کېده او بل به
له ټلې خوا. تاته ښوشه ویل او ماته بلښه.
یوه به ویل: بره مړه! خیال خو می دا دی چې سرو
سیاغوا ړې د فکرونو او سوچونو په نیشه
کې آسمانته وخیژی. بل به له ټلې خوا پرې راپورته
او چغه ځنډي خوله به ئې په ټوکو تکالو برا-

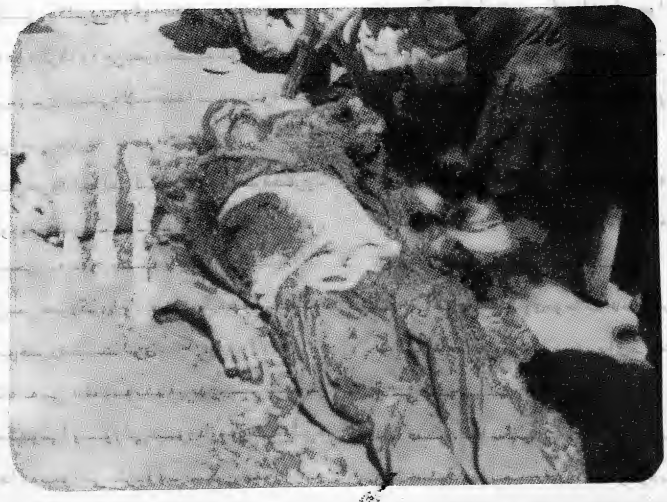

سله. پداسې حالکې چې د ډېرې خنډ له لاسه
به ئې به د ډوګولاس سولي ډ یه خلو یا بولالی
به ئې شروع وکړه.

نه مړه، دا فکرونه او اندیښنې به یوه ورځ
له سره څخه د محدودې سیکه د ریا رت ډوا و -
سودائي ملنګ جوړکړي.

له یوې ګړۍ خنډ او روسته به د حجرې
له ټلې ګوښې څخه د غږ راپورته شوا و د یوې -
ګسناځ اوسي احساسه ځلمي دې ځا به ټوکې
غېښې به د سرو په ډډه کې ځغ و درېدې
او د همدې غښې له ځکه د وسره به د حجره
کې د خپلو شوروماشور جوړشو. د ټولو
سوارانو سرګۍ به د ډېرې خنډ له لاسه
څخه ډډې راوځلې. د سرو چې به یا
ځان دې وفوه اوسي احساسه ځواکمن خنډا
نه شوروماشور او هې هې کې ولیده په پراخه

پښه ئې له لږي خوا شنې څخه د خلورو درا-
مات سو. زړۍ ته ئې د حملې څارې ته سټکی وخپلې
اودحملې عصب د سپرلي د ولسپارلو ته ئې لاحول ولاقوة.
ووېل او مخ په کور نه نه اوږدوا وږدوګامو-
سوروان شو.

ره لاړه وم نو د شوی حی د ضرورولې دا سې
ډوب او سودائی محبوس دی. نو ځکه مې
کله کله نه د سړدکی د حدد سوسپارحملو
نه. خداکی وبده احساسات او د خپلې خداء
سوا د رمې سړی سودول او کله کله نه مې هم
د خپلو بڼایه مسخرونیلی دهغه په لور،
ور زغلاوه.

خو پرورسته بیا پوه شوم چې: د هغه
د سوچونوا وفکرونو او اندیښنو د نیا
یوه سپېڅلې اوله قداست څخه پرکه د نیا ده
رښتیا هم، د نصرود فکرونوا واندیښنو
د نیا یوه سپېڅلې د نیا وه. د هغه د سوچونو
نړۍ د خلاصون او آزادۍ نړۍ وه. او د هغه
اندیښنو جهان د خدای پاک په نیغه او
مستقیمه لارکې د ځان ځاریدنې او سرښندنې
جهانۍ.

او د هغه په پندو پندو بریتونو باندې د -
سپرو د وړو خاورین ګردونه د هغه د ریښتونې
اتلتوب څرګندې نمونې وی.

نصرو غریب ګوتې لاد داؤد له خونړۍ ساتور
څخه د خپل مؤمن ولس د خلاصولو د فکرونو او
سوچونو په د نیاکې ها خوا د ې خواګرزیدو-
او راګرزیدو چې د هیوادپه آسمانځکو غرونو
باندې ئې د سره ښکیلاک د تورو وریځونو راوبان،
جوکړل او د غوا ئې سره اوله مصیبت څخه د ک-
ساورین، د مؤمنو افغانانو په خواږه جونګړه
کې د وژنو زړه بوږنونکې درامې بسل کړې.
نصرواوس د بلهروخت نه، با آرامه او غمجن
ښکاریده، ځکه چې د خپلو فکرونوا واندیښنو
له سیوزله د نیاګی څخه ئې پرده یورته کړې وه،
او د مهاجم طاغوت په وړاندې ئې د حمادمؤمن
سنګرنیولی وه.

او د کفر د سیلاب مخنیوی لپاره ئې مټې را تاپلې
وی. او رڅو پولیه د پیوه شوی وه چې: نصرو
نشته نه کوی او نه د بیشی یه فکرکې د
ملکه هغه د نوه سپېڅلې آرمان په جهت
کې، د اقدام او د افغانستان د د فاع د سنګر
د وانل سیاهی او سرفروش مجاهدی. خو نیا هم
د اړی د ا ړ یا نو او د نړۍ د ریم د حاکمانو

یکتن از مجاهدین قهرمان در میان انبوه برف، بدون احساس اندکترین ملال و خستگی، از حریم شرف و عزت و عقیده دین خود و میهنش پاسداری الیتاده است.

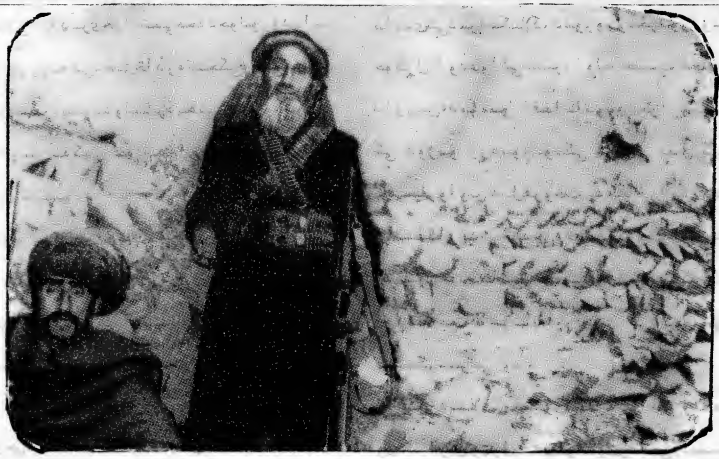

حرامی ځوړو، وریوری خدل هره ورځه- ئې دهغه ځوکې سیکې اوسپوري وللې او په مسخره آمیز ډول ئې د نصرود معدس وساک هدف په کربنه باندې ګذارونه کول.

دولسوالصاحب زوی په دغه ناکاوزو ته وویل یاره، غوږ خورا ته کیږده که نه ځې نوی خبری-

می اوریدلی ده؛

- څه خبره؟

- هغه خبره...

- هغه نصرو څه ده؟ هغه سودائی نصرو.. .....خه هغه څه کوی؟

یاره؛ هغه اوسنۍ واړې چې وزیرشي نو ځکه ې اوس ې د دولت په ضدفعالیت شروع کړې. دلوټمار قاضی زوی به درشوتخورا ودې خیتی- ځارنوال زوی ته مخ ورواړاوه:

...یاره، نصروهسې ځان تباه کوی! دنصرو اوجهادئی سره څه!

دا موږ لکه چې مسلمانان یو؟ خو دا درته وایم چې له دې ټانکوا وطیارو سره مقابله ګرانه او مشکله ده. شپې اوورځې د تاریخ په بسترکی لټ په لټ اوښتی اوراا وښتی د نصرود مورچلتولیارانو هیوادیه ګوټ ګوټ کې سره راپورته شول.

څه موده وروسته نصرو یه یوه خونړی جګړه کې سخت ټپی شو اودطاغوت پریښو له خواژوند ونیول شو..

دکفر محکمی، نصرو ته په دې جرم چې: کچه اوکم اصل پرولټیردی د مرګ، سزا ورکړه اوهغه ئی شهید کړ "اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ"

خوهغه څوک چې د نصرود هدف اوآرمان جهت اولوری ئی مسخره کاوه؛ اوس د نصرود - پاکوونو ګډیکه داران دی.

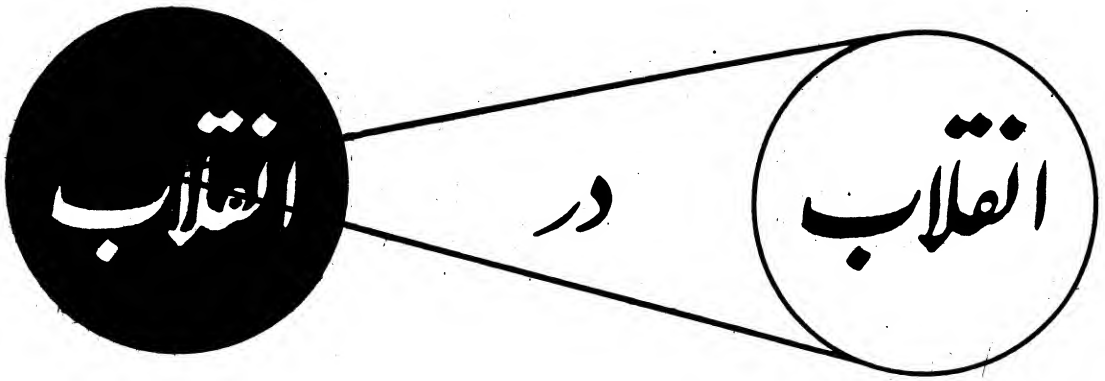

وحدت در انقلاب

مسئلهٔ وحدت ویکپارچگی صفوف در انقلاب ،از مسائل نهایت مهم وارزشمندی، میباشدکه هیچ انسانی جرئت انکار اهمیت حیاتی آنرا بخودنمیدهد .طرح مسئلهٔ وحدت از داغترین موضوعاتی بوده است که درجریان انقلاب همواره مورد بحث قرارگرفته وهمگان برضرورت آن تأکیدنموده اند .واگرچه مشکلاتی فراراه وحدت قرارداشته ویا شرائط واصولی پیشنهادگردیده ویا موانعی ایجاد شده است مگربا وجودآن ، ازارزش وحدت کاسته نشده وهرکدام ادعانموده اند که خواهان آن میباشند ، گرچه اساسی ترین انگیزهٔ وحدت مردمیکه براساس حکم خدا دربرابر کفر ،طغیان وتجاوزقیام نموده وباجهاد مسلحانه وقربانیهای بیشمار به اشتیاق شهادت وبرقراری حکومت اسلامی شجاعانه میرزمند ،همانا حکم خدادرمورد اعتصام به حبل الله واحترازازتفرقه میباشد. درکنارآن گذشت زمان وسیرحوادث بخوبی نشان دادوثابت ساخت که وحدت ویکپارچگی مجاهدین ضرورت اجتناب ناپذیربوده و ارتباطات مستقیمی باسرنوشت انقلاب دارد. چون درموردا تحادومزایای آن واحکام خدا ورسول صلی الله علیه وسلم درین باره به تکرار ازطریق نشریه ها وکنفرانسها سخن رفته است ،لهذا سیراصلی این سلسله بحثها را تعقیب نموده وبه پیش میرویم :

درموردا ختلاف؛این نکته راهرگزنبایدازنظر دورداشت که باطرح این مسئله وجستجوی راه های حل برای آن،ناگذیرهستیم تا به این سؤال پاسخ بدهیم که کدام اختلاف ؟

اختلاف درمجموع انقلاب ؟ویا اختلاف درنهضت؟ زیراهرکدام آن نیازمندراه حل جداگانه میباشد.

همواره با طرح مسئلهٔ اتحاد و از بین بردن اختلاف و چند دستگی، راه حل دوگانه مدنظر قرار گرفته است :

یکی اتحاد بمنظور اعادهٔ وحدت نهضت و تلاش و مبارزه در جهت ساختن یک تحریک خالصاً اسلامی.

و دیگر اتحاد تمام نیروها بخاطر آزادی افغانستان .

و دائماً این دو راه حل، طرفداران، و مخالفینی داشته است .

در مورد راه اول، چنین استدلال شده است که فقط اتحاد نیروهای مخلص، متعهد و منسوب بین تحریک اسلامی برای مبارزه با کمونیزم و برقراری حکومت اسلامی کفایت میکند و اتحاد با سائر گروه ها، نه تنها مفید نبوده بلکه به نسبت عدم اخلاص و وابستگی آنها، خطرناک نیز میباشد و اساساً باید اصالت نهضت حفظ شود و مبارزه در این مسیر ادامه پیدا کند و نباید حقیقت اصالت نهضت فدای مصلحتهای سیاسی گردد که آنهم گذرا و ناپایدار خواهد بود .

و راه حل دوم میگوید که گرچه آغاز گر انقلاب، نهضت ما میباشد، مگر در جریان انقلاب تمام اقوام، قبائل و طبقات مختلف جامعهٔ افغانستان؛ این قیام عمومی و سرتاسری را همراهی نمودند که به این صورت امکان آن میسر نیست تا همه تحت کنترول حزبی درآمده و تابع مقررات قواعد تنظیمی گردد، لهذا نباید ارزش و سهم نیروهای دیگر را نادیده گرفت و با آن به مخالفت برخاست .

تذکر این مطلب ضروری است که منظور از نیروها، همان نیروهای مجاهدین مسلمان استند که یا از نهضت کناره گیری نموده و یا مستقلاً در جهاد سهم گرفته اند. و نباید اشتباه شود که همکناری با گروه های ناچیز کمونیست و شبه کمونیست که با ما تضاد عقیدتی دارند و اساساً با مردم بیگانه و مطرود جامعه هستند، منظور نمیباشد .

اما در مورد وحدت با گروه های دیگر مسلمان که از نظر اهداف یا طرز کار و یا سوابق و شمولیت عناصر ناپاک در آنها، مخالفت داریم باید گفته شود که در صورت پذیرفتن اصول و اهداف والای اسلامی ما و قطع علاقه و روابط با عناصر ضد اسلامی و عدم ارتباط با سائر قدرتهای استعماری، وحدت با این گروه ها نه تنها مضر نبوده بلکه لازمی و ضروری میباشد و به این شرط که حاکمیت آنها عملی نگردد و جهاد ما به بیراهه کشانیده نشود .

گرچه بدبختانه فاصله ها میان عناصری که ادعای اخلاص و تعهد و اصیل بودن را داشته اند بمراتب بیشتر از فاصله بین بعضی از آنها و عناصر دیگر بوده که بزرگترین مانع در جهت وحدت، بشمار رفته است، یعنی تضاد و خصومت فیما بین عناصر مخلص و تحریکی، بنا بر عوامل چون رقابت نامشروع، بیشتر از تضاد با دیگران بوده است که بعضی ها بر این واقعیت استدلال نموده و وحدت افراد تحریکی

راعملی وکافی ندانسته وحدت بزرگ وگسترده تری را پیشنهاد نموده اند .

بناءً درمورد وحدت ،جهاد و انقلاب ما با دو مشکل مواجه است :

اول - مشکل وحدت تمام نیروهای مجاهد بصورت کل .

دوم- وحدت نیروهای مخلص واصیل نهضت اسلامی که برای حل اختلاف درونی نهضت وحل اختلاف تمام گروه ها بصورت عمومی ،راه حلهای جداگانه ای باید سراغ گردد .

تا جائیکه به اختلاف داخلی نهضت ارتباط میگیرد ،باید گفته شود که چاره ی اساسی این مشکل ،راه حلِ متکی بر واقعیت ها می باشد ولازم است تا به خلوص ،محبت ،اخوت ،اعتماد و یکدلی گذشتهٔ نهضت بازگشت نمائیم واین راه چندان دوری نخواهد بود ،گرچه مشکلات وموانع فراوانی درمسیر آن قرار دارد .

روی همرفته این مسئله نیز حائز اهمیت است که با مطالعه دقیق تاریخچهٔ نهضت ،چگونگی ریشه گیری اختلاف وراهیابی آنرا به حریم نهضت بررسی ومسببین آنرا شناسائی نمائیم ؛

بررسی این همه مسائل گرچه برای یکراه حل بنیادی واصولی ،ضروری به نظر میرسد ولی درشرائط فعلی ،طرح این موضوعات ،نه تنها مشکلی را حل نمیکند ،بلکه مشکلات تازه ای را ایجاد مینماید وحقیقت امر اینست که با ازدست رفتن پیشگامان نهضت واینکه فرصت انسجام وتنظیم حزبی میسر نگردید وبا هجرت وتغییراتی که بوجود آمد وتا اندازه ای دربحث گذشته "تغییر در شخصیتها" بررسی شد ،زمینهٔ نفوذ ورخنهٔ عوامل بروز اختلاف مساعد گردید وبدبختانه که روز به روز ، دامنهٔ این اختلاف وسیعتر وبه عقده ها ،بدبینی ها وکینه توزیهائی تبدیل شد که تا کشمکشهای خونین به پیش رفت .

خداوند بزرگ بهمه توفیق عنایت فرماید ،تا قلوب خود را از هرگونه کینه ،بدبینی ،بدخواهی ونفرت نسبت به برادران مسلمان دیگر خود، پاک ساخته وبا ایمان خلل ناپذیر ،خُلوص نیت صفای قلب وپاکیزگی عمل درجهت کسب رضای الهی دوشادوش سائر برادران مجاهد ،در یک صف واحد قرار گیریم ووظیفهٔ فرد فرد مسلمان اینست که تا از هرطریقی که میشود وهرراه حلی را ،که سراغ دارند وهرروشی را که مفید میدانند وهرتدبیری را که لازم می بینند ،با تمام قوا همه مساعی خود را به خرج دهند تا اتحاد اسلامی ، مستحکم وپایدار تر گردد وفاصله ها وموانع ،از بین برود ،واین ،مبرم ترین وظیفه ی هر مسلمان با درک وبا احساس ،درشرائط فعلی میباشد .

موضوع اساسی دیگر که همواره مطرح بوده سوءال شکست وبقای اتحاد میباشد وخصوصا طرح این سوءال که چگونه اتحاد را مستحکم نگهداشت واز شکست آن جلوگیری نمود ؟ پاسخ این سؤال خیلی ساده وروشن است .

زیرا از نظر مکتب ما باید درهرمسئله حکم خدا ورسول (ص) درنظر گرفته شود ، وهرعمل یک مسلمان براساس حکم ایمان او صورت گیرد . بناءً اتحادی موفق خواهد بود که براساس حکم

فرمان خدا

بسم الله الرحمن الرحیم

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ ، يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا :
لَوْلَا أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ، قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا : أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُم
بَلْ كُنتُم مُّجْرِمِينَ ، وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا :
بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَن نَّكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ
لَهُ أَندَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ
فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ، هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

سورهٔ السباء/۳۱-۳۳

ترجمه : گفتند کافران : هرگز ایمان نمی آریم به این قرآن و نه به کتابهای پیش از قرآن . تعجب کنی (ای بیننده) اگر ببینی ستمکاران را که استاده شوند نزد پروردگارشان ، باز میگردانند بعضی بسوی دیگری سخن (جواب) را ، میگویند مستضعفان (ناتوانان) برای مستکبران (سرکشان) : اگر شما نمی بودید هرآینه ، مسلمان می شدیم ، گویند مستکبران برای مستضعفان : آیا ما باز داشتیم شما را از هدایت بعد از آنکه آمد بشما ؟ بلکه شما خود از جملهٔ گنهکاران بودید . و گویند ناتوانان سرکشان بلکه تدابیر مکارانه وحیله وفریب شبانروزی شما ، باز داشت ما را (از ایمان) چون میفرمودید ما را که کافر شویم بخدا و گردانیم برای او شرکاء . و پنهان دارند همگی پشیمانی را ، چون ببینند عذاب را و اندازیم طوقها گردن کافران ، جزا داده نمیشوند مگر موافق عمل دکردارشان .

ایمان ودرک ضرورت تاریخی آن واحساس خطراتیکه درصورت ادامهٔ اختلاف متصوراست بمیان آمده باشد وهرکسی میخواهد بـ اتحاد بپیوندد ،باید پیش ازپیش ذهناً خودرا آماده وقناعت خویش رافراهم نموده باشد وجای هیچگونه شک، تردیدودودلی باقی نماند. زیراوحدتیکه براساس فشار،چه داخلی وچه خارجی بوجودآید موجودیت و بقای آن ، وابسته به موجودیت فشار بوده ویا باتغییرات آن، تغییرخواهد کرد .لهذا تصمیم وارادهٔ قطعی ،قبلادرقلب گرفته شود وبعداروی کاغذ پیاده گردد واین بسیارسهل است که فیصلهٔ قلبی رابروی کاغذ بیاوریم ، ولی نهایت مشکل خواهد بود که فیصله‌های روی کاغذرا برقلوب خویش تحمیل نمائیم واگرهراقدامی، درچارچوب قراردادها ،توافق نامه ها وامضاءها محصوربماندوتبارزعملی نداشته باشد ، بی ثمروبی نتیجه خواهدبود.

ازهمینجاست که نسبت به وحدت بعضی ها اظهارشک وحتی بدبینی میکنندوآنراغیر واقعی ونمایشی میخوانند ، زیرامیبینید که باوجودتعهدات هنوز هم روشهای خصمانه ترک نشده وبرخوردها بجای خود باقیست وگاهی هم ازدیادمیابد .

اماباید گفته شود که ادامهٔ اختلاف،راه‌حل ازبین بردن برخوردها وخصومت ها نیست زیرادرصورت اختلاف ،این خصومت ها بقوت خود باقی میمانندوچه بسا که دائرهٔ آن وسیع میگردد ، اما دروحدت ولوهرقدر ضعیف هم باشد ،این امیدواری موجود است وبه مرورزمان رفع خواهد گردید .

خدارا سپاسگذاریم که درپناه رعایت والطاف اوشاهد استحکام وپیشرفت اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان هستیم وامید داریم که درطی مراحل تکامل اتحاد ،تمام موانع ازمسیر آن برداشته شودوبقایای کدورت ها وخصومت ها بصورت طبعی زائل و فراموش گردد. انشاءالله .

یکتن از پاسداران مؤمن وهدفمند انقلاب اسلامی کشور عزیز افغانستان ، در حالت تمرین وتدریب برادران مجاهد دیده میشود .

تفسیر سورة الناس

بسم الله الرحمن الرحیم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، إِلٰهِ النَّاسِ، مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ، الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ، مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ.

شد مرا الهامی آواز سروش — ای خودی گم کردهٔ بی چشم و گوش
دل بدست این و آن خود بستهٔ — از حریم لطف و رحمت جستهٔ
عاجز اندر دست استعمار ها — صید صیادان استثمار ها
چند ، اندر بند این در باریان — تابکی محتاج استعماریان
صید این ربا نیون خود پسند — پایمال مترفین نا پسند
راه حق اینست صراط المستقیم — انحراف و خود پرستیها سقیم
خویشتن را طعمهٔ هر دون مکن — شکوه ها از چرخش گردون مکن
«اعبدوا الله» چون پیام مصطفی است — دین و آئین و طریق مجتبی است
«قولوا : آمنا برب العلمین» — در پناه خالق کون و مکین
تا جهان باشد مقام دلپذیر — حرف حق بشنو که گفت : انی نذیر
دست در ویرانی وسواس کن — آتش اندر دیدهٔ خناس کن
بندهٔ حق شو ، بنه پا کهکشان — گام دیگر بر ورای این جهان
«پشت پا زن تخت کیکاؤس را — سر بده از کف مده ناموس را»

مترف و ارباب ورهبان نیست باد !
واجتنبوا زین همه تثلیث باد !

(بِرَبِّ النَّاسِ)

در پناه رب ، بدیدم راز ها است — ز آنکه ار بابان سوای راز ها لست
ذکر آنها همچوساز دگران — در پی تزویر فکر دیگران ،
دسته ای با اثم و عدوان همنشین — مترفین و فاسد و هم مجرمین

همچو مارکس افتیده اندر جستجو — تا کند مغز جوانان شستشو ،
گاهی از خواری و فقر اندر سخن — لیک اندر فکر دزدی کفن
قول حق نادیده و لایسمعون — فکر حق ناکرده ولایعقلون
فتنه را در ملک دلها رهبر اند — تخم افساد جهانی پرورند
جملگی در فکر و ذکر چون و چند — تا کشانند مشتی احمق در کمند
خون مردم باده و صهبای شان — شور محشر فکرت فردای شان
آتش اندر هست و بود افروختند — جملگی در آتش غم سوختند
ظالمان را رهبراند و مفسدین — فاسقان اند و غلام مسرفین
مترفین اند و همه دشمن بحق — می برند از کردهٔ شیطان سبق
باعث ویرانی ، دنیا و دین — از «تعش حرا» سراسر غافلین
این بود ارباب های دون پرست
از می بیدانشی افتاده مست

(مَلِکِ النّاس)

از ملک بوده است ما را نعمتی — لیک رو آورده اندر نکبتی
مالک الملک است الله الصمد — پادشاهی لم یلد ولم یولد
نیست جز او مالک این هست بود — از وجودش هستی ما را وجود
دستهٔ فرعونیان آمد پدید — فکرتی جز خود پسندیها ندید
گفت انی ربکم الا علی منم — آن شهٔ فرخندهٔ والا منم
جملگی باید مرا چون بنده ای — خاک پای چون من فرخنده ای
کرد استکبار ، قوماً عالیین ، — از خدا و بندگی ها غافلین
آتش اندر ملک دلها برفکند — خود فروشان را خدای خود پسند
چون نظر بر کرده های خویش کرد — ظلم و را از ظلم دیگر بیش کرد
ظلمت او ظلمت دلهای کور — منکر قرآن و انجیل و زبور
کردهٔ فرعونیان خود پرست — شوکت و شیرازهٔ وحدت شکست
دشمنی راه حق کردار شان — باطل اندر باطل است گفتار شان
کفر و الحاد است و شرک آئین او — خلقی و پرچم نشان کین او
این بود فرعونیان را راه و رسم — حق پرستان را عنید و در دو خصم
چون علاء فی الارض گفتند جملگی
سر کشیدند از طریق بندگی

(الٰهِ النّاس)

راهبی از خویشتن بیگانه ای — چون هیولا در دل ویرانه ای
از خود و از خالق خود بیخبر — لیک اندر فکر خود صاحب نظر
مـانع راه خـدای لا یـزال — دعـوی همبستگی بـا ذوالجلال
چشم بر ناموس مردم دوخته — آتش حسرت وجودش سوخته
قدرت حق دیده در بازوی خود — متکی بر سحر و بر جادوی خود
بـلعم و باعـوریان بـد سرشت — مفسدان کعبه و دیرو کنشت
خود به محراب دعا افکنده اند — کردهٔ شیطان و را شرمنده اند
دیدهٔ احبار و رهبان همچو تیغ — یا گلوا اموال مردم بی دریغ
اثم و عدوان اعتبار راهبان — حکمت بی حکمتیء یاغیان
جـامـهٔ تبلیس انـدر جـانشان — بـا همـه ابلیسیـان پیمـانشان
رشتهٔ زنار انـدر گردنش — خون مردم لکهٔ های دامنش
چهرهٔ او نقش تزویر آورد — راه حق نادیده تکفیر آورد
در کف آستین ایشان مار ها — تار و پود دامن از ز نار ها
قصد استحمار مردم کرده اند — نذر ها از مال مردم خورده اند
— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —
دل تهی از مهرو و حب کرد گار — خرمن بیچارگان را چون شرار

بستهٔ او هام و جهل ایمان او
خون مردم پایهٔ ایوان او

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِیْ یُوَسْوِسُ
فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ

مردمی آلوده چون خناسها — دون سرشت و خائن و وسواسها
دشمنـان فـطـرت انسـانیـت — فکر آنها جملگی شیطانیت ،
از رهٔ وسواس ، خلق از راه برند — نا کسان بیخبر را بی کمند ،
خود فروش و از خودی بیگانه ای — بهر صید دیگران دیوانه ای
بهر اغواء چیده پیدا و نهان — حلقه های صید بهر مؤمنان

ظلم و نا حق بوده است ما یجمعون آلهٔ دست و حمار کافرون

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

عرض حال شاعر

رفتم آنجا در امید سجدهٔ با نیاز و عجز همچون بندهٔ
سر نهم با عرض و سوز بندگی فارغ از لوث و سرور زندگی
یک نفس با خویش هم پیمان شوم بر نهم زنار و خود انسان شوم
دل نهم در عالم نادیدهٔ دا نم از اسرار نا فهمیدهٔ
تا ببینم جوهر خود در وجود طی کنم این وادیٔ بود و نبود
بگذرم زین عالم اندر ذات خویش سر دهم من نغمهٔ اثبات خویش
تا کشایم عقده نا سوت را گرشکافم سینهٔ لاهوت را
بندگی آرم که باطل بر هن وصف لا موجود الا هو سخن
عرض دارم کی خدای این جهان این جهان و آن جهان لا مکان
در خراباتم اسیر درد مند درمیان حلقهٔ ابلیس بند
خود بدست غیر خود گم کرده ام زین سجود بندگی شرمنده ام
صورت هستی آن لهو و لعب رغبت من جمله حمال الحطب
صبح من شام است و شام من چنین زندگی اندر کف ظلمت قرین
جملگی در دست طاغوتیم ما آتش اندر خانه افر و ختیم ما
ما اسیر دست این ارباب ها خون ما اندر کف انیاب ها
مترفین از خون ما در نعمت اند مردم مستضعف اندر ذلت اند
دین و دل مخروبهٔ وسواسها است در کمین ما بسی خناسها است
ما همه گم کرده راه اختیار در کف این نا کسان بی وقار

چارهٔ بیچارگان خویش کن
لطف و رحمت برسر دلریش کن

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

وطن گم کرده ایم

ظلمت شب ها و هوی مرد گان سیلی مرگ است و روی طفلکان
عالمی در ناز و نعمت خفته اند قصهٔ لیلی و مجنون گفته اند
لیک ما را فکر و ذکر کشتگان می برد خواب از سراب دیدگان
گریه های طفلکان زرد و زار کشتگان لشکر روس و تزار
خانه ها ویرانهٔ دشت جنون آبهای چشمه ها چون جوی خون

مسجد و محراب و قرآن مبین — پایمال روس و قوم کافرین
قصر ها ویرانه همچون خاکدان — خانقا گردیده بی نام و نشان
دختران نازنین و شیخ و شاب — درمیان دجلهٔ خون بی حجاب
باغ وراغ ما همه برباد رفت — بر سرما نکبت و ادبار رفت
ای وطن ای خطهٔ مینو نشان — فخر انجم درمیان کهکشان
ای وطن ای سر زمین خاک و خون — دشت و دامان تو یکسر لاله گون
ششجهت ویرانه و خونابه زار — صحنهٔ غارتگری و کار زار ،
طفلکانت لقمهٔ فرداش نیست — جزز خون و آبله در پاش نیست
پیرهن صد پاره در خون و لجن — کشتکان زرد و زار بی کفن

اینهمه از دست روس و بیرکان — ظلم و وحشت از هجوم خرسکان
آتش اندر ملک ما افروختند — پیرو برنا جملگی را سوختند
«خیزد از دل ناله ها بی اختیار — آه آن شهری که اینجا بود پار»
«آن دیار و کاخ و کوه ویرانه است — آن شکوه و خال و فر افسانه است»

زادهٔ محمودیان بت شکن — مشتی از گم کردگان بی وطن
این گروه بینوا در جستجو ، — گریه ها و ناله ها و گفتگو ،
تا مرادی های هستی دیده ایم — جز صدای کشتگان نشنیده ایم
ای خدای بی نیاز چاره ساز
چارهٔ این مردم بیچاره ساز

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

خطاب به شاعر

نالهٔ جانسوز آمد از کنار — مؤمنان باید پناه کردگار
دست زن بر عروة الوثقیٰ دین — دور باید از محیط کافرین
تا بکی بیگانه از سیر وجود — پای بند اینهمه بود و نبود
چند ، زین بت های رنگین در بغل — مال دنیا ، این بهای ، بی بدل
مترفین و دستهٔ ارباب ها — دشمن دین اند این احباب ها
. . . . . — ز انکه او را سومنات اندر سر است ،
بیخبر از خود چه ها آموختی — رایگان خود را ز خود بفروختی
با خبر شو از خود و اسرار خویش — بر فگن این رشتهٔ ز نار خویش
خیز بهر زندگانی پخته کار — تو امیر کاروانی شهر یار
عزم کن از بهر تسخیر جهان — اوج پرواز تو باید کهکشان
از تو آموزند رسم زندگی — پرچم و خلقی ز سر بندگی
تا شوی سرمایهٔ دنیا و دین — قدرت دنیا انیس المونین
یک دمی با کاروان سوز و ساز — رو به سوی قبلهٔ دلها حجاز
دست اندر دامن منزل فگن — بر در فاران دمی محمل فگن
عرض خود کن نزد سالار رسل — کیف و کم اندر لباس جز و کل
نام او سر وجود کائنات — میم احمد نقش بند ممکنات
صد جهان آمد طفیل نام او — روشنی ، طور سینا شام او
قبلهٔ دلها بود خاک درش — تاج لولاک است چون زیب سرش
هستیٔ گردون بپایش ریختند — طینتش از مهر حق آمیختند
«مدعی علم الاسماستی» — سر سبحان الذی اسراستی
گوشهٔ ارمان او آور بکف
شو امیر کاروان ولا تخف

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

کمونزم له بی‌وزلوڅخه ددفاع مدعی!!!

کمونیزم لـه پدید و سره دبـرخورد په صورت کی کوشش کوی چی تول مسائل یوازی دطبقاتی اومادی عینکولـه‌دید څـخه وڅړی اودهـری پدیدی لپاره اقتصادی توجیه پیدا کړی .

اوبیا همدی اقتصادی توصیی‌ته په طبقاتی مبارزه‌کی دحاکم‌زیښاک گرڅـرا ومحکوم ، زیښـل شوی څـرتر مینځ‌څای ورکـوی .

کمونستان دټولنیزوا وطبیعی پدیـدو داوښتونا وبدلون‌په‌پښوکی دنوروا صالتو- نوپه رول‌باندې سترګې پټوی اوهغوته‌هیڅ ارزښـت‌هم‌نه‌ورکوی .

کمونستی‌غورځنګ دنړیوالـومبارزوغورځنګو- کمونستی‌غورځنګ دنړیوالـومبارزوغورځنګو نو په‌لیکه‌کی تنها وڅا‌ن‌ته‌یومترقی‌اومخکښ غورځنګ وائی .

اوکمونستان تنها څا‌ن ته‌یوه مترقـی اومخکښـه ډلـه‌وائی کومه‌ډله‌چی ددوی پـه اصطلاح‌دانسانی ارزښتونودلاسته راوړلـو په‌جهت‌کی په‌غوڅـه توګه سره د مبارزی جنده اوتوغ دبری په برج‌هسکولای شـی اما هرهغه خلاصون بخښونکی غورځنګ چی پـه مارکسیستی اولنینستی مفکوره باندې سمبال نه وی ولوهرڅومره مترقی‌اولـه انسانی ارزښتونوڅخه ډک‌هم‌وی دکمونستا- نو لـه‌خوا داپورتونیزم ،ارتجـاع او ایدیالیزم په تورونو تورن کیـږی اوددوی دغوښتنی له مخی‌باید تسکور او ویجـاړ شـی .

ترڅو کمونستان دمحنی دیوازنیومخکښانو په توګـه پاتی شی اوهغه دچاخبره‌ده‌چی په چغالی میدان کی دڅا‌ن لپاره دمنډواو تړو چانس‌ترلاسـه کړی . کمونستانـو

سربیره پردیچی دهرحلاصون بخښونکی
غورځنګ کلک دښمنان دی‌دخلاصون بخښونکو
غورځنکونو دپرزیدلولپاره‌ئی له‌ډیرو
ارتجاعی ډلوتپلوسره سازش اومرسته‌کړیده
اودحنی دسیاسی رقیب‌له منځه وړلو
لپاره ئی له‌هغو بنې لاسوډلوسره چې په
فکری لحاظ له دوی سره په فرسخوفرسخو ،
فاصله لری سازش کړیده .

په لومړیوورځوکې همداکمونستان وو چې
دکودتا دنیک شاګوم له‌پاره‌ئې دې شرمو
ډمانوپه خیر ، ډمامی ډنګولی خوکوم
وخت چې ددا ؤد بکاواکی‌سلطې دروسانوپه
لاس‌خاتمه ومونډله اودوی دقدرتواکمنان،
شول نوبیائې داؤد ته دآدمکش هیروئښری
قصاب او...نور لقبونه ورکړل .
نو
دایو ښکاره اوڅرګند حقیقت ی‌چې‌دکمونستا

او هغان کمونزم : ښادی ، بربادی ، آوارګی و پریشان روزګاری وښکنځو ، آزارم دم . آین
تصویرښایداین ګډوډی وقت یاراست . آواره دی سرونه ، بدون هیچ حرکت .

په افغانستان‌کې‌کوم وخت‌چې داسلامي
غورځنګ خوان قوت ددربارورووست تسلط
دویجاړیدلوپولی ته نږدې‌کړ ، کمونستانو
ددې لپاره چې دحنی مؤمن رقیبانو‌ئې له
منځه‌لاړشی اوبریالی نه‌شی،په‌ډیره بنې
شرمی سره‌ئی‌ددربارډجاسوسی دنده په
غاړه واخسته ، ددا ؤد دسرطانی کودتا
لپاره داسانی ارزښتونو سانلځه‌اهمیت
نه‌لری‌بلکه هغه ځه‌چه‌ددوی‌لپاره داهمیت
وړدی هغه دادی‌چې‌په ځه ډول دښریت
وینې وژبیښی اودآزادی جنازه‌له‌لاړی
ځه ځنګبه پورته کیږی.
دنړی په اوسنی لانجمنه او کړکیچنه
وضعه‌کې‌چې‌له‌هره‌طرفه ځه‌دښرښت‌نقاته‌جدی

او غوڅګواښهمتوجه دی.

کمونستان پرته له دې چې دخپلو اجاره شوو اصطلاحاتو دتعمیل په جهت کې یوقدم مخته لاړشي دخپلو ګټو پرسر یواوبل ټکوی روسي کمونیزم دچینائي کمونیزم په تنده باندې دمرتد هژمونیزم دتورټاپه لګوی اوچینائي کمونیزم په روسي کمونیزم باندې دسوسیال-امپریالیزم تور لګوی. دچین او روسیې ترمنځ مخالفتونه اوپه نړیواله سطحه کې دهمدې مخالفتونو انعکاس آن، تردې ځایه پورې رارسیږي چې هریوځې په خپل نوبت سره له ډیرو شرمیدلو ارتجاعي ځواکونو سره دسازش میدان ته رادانګي ترڅو یوله بل سره دبشریت دوینو په زیښلو کې وروسته پاتې نه شي.

نن ورځ نړیوال امپریالیزم، له کین او بغض لوری څخه وړکوتې او اسکیرلي ملتونه دخپل ښکیلاک په لومه کې راګیروي اودا ټکیلاک ګري اوزیبناک ګري پرته دلودیځ اوختیځ دټکیلاک کونکو دتفاهم څخه صورت نه نیسي. دایوازې اویوازې دوړکوتو او اسکیرلو ملتونو سرنوشت مسئله ده چې دلویدیځ اوختیځ تر منځ ټې دتالان کولو په سر شکرنجي اودګوړو ګیلی کیږي. لکه څنګه چې مخکښې مو وویل چې یوازې او یوازې هغه څه چې نن ورځ په نړۍ کې دسولې او امنیت تیکه دارانو ارزښت لري دملتونو اوولسونو زیبناک اوښکیلاک مسئله ده او بس.

دا تراشلی فکرونه او ایډیالوژۍ ګانې فقط او فقط دسولې او امنیت تیکه دارانو ته دنورودحقوقو دلوټولو اوتالان کولو وسیله ده. له همدې امله ده چې وینو اوګورو کوم اصل چې کمونیزم ته ارزښت لري هغه داده: هرڅه دخپلو ګټو په خاطر اوهرڅه دخپلو ګټو په لارکې. دتیرو د (۶۵) کلونو په دوران کې دکمونیزم تاریخ داحقیقت په ډاګه کوی چې په نړۍ کې ټولو کمونستي ګوندونو دخپلو شومو ګټو دساتلو په لیار کښې له هیڅ ډول مداری توب څخه ډډه نده کړې.

یوه ورځ له نازیزم او فاشیزم سره دمبارزې په نوم دفرنګي اوفرانسې له استعمار سره سازش کوی. اوبله ورځ له استعمار سره دمبارزې په نوم دفاشیزم په ځنګ کې دربړې اوبله ورځ بیا دخپلو ګټو دتأمین په خاطر دتیرودریځونو به مقابل کې یو بل مخالف دریز نیسي. اودهمدې ټولو ارتجاعي دریزونو لپاره بیا غوړې چې علمي او اقتصادي توجیه وموميي.

(ختم)

شمارهٔ دوم و سوم ـ سال اول ـ عقرب و قوس ۱۳۶۱

احمد شاه (اوریا) وحدت یار
Ahmad Shah Vahdat Yar

شعار ما

رضای خداوند هدف ماست.
حضرت محمد رهبر ماست.
قرآن شریف قانون ماست.
جهاد در راه خداوند راه ماست.
شهادت در راه خداوند از اهداف بزرگ ماست.
آزادی عزت ماست.
حجاب تنزیهی عفت ماست.

در این شماره میخوانید:

مضمون	صفحه
یادداشت	۳
اسلامی ورو دلی او د ...	۸
همسنگران پیامبر اسلام.	۱۳
نامه‌ای از زنان مسلمان ...	۲۰
هفته بیچاره‌ئی دگچه پروالتریه ...	۲۳
انقلاب در انقلاب.	۲۷
تفسیر سورة الناس.	۳۱
کمونزم له هیوز لوڅخه د دفاع مدعی!!	۳۷
حوادث لبنان ... و روسیه.	۴۰
چکامه‌های انقلابی ...	۴۲
مداخلات خارجی و انواع آن.	۵۱
دکمونستانو د سیسی د مسلمانانو ...	۵۴
مارکسیزم و تحلیل مارکسیستی حکومت ...	۶۱
اهداف قدیم و وسائل جدید.	۶۶
پکت وارسا و سلطه نظامی روسیه.	۶۹
بخون خفتگان سنگر حق.	۷۹

یادداشت

ای همطریق وهمسفر!
ای همرزم وهمسنگر!
ای هموطن!
ای خواهروای برادر!
روی سخن با تو است، با تو که روشنفکر و یا سواد، چشم وچراغ ملت وکشور هستی.
آری برادر روشنفکر! ای خواننده عزیز!
هرکه هستی ودر هرمقام وموقعی که قرار داری واز هرگونه احترام وامتیازیکه برخورداری، روی سخن با تو است و چون چشم امید کشور عرقه بجوست ودیده انتظار مردم مظلوم وستم دیده میهنت بسوی تو ست.
خواهرم وبرادرم این میهن عزیزت با بیش از چهارسال است که میهن عزیزت با خون بهترین فرزندان این مرز وبوم آغشته ورنگین است؛ دین وعقیده در معرض تهدید وخطرقرار دارد. سفاکترین جنایتکاران زمان برجریم ناموس وشرفت نجا وزنموده اند از رودیوا رمیهنت هرخون چیزی نمیبارد ودرکشتزارومرغزارونشب جزلاله‌های روئیده ازخون پاک هزاران شهید مظلوم وبیدفاع، بنظرنمیخوردودرفضای وطنت جزفریاد ونالـه های حزین طفلکان معصوم وجزجیغ وفریاد مادران وپدران داغدیده ورنجور، آوازدیگر طنین انداز نیست. درهربیشه ودرآغوش هر دره وکنارهرصخره ودرداما نهای هربـاغ وراغ کشورت، صدها شهید پاکباز خفته است.
آری، برادرم وخواهرم!
همین اکنون که این نبشته را ازنظـر میگذرانی، دشمنان آدمخوار وفارتگرما موس وشرفت، مصروف کشتارهای وحشیانـه و غارتگری ها وتباهکاریهای خویشند. آری، همین حالا سرپنجه های خونین جـلادان، کلوگاه صدها انسان آزاده وبیدفـاع را

حوادث لبنان ... وروسیه

حوادث روزگار روگذشت زمان، پرده از روی حقائق و واقعیتهائی برمیدارد که انسانها به آن، پی نبرده باشند. در خلال این حوادث سند محکومیت انسانها صادر و بدسترس عموم قرار میگیرد، نفاقها و خبثهای درونی آشکارا میشود، چهره های واقعی و حقیقی از پشت پرده ها بیرون گردیده غدر و خیانت و حقد و کینه های پوشیده هویدا میگردد.

همین حوادث روزگار و جذر و مدهای آنست که وطن دوستان را از بیگانگان و وابسته گان جدا می نماید. همین رویدادهای حیات است که چهره های دوست را از دشمن مجزا میسازد. چهره های منافقین به سرکردگی ابن سلول وقتی برای عموم آشکار گردید که روزگار حوادثی را مثل جنگ احد به ارمغان آورد. همین حیات و رویدادهای آن بود که پیمان شکنی و غدر یهود را با مسلمانان برملا نمود. تا با آنها معامله مناسب در وقت مناسب صورت گیرد. همین جنگهای مثل بدر و احزاب بود که اخلاص، ایمان و فداکاری مسلمانان خاصة انصار را بر جهانیان ثابت، امروز مدلل و روشن نمود.

آری همین تجربهٔ علنی و عملی حیات بود که چهره های پلید و حقیقی فرزندان صدیق و با وفا و وطن دوست کشور را همچون "ترکی" امین، کارمل و..." برعامهٔ ملت مظلوم افغانستان نمایان کرد، و ثابت گردید که تا کدام حد و اندازه این آقایان در گفته ها و کرده های خود نسبت بوطن و ملت صادق امین و وفادار بودند !!!

آری همین روزگار و فرآورده های آن بود که دوستان حقیقی و طرفداران و پشتیبانان راستین ملت افغانستان را بر جهان و جهانیان معرفی کرد که برای حفظ استقلال آن با همه توان و امکانات خود داخل کارزار گردیدند، و یکصد و پنجاه هزار عساکر تربیت یافتهٔ خود را با پیشرفته ترین اسلحه های آنها در خدمت مردم افغانستان گذاشتند، تا به این اقدام شجاعانه "!" افغانستان را از احتلال و تقسیم ذریعهٔ امریکا، چین و پاکستان(!)

نجات بدهند !!

درردیف همین رویدادهای زمانه بود که تجاوز اخیر اسرائیل برلبنان، صورت گرفت. در جریان این تجاوز، بساحقایق وواقعیت-ها کشف گردید که امکان ادراک آن، قبل ازاین دیده نمیشد، دشمنان ازدوستان تفکیک گردیدند، راستگویان ودروغگویان ازهم شناخته شدند، ناسیونالیست ها و انقلابیون دروغین وبی محتوی نقاب ازچهره-هایشان برداشته شد، رهبران سازمان به اصطلاح، آزادی بخش فلسطین، به خطاهای بزرگ ومعادلات خاطئانهٔ خود پی بردند، شعارهای تند وبیانیه های جذاب واحساساتی ولی میان تهی واجوف دربرابر تند باد طوفان قرارگرفت واز هم پاشید، پیمانها ومعاهده ها ووعده ها، مدارا متحان قرار گرفتند.

درسطح عالم عربی، کشورهای به اصطلاح انقلابی وتندروعرب ازصحنه بکلی دورماندند برای اینکه شعارها وکلمات دوآتشه، دیگر موقعیت های خودرا ازدست داده بودند، جبههٔ ایستادگی وپایداری عرب که بعد از معاهدهٔ صلح میان مصروا سرائیل توسط آمریکا تشکیل گردیده بود، میان تهی بودن ومزور بودنش نزد همگان برملا گردید، حتی بعضی ازاعضای آن مثل لیبیا به زنده برآمدن فلسطینیان به رهبری یاسر عرفات ازبیروت نیزمخالف بودوآنرا یک عمل خائنانه وضد ملی خواند، وبه کشور های که برای فلسطینیان پناه دادند لقب وابستگی وخیانت رابرایشان صادرنمود، واین عمل رایک گناه وخیانت نابخشودنی اعلام نمود.

اما درسطح بین المللی یگانه پشتیبان وهم-پیمان فلسطینیان!!، وحامی ومؤید نهضت-های آزادی بخش جهانی!! بنیانگذار صلح وآشتی جهانی!! یعنی روسیه هم بوعده های دیرینه ی خودنسبت به مبارزات آزادی بخش فلسطین، وفا کرد!! وجهت حمایت آنان، از: ضربات اسرائیل، واردکاز زارگردیدوباصادر نمودن بنیانیه ی انزجار آمیزوباتاسف وجایبخودرادرقبال مسئولیتهای جهانی خود انجام داد!!.

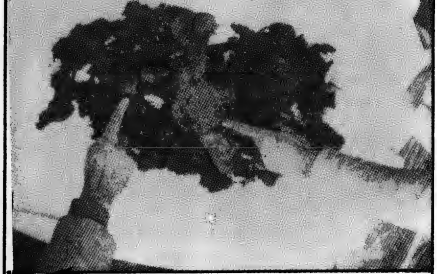

تصویر بالا، تودهٔ خاکستری ازکالبد انسان آزاده ای ست که درراه دفاع ازعقیده ودینش باکفار جنگ وجهاد نمودند ودراثر بمباردمان شدید دشمن چنین حالتی تبدیل شده است.
برادر! تمرتو خاکسترش میشود اگر در نهانخانه ء هرذره ای ازآن شراره های آتش زبانه می کشد ودرژرفای تیره گیها یش نورتابناکی شرف وعزت می درخشد.

دوینوسوغات

کرو ندی دی زرغونی شه د خپلواک نسیم له باده !
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

ته زما داور نغری ئی ته میراث می د بابائی
ته می مینه محبت ئی زه مجنون ته می لیلائی
ستا کنډ والوکی می ویار دی ته لرغونی آریانائی

ستا د دښتو سپېره دوړه زما وسترگوته توتیا ده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

تاکی ښځی ککری دی د تاریخ دا تلانو
ته زانگو د میړ نوئی ته مور چل ئی د غازیانو
تاکی رغښتی دی سرو نه د سپیځلو شهیدانو

بیا دی زوړ تاریخ ژوندی شو چه خونرنگه دی فضاده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

ستا په خیته کی شول هضم تارا کونه یرغلونه
تا کی واوښتل څپی شول د تودو وینو سیندونه
دنگو غروکی دی نابود شول دپردوجبون پوځونه

هره پر ښه دی شاهده په صحنود کربلا ده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

ستا سینه کی عظمت پروت دی د آزادو ولسونو
ستا لمن کی پورته شوی اتلان د غور ځنگونو
زما دېرم توغ لارپاند دی ستاپه هسکوهسکوغرونو

زما د وینو سوغات واخله گو ره ته نه شی نابباده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

ما هم متی دی را نغښتی چه بسیادی پرگنی کړم
په سرود لورو تروډی ربا ندی شنی جنډی کړم
په لښکرو د دښمن دی دا دری آتشکدی کړم

تا به خلاص کړم ئی گلشنه د پردوله انقیاده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

-ع-م- عصمت قانع-

چامه هاي انقلابي

هیهات ...

هیهات هر چه بود ز دنیا ، شکست وریخت
در خارزار «یأس» ، تمنا شکست وریخت

لبریز «کیف» بودم و لبریز «آرزو»
ابریق عشق و شیشهٔ معنا شکست وریخت

در محفلیکه «درد» نبود و «اثر» نبود
مینا و جام همرهٔ صهبا شکست وریخت

شمع شهادتیم به خلوتگهٔ گداز
بیدردی زمانه ، دل ما شکست وریخت

طرحیکه داشتیم ز آهنگ «درد» و «عشق»
دست «سیاه» آمد و یک جا شکست وریخت

فریاد تا بلوی دل و اشک جام جم
این هر دو از شکستن دلها شکست وریخت

داغ دل و مزار تمنا و اشک گرم
موج امید و جوهر رؤیا شکست وریخت

ژرفای «رنگ» سلطنت «نظم» و «جوهر» است
روح «پدیده» قالب «سیما» شکست وریخت

اینجا درین ستمکده از شوق زیستن
طرق نسبته بودم و دنیا شکست وریخت

فرخنده باد عمر شکستن نصیب دل
کز «ناله» با شکستن دلها شکست وریخت

منهای این شکسته دلیهای «شهر دل»
کاخ وجود و قصر «من و ما» شکست وریخت

فریاد ، آسمان ! ز چه نشکستهٔ هنوز ؟ !
کز آه «درد» من همه دنیا شکست وریخت

اینجا درین کویر «رسوب» و «هبوط» و «درد»
«میثاق» و «عهد» همدل منیا شکست وریخت

هنگامه ساز خویشم و تصویر خون دل
اندر غروبنای افق ها شکست وریخت

ای سنگ درد ناک ! ستمگاه زندگی
امروز آفرید و بفردا شکست وریخت

آزادگان همیشه سزاوار نالهٔ اند
اشک من : از فسردن گلها شکست وریخت

تقدیر ، رهگذار «شرف» خار آفرید
«شغل» کثیف معنی زیبا شکست وریخت

با چلچراغ شعر به ظلمت گهٔ زمان
بشتافتیم و پهنهٔ «شبها» شکست وریخت

ن - لاجورد دین شهری

سړې سګروټې

«حقپال»

د اسیا زړه کی پرتی دی سری سګروټې
افغانان یی لو لپه کړل هم یی وتې
د افغان تاتو بی سور بخمل اغوستی
رنګ بدل دی هم د خاوری هم د ګټې
بی ګناه د عقیدی په جرم وریت شول
خو د سولی مدعی ! لا گوری غټې
دسیاست پرده یی څیری شوه باک نه کا
که هر څو یی پرمخ وتپي څوک څټې
د مرام لوښی یی ولویده له لاسه
حیران و درید غمونه شول پری کوتی
دا دښمن د آزادی نه دی نو څه دی
نه یی چاته پتکی پریښود نه چوتې
د الله په اتکا په زړه توره
بډو هلی دی افغان مسلمان متی
څوک په دواړو جهانونو مخترون شو
چاته مړګ او په ژوندون دواړوکی ګټې
د تاریخ شوندی یی سری کړی په سرو وینو
ملحدین به شرمنده وی غاړی پټې
که دخیال له نیلی کوز سر په زنګون کړی
بیا به پوه شی چی خواری کا د ګونګټې
د «حقپال» د تندو او ښکو په سیلاب کی
ګوندی ډوب شی، هم ددوی دوحشت څټې

کعبهٔ میهن

این خرس ، ازین حرم برون خواهد شد
این پرچم سُرخ او نگون خواهد شد
ای اهرمن از کعبهٔ من پای بگیر
یادشت دمن غرقه بخون خواهد شد

دوینوسوغات

کرو ندی دی زرغونی شه د خپلواک نسیم له باده !
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

ته زما داور نغری ئی ته میراث می د بابائی
ته می مینه محبت ئی زه مجنون ته می لیلائی
ستا کنډ والوکی می ویار دی ته لرغونی آریانائی

ستا د دښتو سپېره دوړه زما وسترگوته توتیا ده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

تاکی ښځی ککری دی د تاریخ دا تلانو
ته زانگو د میړ نوئی ته مور چل ئی د غازیانو
تاکی رغښتی دی سرو نه د سپیځلو شهیدانو

بیا دی زوړ تاریخ ژوندی شو چه خونرنگه دی فضاده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

ستا په خیته کی شول هضم تارا کونه یرغلونه
تا کی واوښتل څپی شول د تودو وینو سیندونه
دنگو غروکی دی نابود شول دپردوجبون پوځونه

هره پر ښه دی شاهده په صحنود کربلا ده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

ستا سینه کی عظمت پروت دی د آزادو ولسونو
ستا لمن کی پورته شوی اتلان د غور ځنگونو
زما دېرم توغ لارپاند دی ستاپه هسکوهسکوغرونو

زما د وینو سوغات واخله گو ره ته نه شی نابباده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

ما هم متی دی را نغښتی چه بسیادی پرگنی کړم
په سرود لورو تروډی ربا ندی شنی جنډی کړم
په لښکرو د دښمن دی دا دری آتشکدی کړم

تا به خلاص کړم ئی گلشنه د پردوله انقیاده
ای زما د ویار تاتوبی ای زما گرانه هیواده

-ع-م- عصمت قانع-

چامه هاي انقلابي

هیهات ...

هیهات هر چه بود ز دنیا ، شکست وریخت
در خارزار «یأس» ، تمنا شکست وریخت

لبریز «کیف» بودم و لبریز «آرزو»
ابریق عشق و شیشهٔ معنا شکست وریخت

در محفلیکه «درد» نبود و «اثر» نبود
مینا و جام همرهٔ صهبا شکست وریخت

شمع شهادتیم به خلوتگهٔ گداز
بیدردی زمانه ، دل ما شکست وریخت

طرحیکه داشتیم ز آهنگ «درد» و «عشق»
دست «سیاه» آمد و یک جا شکست وریخت

فریاد تا بلوی دل و اشک جام جم
این هر دو از شکستن دلها شکست وریخت

داغ دل و مزار تمنا و اشک گرم
موج امید و جوهر رؤیا شکست وریخت

ژرفای «رنگ» سلطنت «نظم» و «جوهر» است
روح «پدیده» قالب «سیما» شکست وریخت

اینجا درین ستمکده از شوق زیستن
طرق نسبته بودم و دنیا شکست وریخت

فرخنده باد عمر شکستن نصیب دل
کز «ناله» با شکستن دلها شکست وریخت

منهای این شکسته دلیهای «شهر دل»
کاخ وجود و قصر «من و ما» شکست وریخت

فریاد ، آسمان ! ز چه نشکستهٔ هنوز ؟ !
کز آه «درد» من همه دنیا شکست وریخت

اینجا درین کویر «رسوب» و «هبوط» و «درد»
«میثاق» و «عهد» همدل منیا شکست وریخت

هنگامه ساز خویشم و تصویر خون دل
اندر غروبنای افق ها شکست وریخت

ای سنگ درد ناک ! ستمگاه زندگی
امروز آفرید و بفردا شکست وریخت

آزادگان همیشه سزاوار نالهٔ اند
اشک من : از فسردن گلها شکست وریخت

تقدیر ، رهگذار «شرف» خار آفرید
«شغل» کثیف معنی زیبا شکست وریخت

با چلچراغ شعر به ظلمت گهٔ زمان
بشتافتیم و پهنهٔ «شبها» شکست وریخت

ن - لاجورد دین شهری

سړې سګروټې

«حقپال»

د اسیا زړه کی پرتی دی سری سګروټې
افغانان یی لو لپه کړل هم یی وتې
د افغان تاتو بی سور بخمل اغوستی
رنګ بدل دی هم د خاوری هم د ګټې
بی ګناه د عقیدی په جرم وریت شول
خو د سولی مدعی ! لا گوری غټې
دسیاست پرده یی څیری شوه باک نه کا
که هر څو یی پرمخ وتپي څوک څټې
د مرام لوښی یی ولویده له لاسه
حیران و درید غمونه شول پری کوتی
دا دښمن د آزادی نه دی نو څه دی
نه یی چاته پتکی پریښود نه چوتې
د الله په اتکا په زړه توره
بډو هلی دی افغان مسلمان متی
څوک په دواړو جهانونو مخترون شو
چاته مړګ او په ژوندون دواړوکی ګټې
د تاریخ شوندی یی سری کړی په سرو وینو
ملحدین به شرمنده وی غاړی پټې
که دخیال له نیلی کوز سر په زنګون کړی
بیا به پوه شی چی خواری کا د ګونګټې
د «حقپال» د تندو او ښکو په سیلاب کی
ګوندی ډوب شی، هم ددوی دوحشت څټې

کعبهٔ میهن

این خرس ، ازین حرم برون خواهد شد
این پرچم سُرخ او نگون خواهد شد
ای اهرمن از کعبهٔ من پای بگیر
یادشت دمن غرقه بخون خواهد شد

روسها تاحدی دراین میدان خسته شدند که اسرائیل درآخر امر وارد بیروت غربی گردید وسفارت روسیه را اشغال نمود وتانک وقوای خودرا درآن مستقر ساخته وبه بیرحمانه ترین اسلوب ،زنان،اطفال و پیرسالان را ،ذبح نمود ،درارد وگاهها و شفاخانه های فلسطینی دربیروت که تعداد آنها تاهفتهزار نفر تخمین زده میشود. همه راانجام داد،اما روسها هیچ تحرکی نکردند ،بلکه بیانیه ئی که تاس ،به این مناسبت صادر کرد، نسبت به بیانیه های سابقه اش(دروقت محاصرهٔ بیروت)خیلی ملایمتربود، ومهمترین تحرک سیاسی ودیپلوماتیک ایشان دراین خلاصه گردید که ازشورای امنیت درخواست ارسال قوای حافظ صلح به لبنان کردندوبس .

روسها دراواخرازشعارهای انقلابی وتهدید های رادیوئی ومطبوعاتی هم عاجز آمدند. اینان که دراوآیل حوادث لبنان به آمریکا درارسال قواء به لبنان اختار داده بودند بعد ازارسال قوای آمریکائی نه تنها چیزی نگفتند وسکوت کردند، بلکه دروزهای اخیر خود ازایشان درخواست کردندکه دوباره به لبنان قوء بفرستند ...!

این حقایق ومسائل وواقعیت های مشابه آنرا اگرچه همه میدانندودرک میکنند،اما مهم ازهمه اینکه این مسائل را اززبان خود رهبران انقلابی فلسطین بشنویم ،

این آقایان که تادیروز عضوعمده واساسی جبههٔ پایداری عرب بودند،ودراول صف آنها درقضایای بین المللی قرار داشتند. وقبل ازآنها فیصله وراءی خودرا درقضایای روزاعلام مینمودند، چنانچه درقضیهٔ افغانستان وتجاوزعسکرروسیه سرسخت ترین طرفداران وبلی گویان روسها همین ها بودند وحرکت ضد ملی وضداسلامی راعلیه مجاهدین وملت اسلامی درعالم اسلامی وعربی،به اشاره روسها همین آقایان رهبری میکردند اینک روزگار وتجربه تلخ آن ایشانرمجبور میکندکه بعضی حقایق رادرک کنند وپرده ازروی آن بردارند، ازجمله بطور مثال: آقای صلاح خلف "ابوایاد"شخصیت مسوءل بعد از آقای عرفات درسازمان(الفتح) که عضو کمیتهٔ اجرائی سازمان آزادی بخش هم میباشد، درمصاحبهٔ که چریدهٔ شرق اوسط درخلیج انجام داد،ومتن آنرا درشمارهٔ ۱۳۹۵- بتاریخ ۱۴۰۲/۱۲/۵هـ م به نشر رسانید چه میگویدوچگونه اعتراف میکند؟ اودربارهٔ جبههٔ پایداری وایستادگی عرب که ازکشورهای سوریه ،لیبیا ،الجزائر، یمن جنوبی بشمول خود سازمان آزادیبخش تشکیل گردیده میگوید:

این جبهه جبههٔ سخن وشعارها بودوحوادث اخیر بهترین دلیل براین واقعیت است چنانچه لیبیا برای ما وقتیکه ازپلانهای جومی احتمالی اسرائیل برایش اطلاع دادیم

وعدهٔ اسلحه های زیادی را داد. که اگر آن بدسترس ما قرار میگرفت سیر معرکه وجنگ به نحودیگری تغییر میافته مگر نه تنها ـ بوعدهٔ خود وفا نکرد، بلکه ما را به انتحار وخودکشی دعوت نمود :!!!

وی درین باره (جبهه) علاوه میکند: من الجزائر ورئیس جمهور آن ستاذلی من جدید را هم ملاقات میکنم، زیرا ملت فلسطین ولبنان ازاو توقعاتی زیادی داشتند، وبروی بودکه درشروع جنگ توسط هواپیماهای خودبه مشق پرواز میکرد ورئیس حافظ اسد را میگفت که داخل جنگ شو وماهم درپهلوی تومیجنگیم. ووارد میدان میشویم، بلکه درعوض وزیر خارجهٔ آن کشوربودکه از مجلس وزرای خارجه عرب درتونس اجازه گرفت ومجلس را ترک، گفت، زیرا رئیس جمهور تونس حبیب بورقیبه به مجلس پیشنهادکرد که همه دول عربی سفرای خودرا ازواشنطن فرابخوانندو گفت: من اگرچه مرد غربی مشرب وغربی طبعیت ام مگر درشرایط فعلی لازم میبینم که اقدام عملی دربرابر آمریکا صورت بگیرد همین بودکه وزیرخارجهٔ الجزایر اجازه گرفت ومجلس را ترک گفت وبه تعقیب آن وزرای دیگر هم عین خطرا دنبال نمودند ورئیس تونس تنها باقی ماند.

اما برادران دیگر در جبهه (مطلب اوسوریه است) اجازهٔ وجودبرای یک نفرفلسطینی ویا لبنانی ویانصب یک توپ رادرکوههای لبنان ندادندتا مقاومت در مقابل اسرائیل شود تا اینکه ما درغرب بیروت وساحل بحر در محاصره قرارگرفتیم

وقتی از او دربارهٔ روسیه پرسیده شد جواب داد: بگذار دربارهٔ آینده صحبت کنیم، و این بهتر خواهد بود. ومن آرزومندم که اتحاد شوروی درجنگ آینده مثل جنگ سابقه واقع نشود وسکوت نکند، به نسبت معلومات خاطئی که بوی تقدیم گردیده بود! میبینیم که آقا (ابوایاد) میخواهد از اصل موضوع فرار نماید وبرای آن مبررات ودلایل اقامه کند مبنی براینکه روسها معلومات غیرکافی وغیرواقعی از اوضاع داشتند، گویا اینکه استخبارات ایشان غلط کرده بود، ویا اصلا روسها به اقوال فلسطینی‌ها اعتماد نکرده بودند، وگرنه دربارهٔ قضیهٔ فلسطین چگونه روسها کم اطلاع میباشند؟

اما با آنهم آقا گریز کرده نمیتواند ولب بسخن میکشاید ومیخواهد از روسها گله فرزندانه ودوستانه نماید، لیکن در این کلمات حقائق دیگری دربارهٔ فلسطینی‌ها وروابط شان با روسها از یکطرف وباکمونیستان جهان از طرف دیگر به چشم میخورد واینکه روسها از اینها در عالم اسلامی وبالأخص دنیای عرب بکدام اندازه استفاده نمودند ایشان چه نقشیرا درواقع دربین اعراب بازی میکنند که میتوان این نکته را از خطرناکترین وپراهمیت ترین موضوعات منطقه دانست. باهم میخوانیم که: او درجریان جواب خود به سؤال قبلی چگونه به ادامه سخن میپردازد:

"آری، حقیقتاً مصالح بین المللی وجود دارد، مگر مسکو بداند که بیروت یک جبههٔ عریض وپهناور مبارزین را تشکیل میدهد. بیروت ساحهٔ مبارزه وجهاد بود، برای کل رزمندگان عرب که از دست حکومتهایشان سر بکوه میگردیدند، آنها به بیروت می‌آمدند تا در پهلوی انقلاب فلسطین به مبارزه بپردازند؟! وقتی ما از اتحاد شوروی درخواست میکردیم که در پهلوی ما باشد وما را تایید کند، درواقع از او میخواستیم که با این پیشتازان رزمندهٔ آزادِ عرب باشد واینها را تائید نماید..!

ما انقلابیون فلسطین با وجود امکانات ناچیز خود نسبت به امکانات اتحاد شوروی برای همگی جنبشهای آزادیبخش ملی در جهان اسلحه وانواع کمکها را تقدیم میکردیم (؟؟؟) ومیخواهم به اتحاد شوروی بگویم که ما از آنها درخواست کردیم که در پهلوی ما باشند و با ما بایستند. از آن هنگام که ما مقتنع گردیدیم براینکه اگر این انقلاب (انقلاب فلسطین) از بین برود پس وقت بسیار زیاد وطویل بر ملت عرب ما خواهد گذشت بدون اینکه در برابر هجوم‌های مشترک صهیونیستی وامریکائی، مقاومت نمایند"..

آقای ابوایاد در این جملات خود از روسها خیلی اظهار تأسف وشکایت میکند وبر آنها منت میگذارد ومیگوید: که ما بودیم رول پولیس و ارتباطات با اصطلاح زیرزمینی را در خدمت روسها درجهان وخاصتاً در عالم عربی بازی میکردیم،

وما بودیم که حتی نسبت به خود روسها هم بیشتر درخدمتِ احزابِ کمونیستی و سوسیالیستی، رسیدگی میکردیم و این نکته را روشن میکنند که اگر سازمان آزادی بخش فلسطین نبا شد نقشِ روسها در دنیای عرب و بالآخره نفوذ و فعالیت هایِ کمونیستی در عالمِ عربی به نقطهٔ صفر خواهد رسید و آنگاه سالیان درازی درکار است تا روسها مثلِ فلسطینی‌ها در بین اعراب پایگاه پیدا کنند.!

به عبارتِ دیگر ا و میخواهد بگوید که چرا روسها به کمک ما نشتافتند، درحالیکه ما رهبران و خلاصهٔ کمونیستهای اعراب را تشکیل میدهیم و ما بودیم کمونیستهای عرب را تنظیم، میمودیم و تدریب و آموزش میدادیم و اسلحه و مال برایشان تقدیم میکردیم، نه تنها عربها بلکه همه کمونیستهای جهان و احزابِ آنها را حمایت میکردیم، و امکانات و طاقت هایِ خود را در اختیار آنها قرار میدادیم..؟

آقایِ ابوایاد مرد درجه دوم در سازمانِ آزادی‌بخش یاسر عرفات، برای اینکه در اظهار نظرها و گله گوئی‌هایِ خود نسبت به آقایانِ خود جسارت و سوء ادب را مرتکب نشده باشد، میخواهد ماهرانه، به خود مُخْلَص و گریزگاه، بگذارد و خود را از رنجش احتمالیِ خاطر آنان، برکنار نگهداشته باشد، به این مناسبت است که در جواب سؤال دیگرد: عقب همین سخنانش راهِ فرارِ خود را آماده میکند گویا اینکه روسها ملامت نیستند..! ببینیم که او چه میگوید وقتیکه سؤال میشود که: چرا به عقیدهٔ شما! اتحاد شوروی آن کمکی را که از و درخواست کرده بود بدیدبرایتان تقدیم نکرد؟

- " شک نیست که اتحاد شوروی مِنْ حَیْثُ یک دولتِ بزرگ و یا برقدرت برایِ خود مصالحی دارد، و در اینجا یک سلسله موجبات و یا موانع و دلائل وجود دارد که اتحاد شوروی به ما کمک مطلوب را نکرد: اول اینکه ممکن نبود روسها بدون درخواست حکومت قانونی لبنان در - مقابلِ هجومِ اسرائیل کمکِ ملموس و علنی، نماید. دوم اینکه امکان نداشت که موقف روسها بهتر از موقف بعضی دولتهایِ عربیِ دوست و هم پیمانِ آنها بوده باشد، درحالیکه اینچنین هم شد که فعلا موقف روسها نسبت به موقف بعضی از این کشورهایِ عربی بهتر بود. وسوم اینکه بعضی کشورهایِ عربی بر روسها فشار آوردند، تا با ما کمک نکنند تا آنها (کشورهایِ عربی) درخرج واقع نشوند".

در اینجا دیده میشود که آقایِ ابوایاد برایِ خود راه فرار می‌گذارد و روسها را مقصّر اعلان نمیکند تا آزرده خاطر نشوند، زیرا او هنوز هم از ایشان امیدوار است و دیگر چاره هم که ندارد، کجا رود، از روسها اگر روبگرداند به کجا پناه ببرد، و از کی و کدام منبع امید کمک داشته باشد، زیرا جانب مقابل آمریکا است فقط..

این چنین است حال آنانی که علائق شان از خدا قطع گردد و در قیدِ بندگیِ قدرتهایِ خیالی و وهمیِ طاغوت‌ها و بنده‌ها قرار بگیرند، وإلاّ این دلائل را قبل از خود او هر طفلی که به مدرسهٔ سیاست نرفته باشد هم، میداند که به هیچ وجه

نمیتواند مدعا را ثابت کند، زیرا:
آن وقتی که روسها به فلسطینی‌ها و کمونستهای لبنان، اسلحه تقدیم میکردند و سفیرشان، در بیروت علناً و رسماً با رهبرانِ فلسطین، مذاکرات و گفتگوهای رسمی انجام میداد، آیا از حکومت قانونی لبنان اجازه میخواستند؟
نی هرگز. اگر از حکومت لبنان کسی در همچو موارد حداقل مشوره میخواست حالت لبنان، به وضع امروزی نمیکشید، که این از آفتاب هم روشنتر است، وگرنه چرا قبلا از روسها شکایت کرد، یا اینکه از حکومت قانونی لبنان شکایت میکرد که از دوستان وی درخواست کمک نکرد و یا به مداخلهٔ آنها موافقه ننمود.

اما نسبت به رژیم‌های عربی وابسته به مسکو که از آنها و موقف گیریِ ایشان در قضیهٔ لبنان استدلال میکند و میخواهد روس‌ها را تبرئه کند مسئله کاملاً برعکس است و خود آقاهم، خوبه میدانند. واقعیت امر این است که این رژیم‌ها، ملامت نیستند و نمیتوانند کاری بدون امرِ مسکو، انجام بدهند، چه جایی اینکه بعضی اینها، بر روسها فشار آورد. حق آقای بوایا دادین بود که میگفت: کشورهای به اصطلاح تندروِ عرب و اعضای جبهه پایداریِ عرب، به ما کمک نکردند فلان آقا چنین و فلان آقا چنان کرد و یا نکرد، بخاطر اینکه مسکو برایشان اجازه نداد.
در این زمینه بهترین دلیل برای وضع خود

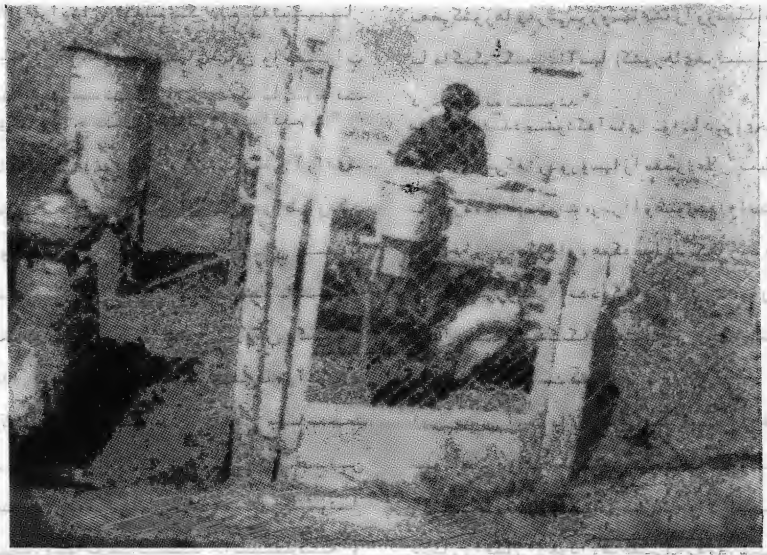

یکی از دستگاه‌های دیگیر استخراج کنندهٔ گاز که در تصرف مجاهدین می‌باشد (در شبرغان)

ایشان است ، باید فکر کند که آیا فلسطینیها با وجود همه سرسپردگیها و وفاداریها در برابر روس ها و عقاید و اهداف شان در گذشته آیا کوچکترین اختیار از خود در مورد قضایای منطقوی و بین المللی داشتند؟ اگر واقعا ایشان در آراء و نظرات و قضاوت هایشان آزادی می داشتند پس معقول است که از کشوری وابسته به روسیهٔ عرب ها ، شکایت نمایند . اما واقع وحقیقت ، غیر از انست و خود آقا از همه بهتر میداند که حقیقت چیزیان از کدام قرار است ..!

ومثال دیگر در این موضوع موقف کشور لیبیا است . در روزهائی که کنفرانس سران عرب ، در فاس المغرب تشکیل جلسه داد و در آن ، طرح صلح با اسرائیل ، تحت هشت ماده به تصویب رسید ، لیبیا این طرح را به شدت مورد هجوم ، قرار داد و آنرا خیانت نامید . اما دیری نگذشت که علی ناصر محمد رئیس یمن جنوبی به مسکو جهت تقدیم راپورها ، خواسته شد ، راپورهای جریانات عالم عربی چه در کنفرانس سران و چه در غیر آن ، در خلال وجود او در مسکو روسها طرح صلح عرب را تائید کردند و این موقف روسها از طریق رادیو مسکو ، پخش گردید ، به مجرد پخش این بیانیه که حاکی از تائید و طرفداری موسکو از طرح صلح عرب بود ، کشور لیبیا دیگر سکوت کرد ، نه رئیس دیوانه و انقلابی نما و نه مطبوعات آن ، از طرح مذکور نام بردند ، چه جای آنکه آنرا رد و یا محکوم نمایند .

گذشته از این میتوان از آقای ابو ایاد پرسید که ، چگونه از روس ها در همچو حالات و مواقف ، امید کمک و یا طرفداری از مظلومین و ستمدیدگان را دارد در حالیکه خود بزرگترین اغتصاب کنندهٔ حقوق ملت ها میباشند . ؟ آیا ملتهای تحت سلطهٔ روسیه نمیخواهند آزادزندگی نمایند ؟ نمیخواهند فرهنگ ، سیاست ، اقتصاد ، دفاع وغیره امورشان در دست خودشان باشد ؟

اینکه در بارهٔ کشتارهای دسته جمعی وظالمانهٔ اسرائیل ، مسکو اقدام جدی عملی نماید این هم بیشتر از چشم پوشی از واقعیت و نادیده گرفتن و تجاهل از طبیعت روس ها و سیاست آنها چیز دیگری نیست کشوریکه در عقب تروریزم بین المللی قرار داشته باشد و آنرا با تمام وسائل و امکانات ، کمک نماید ، آیا از کشتار ناحق وظلم وستم ، متأثر میگردد ؟

این رژیم های آدم کش وخونخوار این سازمانهای تروریستی در هرگوشه وکنار جهان که بنام های مِلّیُون و آزادیخواهان ، هر روزه خون صدها انسان را بناحق می ریزانند وهمه به گفتهٔ خود آقا ، از طرف روسها تسلیح وتمویل میشوند ، این سیل مهاجرین که خانه وکاشانهٔ خود را در افغانستان ، ویتنام ، قرن - افریقا ، کوبا و . . . از دست میدهند ، همه از انساندوستی و صلح طلبی کرملین نشینان ، نمایندگی مینماید . پس چگونه روس ها علیه اسرائیل داخل اقدام گردند .

در مقابل ، آنها شاید کشتارهای دسته جمعی فلسطینی های بیگناه ، خرابی بیروت و بی خانمانی

میغرد وگلوله های آتشین از لـــــن فرومایگان از خدا بیخبر، قلبهای پر کینه وپاک صدها پیروجوان وعلیت را میشکافد وهمین الآن ملیونها انسان آواره وبی‌خانمان در زیرخیمه های پاره، در حالیکه انواع مشکلات وبغ آور ودردناک دامنگیرشان است، چشم امید وانتظار بسوی تو دوخته اند وملیونها انسان درد مند وطن، مردوزن وطفل وجوان، سافرسادهای حزین خویش ترا بسوی خویش فرا میخوانند تا بیارسان بشتابی وبرای نجاتشان کمرهمت برببندی.

آری، ای هموطن!

ای خواهر وای برادر!

اینست صحنه های تراژیک واسف انگیز وطن، وچنین است وضع رقت بار وتکان دهنده، هموطنانت. پس تودر قبال این وضع ناگوار ودربرابر وطن ومردمت وگذشته ازهمه دربرابر عقیده ودین وشرفت مسئولی وتوبحیث یک انسان مسئول کوله بارعظیم رسالت رزم وپیکار وجهاد را بدوش گرفته ای وتا لحظه های جانکاه وغریبانه های دردآلود خواهروبرادرهموطنت را بخون کشیده ای تراسایاری میطلبد وبه غمگساری فرا میخواند وحرکت کن... برونبرخ بارهای ظلم وستم وتجاوزارد رهم بکوب وبا مردم آشفته حال وپریشان روزگارزمینت همگام وهمصوا هان! ای خواهروای برادر!

روی سخن با توست، چون تورو شنفکری و مسلمان ودر ترابرابن وضع مسئولی ومکلف، پس گوش کن ومتوجه باش: درخانه ات حریق دامن گسترد، اختلاف ونفاق درگرفته است وشعله های خاشاک سوزحدوکیشته وسفرت زنانه میکند. آن گامهای مقدسی نخستینی که درمسیرمستقیم جهاد مقدس اسلامی برداشته شده بود، به سستی گراییده ووادرکه به انحراف کشیده میشود، آن صمیمیت وصفا وآن اخوت ویکرنگی که در آغاز مشاهده میگردید اینک جای خودرا به کینه توزی ودشمنی وانشقاق مجوفی داده است برادرلوله، تفنگش را به قلب برادرش نشانه میرود وبا رشته، بیداد و غلاف ستم وجفا را بردوش وگرده، هموطنش فرومیآرد. پسر، ثروت پدررا غارت میکند وداراقی، اش را به

بغما، میبرد وهمسایه، آرامش ورفاه همسایه، اش را، برهم میزند ودشمن از بروز وضع وا این بسرآمد، لبخندپیروزی وشادمانی برلب دارد چون می بیندکه گلوله های راکت وتوپ بی‌پیکرمجاهد، بخاطر نابکار ونوب روس، کلیسای محقرو کاشانه ی نارسیده ی مجاهد دیگررا درهم پیکود وزیرورو، میکند ده ها بمب وراکت ها، بجای هلیکوپترها وطیارات روس، سنگرها ومجاهدین دیگررا آتش، میکشد ودرهم میشکند.

برادرم وخواهرم!

اینک حدسؤال وپرسش ازتوداریم ومیدا اگرصمیرت بیدارباشد، جوابت مثبت خواهد بود:

آیا قلبت تکان، نمیخورد زمانیکه میشنوی، دوگروه مجاهدین، دشمن را رها میکنند وبجان همدیگرمیافتند وجهانی را بخاک به خاک وخون میکشند؟

آیا غمگین وآزرده خاطر نمیشوی، وقتی میشنوی، سنگرگاه مجاهدین یک گروه، ازیکو مورد تاخت وتاز حمله ی دشمن قرار میگیرد وازسوی دیگرمجاهدین همرزم وهمعقیده شان، ایشانرا ازعقب، خنجرمیزنند؟؟

آیا واقعا دردآوراسف انگیزنیست که میشنوی یک گروه مجاهدین، درسررا، مجاهدین دیگر قرارمیگیرند وکرها وحیرا، آنها را خلع سلاح، وحتی، باسوءاستفاده از زیربناهایشان، میکنند وحتی ازدست بردکفش وسوت ایشان، صرفه نمیکنند؟؟؟

وآیا.....؟؟؟؟

یاللعجب، اگراین واقعیتهای تلخ را، ببینی!!

آری برادر! واقعیت تلخ‌تری ازاینها نیز وجوددارد که این نیشته ازبیان مبسوط ومفصل آن عاجزاست ودراین مقام گنجایش ندارد وفقط اینقدرمیگویم هموطن عزیز! که درشرد شاس ونوطئه های دشمن، آتش فتنه وفساد سراپای کشورت را فراگرفته است ووضع رقت بار وآشفته ودرهم وبرهم، پیرمردان محکوم ومظلوم این دیار که هم بمب ناپالم روس خانه وکاشانه شانرا بخاک یکسان میکند وهم ستمگاری جفا ونوک برچه کلاشکوف مجاهد هموطنش پشت و روبش را میدرد ومیشکافد، نهایت قابل ترحم است.

آن مردمیکه هست وبودشانرا درخدمت جهاد بقربانی گذاشته اند، سزاوارست، به خاطر تأخیر ووقفه کوتاهی درنصبه مرغ‌پلو مجاهد مورد شتم وتوهین قرارگیرند وبا لب وکوب شوند وصدها محش وناسزا نثارشان گردد. واین قطعاً شایسته وسزاوار جهاد اسلامی نیست واصلا اینجای ولاابالیگری در این قاموس گنجایش ندارد وهیچ دلیل و بهانه وحیله ای نمیتواند براین خطاکاریها مشروعیت بخشد.

برادر عزیز!

میخواهم بگویم که مسئول این حوادث جانکاه واین صحنه های تکان دهنده کیست؟ باید گفت: من مسئولم و تو مسئولی.

زیرا... آن مجاهد بیپرواه وناخوان که در طول زندگی، سروکارش با یوغ واسیارسوده است وحرفی ازکتاب وسوشتن درکله ودماغش نیست واصلاً راه را ازچاه تشخیص داده نمیتواند وامروزفقط بسا برحکم فطرت، کلاشکوف به شانه کرده است ودر برابر روس میجنگد مسئولیت رهبری فکری این دهقان وکارگرمجاهد بدوش شوی روشنفکراست وباید اورا آماده سازی شوم وطرحها وپلانهای دشمن واقف وآگاه سازی، اوازگردراه ادامهٔ جهاد ودرصحنهٔ پیکار، جزمی وحنایتی را مرتکب میشود وقاعده می آفریند وبا برچه، همسایه اش را میدید میکند ربا برادر مسلمانش راکافرمیخواند وحتی علمای دینی را (بنام وعنوانیکه خودنهاد اند که مفهومی دارند) بیگناه وبی موجبه قتل میرساند وبا درطویلهٔ حیوانات خویش میخاید، وبا اینکه بهانه های مختلف شب هنگام بخلاقی حرمسراهای مردم میپردازد وآبرو وحیثیت وناموس هموطنه همسایه اش را میبرید. وهنگ حرمت میکند وبا.....دها وصدها این فجایع وناهنجاری هاروزانه، همچوصحنه های تکان دهنده ومفتضح درجریان است،...

میدانی برادر وخواهر: مسئولش کیست؟؟

شاید بگوئی: دشمن مسئول است. آری، این درست است ولی من وتوبیشتر مسئولیم چون درجهت خنثی نمودن پلانها ودسایس دشمن آگاهانه وقدم بقدم گام برنداشته ایم و دشمن بازمینه سازیها، مجال یافته است

صدها هزار انسان، خیلیها لذت برده باشند، وکیف وخمارشان، شکسته باشد!! باید به اسرائیلی‌ها تبریک گفت و تشکر نامه بدهند که در منطقه عوض روسها و مزدوران آنها، یعنی کمونستان، این عمل انسانی!! وصلح وهمزیستی مسالمت آمیز!! را انجام دادند.

اگر فلسطینی‌ها حقیقتاً خط مستقیم وراستین انقلاب را تعقیب مینمودند هرگز باید بروسها وابسته نمی‌شدند و موقف سرسخت واساسی روسها را، در تشکیل دولت اسرائیل، پشتیبانی و حمایت آنها را از صهیونیست ها در قانونی کردن اشغال فلسطین در سازمان ملل متحد وغیره وغیره را ابداً فراموش نمی‌کردند.

آن وقت که روسها، آمریکائیها را در سازمان ملل متحد مورد حمله قرار دادند که از صهیونیست ها حمایت نمیکند وحقوق آنها را ضایع میسازد، و بخاطر مصالحش از عرب ها طرفداری مینماید، آیا نظام ورژیم آنها غیر ازین بود، ویا عهد قبل از لنین وانقلاب اوبود؟ نه خیر، فقط سی وپنج سال از آن، میگذرد و بس.

مسئلهٔ تشکیل اسرائیل ورول روسها در آن، مسئلهٔ جدا ومستقل است که این مقاله گنجایش بحث آنرا ندارد.

آری، این شمه ای از حقائق وواقعیت هائی بود که حوادث لبنان واخراج فلسطینیان ومذابح اسرائیل در بیروت، نقاب از روی آنها برداشت، وآیندهٔ چیزهای دیگری میان خواهد آمد وحقائق دیگری برملا خواهد شد.

وان غدا لناظره قریب.

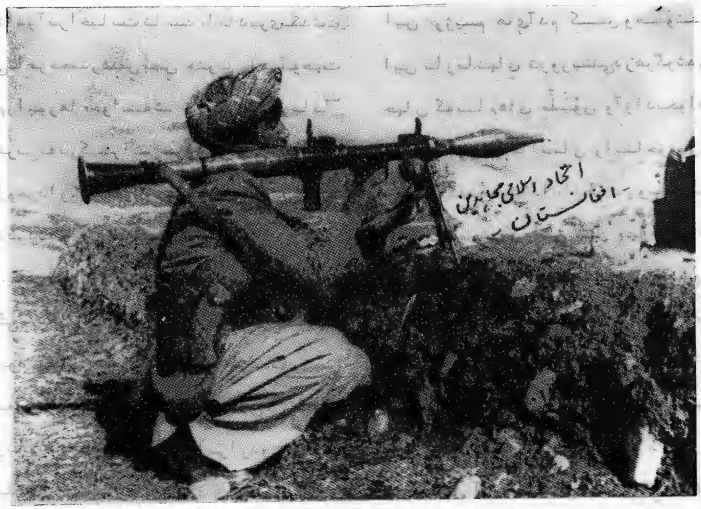

یکتن از مجاهدین جانباز در سنگر، در حال استعمال راکت لانچر مشاهده میشود.

مداخلات خارجی و انواع آن

ازینکه دولت ها در طول تاریخ به اشکال و انواع مختلف ، در امور داخلی یکدیگر مداخله نموده اند ، دانشمندان حقوق ومتخصصین سیاست بین المللی تا حال نتوانسته اند در مورد تعریف مداخله به یک توافق نهائی برسند . روش دول و توجیهات آنها از مداخلات شان در امور دیگران نیز به آن اندازه واضح نیست که به روشنی موضوع ،کمک نماید . دولتها و قدرتهای خارجی معمولا از مداخلات شان در مسائل داخلی سائر واحد ها ، یا با نادیده گرفتن قوانین بین المللی توجیهات خود پسند بعمل می آورند و یا اینکه طوری وانمود می سازند که چاره ای جز از اجراء این عمل وجود نداشته و آنها مجبور گردیدند که تحت شرایط خارجی به این عمل دست زنند . به نظر جانب مداخله کننده در صورت عدم مداخله ، آزادی و حتی منافع خود را در خطر می دید و این عمل به اعادهٔ «ارزش های عالی بین المللی» کمک نموده است .

همانطوریکه مداخله انواع مختلف دارد ، دارای تعریفات گونا گون هم می باشد و هر مفکر سیاسی از آن بزعم خویش تعریف نموده است . مکس بیلوف (Max Beilof) میگوید که : «هر گاه یک دولت بر دولت دیگری فشار وارد نماید که روش سیاسی خاصی را در پیش گیرد و یا با استعمال زور، ساختمان سیاسی یک دولت را طبق نمونهٔ مورد نظرش تغییر دهد ، در امور دیگران مداخله نموده است» . وی می افزاید که : «تلاش های یک دولت جهت متأثر نمودن ساختمان داخلی و روش خارجی دولت دیگری از طرق مختلف مداخله گفته میشود» به نظر کیلسن Kelson امریکائی : «مداخله عبارت است از بکار بردن زور و یا تهدید به استعمال آن در قبولاندن نظریات و روش خاص سیاسی یک دولت بر دولت دیگر . «والتز Waltz نیز در کتابش تحت عنوان : «کشیدگیهائی در سیاست بین المللی» چاپ کمبریج نوشته که : «تلاش های جابرهٔ یک دولت خارجی ، جهت تغییر اوضاع شرایط سیاسی دولت و یا منطقه ای به خاطر سازگار نمودن و هم آهنگ ساختن سیاست های آن مطابق میل ابر قدرتها را ، مداخله گویند.»

عده ای از دانشمندان ، مداخله را با در نظر داشت مفاهیم وسیع سیاسی و اقتصادی ، تعریف نموده اند و تعداد دیگری هم به آن ساحهٔ محدود داده اند . قسمتی از علماء اعمال استعمار گرانهٔ امپریالیستی و استعمار نوین را مداخله قلمداد نموده ، بعضی هم صدور سرمایه ، کمک های خارجی ، همکاریهای فظامی و سایر فعالیت های یک مملکت را در مملکت دیگری ، یا به قصد بدست آوردن منافع سیاسی و اقتصادی و یا بمنظور وابسته نمودن نظام سیاسی و اقتصادی آن مداخله می نامند .

گرچه اکثرا از مداخله به مفهوم استعمال و بکار بردن زور تفسیر می نمایند ، اما این مفهوم ، محدود و یکی از انواع مداخله را شامل میگردد . اگر ما نیز این مفهوم را در ذهن داشته باشیم سائر انواع مداخله از قبیل مداخلات مستقیم ، غیر مستقیم ، سیاسی ، اقتصادی و غیره را خواه با استعمال زور و وارد نمودن فشار همراه باشد یا خیر نادیده گرفته ایم . دولت مداخله گر از هر استراتیژی که استفاده نماید دارای اهداف معین می باشد . دولت مذکور میخواهد به هر طریق ممکن دولت دیگری را تحت تأثیر خود آورده نظام های سیاسی اقتصادی اجتماعی و . . . آنرا تغییر دهد . دولت مداخله گر میکوشد وضع داخلی اش را بر دیگران تحمیل و نظام های مشابه به آنرا در سایر ممالک حاکم سازد .

ارس سچواز Urs Schwaz میگوید کـــه : «مداخله معمولا تحت شرائط پنجگانهٔ ذیل صورت میگیرد :

۱- اکثر مداخلات تحت عنوان بعضی اسالیب مکلفیت های اخلاق ویا قانونی صورت میگیرد .

۲- توازن قدرت مداخله گر و دولی که قربانی آن میشوند معکوس می باشد یعنی مداخله گر از قدرت بیشتر برخوردار می باشد .

۳- میتوان بین مداخله و اوضاع و حالات قبلی آن فرق گذاشت .

٤- مداخلات معمولا به قصد وارد نمودن تغییرات در نظام سیاسی و اجتماعی مملکتی که در آن مداخله صورت گرفته میباشد ، صورت میگیرد .

۵- مداخله وقت و ساحهٔ معلوم داشته می باشد» .

وی با در نظر داشت ایـــن شـــرائط پنجگانه مداخلات خارجی را چنین تعریف مینماید : «عملی که دولت ، ملت و یا سازمانی ، حدود معینهٔ روابطش با دیگر انرا نادیده گرفته در تلاش باشد که خواسته ، هایش را بر دیگران تحت عنوان دفاع از مفاهیم خاص سیاسی ، اقتصادی، اخلاق وغیره تحمیل نماید مداخله در امور دیگران گفته میشود .»

ممکن دولتی به دولت دیگری در بسا موارد مشورت های لازم بدهد ، اما اگر این مشورت ها با وارد نمودن فشار همراه باشد مداخله تلقی میگردد . این فشار ، فقط به استعمال زور و طرق نظامی منحصر نمیگردد بلکه تحریم های اقتصادی و اقدامات تجارتی و تخلف از تعهدات و قرار داد های قبلی نیز شامل وسائل فشار میگردد .

ممکن با این بحث مختصر و تعریفات محدود، واضح گردیده باشد که چگونه اعمال و کدام نوع روابط ممالک را مداخلـــه در امـــور دیگـــران میگـــویند . همانطوریکه مداخله در امور دیگران تعریفات مختلف دارد ، دارای انواع متنوع نیز میباشد و میتوان دو تقسیم بندی ذیل آنرا مطالعه نمود :

اول - تعداد و ماهیت مداخله گر :

(الف) مداخلهٔ قدرت های بزرگ و بلوک ها .

(ب) مداخلهٔ یک دولت نسبتاً قوی تر در امور داخلی دولت ضعیف .

(ج) مداخلهٔ دولت همسایه با داشتن قدرت کم یا بیش مادی .

(د) مداخلهٔ دسته جمعی .

(ه) مداخلهٔ یک سازمان بین‌المللی یا منطقوی.

(و) مداخله به نمایندگی کدام دولت .

دوم - هدف مداخله :

(الف) مداخله در امور داخلی دیگران .

(ب) مداخلهٔ تنبیهی .

(ج) مداخله در امور خارجی دیگران .

سوم - استراتیژی مداخله :

(الف) مداخلهٔ نظامی .

(ب) مداخلهٔ اقتصادی .

(ج) مداخلهٔ سیاسی .

(د) مداخلهٔ تبلیغاتی.

(ه) مداخلهٔ بشر خواهانه .

مداخلهٔ قدرتهای بزرگ :

مثالهای متعددی ازین نوع مداخله در تاریخ بعد از جنگ جهانی دوم وجود دارد . مداخلات روسیه و آمریکائی در امور داخلی ممالک خورد و کوچک ، جهت تنظیم امور داخلی و یا خارجی این ممالک به اساس خواسته های خود شان باعث کشیدگی های گونا گون روابط بین المللی گردیده که تا هنوز دوام دارد . مثلاً مداخلهٔ نظامی روس ها در امور داخلی هنگری در سال ۱۹۵۶ و چکوسلواکیا در سال ۱۹۶۸ به خاطری بود که روس ها میخواستند روش های سیاسی و اقتصادی داخلی و خارجی شانرا بر دول مذکور جبرا وکر ها تحمیل نمایند . آنها ازین عمل شان به عنوان دفاع از سوسیالیزم و ترویج نظام سوسیالستی بین المللی و عملی نمودن «حاکمیت ملی محدود» که بنام دکتورین برژنف معروف گردیده توجیه نمودند . دکتورین مذکور میگوید :

«... ممالک سوسیالستی تعبیرات محدود شعار حاکمیت ملی را جدا رد مینماید ... این مفهوم با هدف همبستگی جهانی سوسیالیزم نا سازگار است...»

این قدرتها گاهی به بهانهٔ دفاع از منطقهٔ تحت نفوذ و مسائل امنیت ملی در امور دیگران مداخله نموده اند. مثلاً مداخلات آمریکا در کیوبا و گواتمالا به همین بهانه صورت گرفت... بار ها دیده شده که یک قدرت ، مداخلهٔ قدرت دیگر را در امور داخلی کشوری که در منطقهٔ تحت نفوذ خود آن قرار دارد قابل تحمل دانسته اما به هیچ وجه حاضر نبوده که به رقیب اجازهٔ مداخله در امور داخلی ممالک تحت نفوذ خویش را بدهد. مثلاً مداخلات روس ها در امور داخلی اروپای شرق با عکس العمل شدید آمریکائی ها مواجه نگردیده در حالیکه جزئی ترین مداخلهٔ روسها در امور داخلی ممالک آمریکای لاتین که ساحهٔ تحت نفوذ آمریکائی ها ست شدیدا خنثی گردیده است.

مداخلهٔ مملکت نسبتاً نیرومند در امور داخلی مملکت ضعیف :

در این صورت ، مملکت مداخله کننده از جملهٔ قدرتهای بزرگ نبوده بلکه عبارت از مملکتی است که دارای قدرت نظامی نسبتاً نیرومندی میباشد. مثالهای زیادی وجود دارد که ممالک نسبتاً نیرومند در امور داخلی دیگران مداخله نموده اند. مثلاً مداخلهٔ مصر در بحران دههٔ ۱۹۶۰ یمن و مداخلهٔ هند در بحران داخلی نیپال در همین دهه و به قدرت رسانیدن «شاه مهند را» و از بین بردن حکومت پارلمانی نیپال.

(باقی دارد)

دکمونستانو دسیسی د

مسلمانانو له منځه وړلو لپاره

له پټوخوراخطرناکووثیقوڅخه یوهم هغه کرغړن اوبدمرغ پلان دی چې د "مجلة الحق" میاشتنی مجله د ۱۳۸۷ هجری کال د محرم په میاشت کی چې د ۱۹۶۷ میلادی کال د نیسان له میاشتی سره سمون لری؛ خپورکړیدی. دا پلان دا سلام دښمن محوکولو په خاطر په مسکو کی طرح شویدی، دا پلان چې دمسکو دسیسه کونکو خطرناکه توطئه ده په یوه عربی هیواد کی دروسی دارې مارانو له خوا دهغوی غلامانو ته دتطبیق لپاره ورسپارل شویدی او، ځان پلورونکو، بې غیرته عناصروهم په دیره زیرکی سره دخپلو بادارانو دفرمایشونه عملی کولو باندې پیل کړیدی، بنایی ژرترژره، یو شمیر له نتیجې اوپای څخه ناخبره کسان وغولوی اوپه خپل دام کې ګیر کړی. دادی د (مجلة الحق) دمجلې څخه ځینی هغه برخی رانقلووچې روسی جهان خوړونکو داسلام دمحو کولو لپاره ئی طرح کړیدی وثیقه وایی:

په روسیه کی داشتراکیت له پنځوسوکلونو، تیریدو سره سره اوهمدارازیه تولجهان کښی دروسی کمونستانو له خوا اسلام ته دسخت و ګذارونوسره سره دروسیی هغواسلام دښمنو عناصرو چې داسلام داختناق اومراقبت وظیفه؛ په غاړه لری په صراحت سره خپله ناتوانی اوعجز داسلام په مقابل کښې اعلان کړی چې داحقیقت په یوه روسی مجله کی چې د "العلم والدین" په نامه خپریږی داسې راغلی دی: "مونږ دشوروی اتحاد په اسلامی منطقوکې له خورا سختی مقابلی سره مخامخ یو، داسی شکاری؛ ګواکی دمسلمانانو په وینو او رګونوکی دلنین اصولو هیڅ ځای نه دی نیولی".

سره له دی چې وینې قواوی داسلام سره

شپه اوورځ محاربه کوی خوبیاهم مونږ گوروچی اسلام خپلی وړانگی خپروی اوقوت ئې تبارزکوی، ځکه په ملیونوکورنیو د شوروی اتحاد په اسلامی برخوکې له اسلاف سره پیوستون کوی اوپه ډاګه سره زده کړې پای ته رسوی،داپه داسی حالکې چې دکمونیستی حزب لیډران او دهمدې مسلک، مفکرین له هغه خطرخخه بیغمه نه دی ناست چې داسلامی عناصرو له ویښ والی څخه ئې دشوروی اتحاد په اسلامی مناطقو کې دسر په سترګو گوری لکه چې همدې مطلب ته (دکمونیستی ثقافت دائرة المعارف) داسې اشاره کوی:اسلام دارتجاعی ادیانو په لړکې خطرناکترین دین دی، اسلام خپل ټول طاقت او توان داستعمارګرانو،فئودالانو او سرمایه دارانو په خدمت کی مصروفوی او خپل کمک او مرسته استعمارته وړاندی کوی. اسلام جامد دین دی،دنهضت اوپرمختګ مانع دی،دکمونیستی سره سخته دښمنی لری او دآزادی احساس راپاموی.

وشیقه وایی:

"له پلانونوخخه یو پلان دادی چې بایداسلام پپخیله،داسلام نړولولپاره وسیله وګرځول شی اوداپلان موپه راتلونکی توګه تثبیت کړی.

۱- داسلام سره متارکه په هغه باندی دغلبی په هیله ،داکارهم ترهغه وخته پوری چې زمونږدتسلطضمانت کوی اوعربی قومونه په اشتراکیت جذب کوو.

کمونیستها از همه اولتر با عقیده دین اسلام وکتاب مقدس والقلاب آفرین قرآن، دشمنی وعناد دارند که این کینه و عنادشان را با پاره کردن، بگلوله بستن و حرق این کتاب مقدس نمایان میکنند. این چند جلد قرآن عظیم الشأن قربانگلوله ای توپ زنانک بیدال استعمار پاره پاره گردید.

۲- دادینی شخصیتونوبدلول اوپه دوی باندې داسې تورلګول چې داستعمارچیانو وصهیونستانوعمیلان اواجیرانديدی.

۳- په ټولومکتبونو ،مدرسواوپوهنتونونوکې دکمونیستی اواشتراکیت درسونوته پراختیا ورکول،اسلام ته موانع پیداکول اوله هری خوا څخه دهغه راګیرول ترخواسلام داسې قوت تشکیل نشی کړای چې اشتراکیت اوکمونیستی له تهدیدسره مخامخ کړی.

۴- دهغودینی تحریکاتو اوپاخون په مقابل کې دی موانع اوخنډونه ایجادشی چی په ښارونوکې منځته راځی که څه هم دا اسلامی خوځیدنی ډیری ضعیفی هم وی، په ډیره پوه او بیداری سره دې دهردینی حرکت دمخنیوی لپاره پرلپسې فعالیت جریان ولری، بې زړه سویه دی هغه څوک سخت وټکول شی چې دین ته بلنه کوی که څه هم داټکول ئې دمرګ سبب ګرځی.

۵- سره له دی هم باید دا خبره زمونږ له مغزو څخه ونوزی چی دین دجامعې په جوړولوکې خورا خطرناکه دوراو تأثیرلری، نوځکه زمونږ وجیبه ده چی دین به په هرځای کې له ټولوخواؤ تر محاصرې لاندې نیسو، ډول ډول تهمتونه به ورپوری تړو، په هیڅوخت کې به داسلام له دښمنی څخه لاس نه اخلواوکرار به نه کینو اوپه ډیره مؤثره طریقه به له اسلام څخه دخلکو په زړونوکې کرکه پیداکووترڅوله اسلام څخه نفرت او اشتراکیت ته رجوع وکوی.

۶- ملحد لیکوالان دی تشجیع او مؤظف شی ترڅوهغوی په دین، دینی شعور، دینی ضمیر اودینی قهرمانانو حمله وکوی اوپه دی برخه کې دی هغوی ته کاملې آزادی ورکړه شی اوداخبر دې، دخلکو په ذهنونوکی په کلکه کښینولی شی چی داسلام عصرا وزمانه تیره شویده اوداکار تریوی اندازی پوری سرته هم رسیدلی دی ځکه اوس اوس پرته له عباداتو څخه چې روژه، لمونځ، حج، نکاح اوطلاق ده اسلام بل څه ندی پاتی.

داعبادات هم شکلاً عملی کیږی، ژرترژره به دا شکلیات هیرشی او اشتراکی اصول به دهغوی ځای اشغال کړی...

۹- دخلکو اوقومونوپه منځ کې دی دینی اړیکی چی زمونږ علمی اشتراکیت ته لوی خطردی یومخ پریکړی شی اوداسلامی روابطوپه ځای دې، اشتراکی روابط ځای په ځای کړل شی.

۱۰- ددینی اړیکو په پرې کولواودجوماتونو اوکلیساګانوپه نړولوسره دین بیخې نشی محوه کیدلای، ځکه دین دمسلمان په ضمیر او مغزوکی پته خوکی نیولی ده اوعبادتخانی ددین له شکاره مورچلونواوخوکیوخخه یوبهرنی مورچل دی، اصلی مقصدته هلته رسیدلای شوچی دینی ضمیر، ووژنو، دمسلمانانو په ضمیرکې ددین وژل هغه وخت څه مشکل کار ندی چی مونږ تسلط، حکم چلول اوپه ټولنه کی حیاتی چاری، اشتراکی اصولوته وسپارو یعنی کمونیستی قوانین په خلکوکی رواج کړو اومونږ بریالی شوچی په خلکوکې هغه څه عام شی اوپراختیا پیداکړی چی دین نړوی چی هغه دالحاد، خپرونکی قصی، مجلی، اخبارونه، کنفرانسونه اوسینماګانی دی چی خلک خصوصاً ځوانان، الحاداوکمونیستی ته ورغواړی، په دین اودینی عالمانو پوری خاندی اوملنډی ورباندی کوی، یواځی علم ته دعوت کوی اوهغه ته دمقتدرخدای مقام ورکوی.

۱۱- ددینی زده کړی مخنیوی کوی اودهغی په ځای علمی منحرفانه زده کړه منځ ته راوړی.

۱۲ـ عامه خلک په دی ډول تیرباسي او ځولوی ئې چې:

مونږ یقین کوو عیسی علیه السلام نه یوازې اشتراکي فکردرلود بلکه داشتراکیت لارښود ؤ، هغه فقیرؤ، له فقیرۍ کورنۍ څخه ؤ، ملګرئ غریبان اوتش لاسي وو او عیسی (ع) خلک دغنیانو جنګ ته چمتو کول.

مونږ وایو: چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم دسوسیالیستانو امام او رهبر دئ، هغه پخپله نادارؤ، ددې پیروان فقیران ؤ او دمحتکرو غنیانو، فیودالانو او سودخورانو سره ئې محاربه اودهغوی په مقابل کې ئې قیام کړیدی.

زمونږ وظیفه ده چې انبیاء او پیغمبران په همدی ډول دخلکو په اذهانو کې تصویر کړو او دهغوی روحي قدامت او سپیڅلتیا دخلکو دذهنونو څخه لیرې کړو، همدارازیاددوحي او معجزو موضوع څومره موچي وس وي له اذهانو څخه وایستل شي، څو پیغمبران ټولو خلکوته، عادي انسانان ښکاره شي او پدې ډول کولای شو په آسانۍ سره هغه کرامت، عزت او لویوالی ختم کړو چې پیغمبرانو ته ئې دخلکو په زړونو کې، قدرورکړی او وفادارملګرئ ورته پیدا کړیدی.

۱۳ـ په قرآن، تورات او انجیل کې ډیرې قصې شته دی، بایي دهغو تفسیر ته مادي او تاریخي رنګ ورکړ شي خو ډیر احتیاط پکار دی چې دخلکو له دیني احساساتو سره تکرار نشي او هغه راونه پاریږي.

دمثال په ډول کیدای شي چې دیوسف (ع) قصه په مادي او تاریخي ډول تفسیر شي، کیدای شي دهغو رویه او موضوع ګانو څخه چې دیوسف (ع) په قصه کې راغلی دی سرمایه دارانو، فیودالانو، شریفو څخه او مرتجعو حاکمانو په ضد استفاده وکړو او په همدې ډول عامه اذهان دهغوی په مقابل کې راوپاروو..

۱۴ـ ټولې دیني قواوې باید داشتراکي نظام تابع وګرځوو او نرمه نرمه هغه له خپلو ګټو رو نتیجو څخه بې برخې کړو..

۱۵ـ عامه خلک بایي په اشتراکي او کمونستي شعارونو اخته کړای شي، خو دفکر کولو وخت ونلري، هغوی باید په وطني او حماسي اشعارو مصروف وساتل شي.

په وطني لویو او عسکري کارونو، حزبي تنظیمونو او مذهبي بحثونو کې مشغول ګرځول شي هغوی ته باید دښه ژوند او بې آیندی وعدې ورکړ هغوی ته باید دښه ژوند او بې آیندی وعدې پرله پسې ورکړل شي، د اقتصادي ورو ستیاوو کیدو، لوږې، فقر، مرض او دا سې نورو بدبختیو ګناه، هرومرو باید دارتجاع، استعمار صهیونیستي، فیودالي او دیني رهبرانو په غاړه وروا چول شي.

۱۶ـ په دیني او روحي ارزښتونو کې باید عیبونه پیدا کړای شي او په دې ډول باید هغه دنا بودي، کندې ته وا چول شي او یا ښایي نهضتي قوتونو پسې لاړ شي.

۱۷ـ شپه او ورځ، سبا او بیګا په مسلسل ډول،

دا انقلاب،نارې وهلا وداسې شودل چې یوا ځې همدا انقلابیون کولی شې ملتونه او قومونه د مرتجعو حاکمانو له منګولو وژغورې او همدا اشتراکیته او کمونیستی هغه جنت دې چې عا موغریبو خلکو ته دهغه وعده ورکړشویده .

۱۸- دالحادې افکارو خپرول بلکه د ټولو هغو فکرونو نشرول چې دیني احساساو اسلامي عقیده ناتوانه کوي او د دیني شخصیتونو اعتماد په ټولو اسلامي هیوادونو کې له تزلزل سره مخامخ کوي زمونږ وظیفه ده .

۱۹- په دې خبره څه پروا نشته چې دین د دنیا د ولولپاره پکار واچول شي. دا هم پروا نلري چې کمونیستي لیډران ځینې اجتماعي دیني فرائض دعا موخلکو د غولولو او تیرایستلو په منظور ،سرته ورسوي خو شرط ئې دا دی چې دا ډول، دیني فرائض د پیروخت عملي نکړي ،ځکه انقلابي عناصرو ته اجازه نشته چې په ظاهرکې هغه څه وکړي چې هغه یې په باطن کې نه وي موجود ، مګر د پروخت پاک نلري خو بیا هم وایو چې وخت او دا داکولو طریقه یې خامخا باید لنډه وي تر څو خپله ضربه وارده کړای شي ،انقلاب له هرڅه نه مخکې پخوانی شیان او دیني میراثونه ټول نابودوي.

۲۰- ټولو خلکو ته دا اعلان کیږي چې کمونستان په خالص اوسم دین ایمانلرې خو هغه ناچل او تحریف شوی دین چې عامه خلک رخپلې ناپوهۍ له امله ، وربا ندې ټینګ ولاړ دي نه منې ،دا صحیح اوسم دین دکمونیستي دین دی ،ناچل دین دا فینو حیثیت لري چې ملتونه تخدیر وي څو هغوی مسخر کړي او دیوې خاصې طبقې خدمتګار وګرځوي.

دملنګانو ټول عیبونه او د دیني شخصیتونو ټولې خطاګانې په دین پورې وترئ. تلوا یئ چې دین خرافات دی ،خرافات په ناچل دین کې پټ پراته دي،صحیح اوسم دین چې اشتراکیت دی له خرافاتو څخه پېژاندی دی.

۲۱- هغه اسلام ته چې اشتراکیت او کمونیستي یې دخپل هدف د تحقق اوخپل مرام ته درسیدو لپاره تأییدوي ،هغه ته صحیح دین ،انقلابي دین تحول منونکی دین ،او دراتلونکی زمانې دین وایئ او همدا نومونه وربا ندې کیږدئ ،تر څو هغه اسلام چې حضرت محمد (ص) راوړې دی له خپلو نښو نوا وخاصیتونو مجرد او خالي پاتې شي او یوازې نوم ولري او بس.ځکه عرب پرته له یوڅه محدود شمیر څخه ؛ نور ټول طبیعي مسلمان

یکی از مراکز استفاده از گاز که نقل و انتقال و اندازه آنرا کنترول مینماید ، در اطراف مجاهدین شریف ما میباشد . البته یکی از مراکز فرضی است .

نارډی، نوپه ترتیب به هغوی اسمًا مسلمانان، اودکړو وړله نظره به کمونستان وی ترڅو اسلام لفظًا هم نرمه نرمه له منځه لاړشی لکه چې معنا محوشوېدی.

وثیقه وایی:

۲۳- دلنین په تعلیماتو ووصیتونو مونږ منګولی نښلولی دی چې ویلې یې:

"کمونیستی حزب دې له دین سره ډیره سخته دښمنی کوی او دهغی مفکورې سره دې نه پخلاکیدونکی محاربه کوی، چې له مرینې څخه وروسته یې دهغه فردوسچنت وعده ورکړیده چې علمی کمونیستی هغه په دنیا کې د اجتماعی عدالت په پلی کولو سره خپلو پیروانو ته وربه برخه کړیدی که کوم وخت ددین سره متارکه اویا دهغه تاییدضروری وګڼل شی، واجبه ده چې متارکه دی موقته اولږوی اوتاییددې په ډیر احتیاط سره صورت ومومی ترڅوتاییدا ومتارکه ددین دمحوکولولپاره استخدام شی.

۲۵- کله چې اسلام ته ارزښت ورکول کیږی، نو ښایی داکار ددوه مطلبونو دلاسته راوړلو لپاره وشی:

لمړی- باید اسلام داسلام له منځه وړلو لپاره پکار واچول شی.

دوهم- اسلام ته ارزښت ورکول باید اسلامی ټولګیوته دوردا خلیدووسیله وګرځی.

که څه هم ارتجاعی قوتونه په عربی او اسلامی عالم کې دانسانانو دوینې بهولو قوتونه دی مګر هغه کړنلاره به چې مونږ غوره کړیده، ژر تر ژره دغه قوتونه له ښیونه وغورځوی تر دې چې هغه به له ساتونکو عناصرو څخه جلاکړی او په پای کې به دزمانې په تیریدلوسره ذوب شی.

۲۶- داسلامی مفاهیمو دسمولو او تصحیح په نامه اوله شک او شبهې نه دپاکولو په بهانه، د اسلام تر پردې لاندې باید اسلام په مرګ محکوم شی، پغړی ټول او په ځای یې کمونیستی تسلط پیدا کړی.

وثیقه له پټو اسرارو څخه پرده پورته کوی او وایی:

"په ټول عربی محیط کې زمونږ مرستیالان په ډیر جدیت سره کار کوی، دوی بریالی شوی چې په وزارتخانو، حکومتی اداره، شرکتونو، رسمی او غیر رسمی مؤسسو کې لوړ و مقامونه ورسیږی او ریاستونه اشغال کړی، زمونږ له روزنې سره سم تسلط حاصل کړیدی، که څه هم داتسلط فردی شکل لري خو دوی دغه موفقانه درېځ او دغو مقاموته رسیدل مونږته داجتماعی بریالیتوب، زیری راکوی او په دې وخت کې باید زمانې په تیریدوسره، زمونږ دهغو ملګرو او مرستیالانو شمیر ورځ په ورځ زیاتیږی چې داسې مقامونه یې نیولی دی چې هغه دانقلابی فعالیت لپاره په زړه پورې زمینه برابروی، دمونږ دروزنې په اساس، هغوی یو شمیر هغه وزیران او دامورو مسئولین چې ارتجاعی حاکم او دکمونیستی دښمن نظام (اسلام) ته اخلاص لري په داسې حالت کې واقع کړیدی چې دمونږ دملګرتوب ترشا ولاړدی، ملاتړ یې کوی او زمونږ مرستیالان په دې زړه تړلې لاندې هرڅه چې غواړی کوی یې، اوله هیڅ کوم

که سنگرهای مجاهدین را به آتش بکشد و اگر با زهم بی تفاوت بنشینی ، مسیر انقلاب را بسوی این به انحراف میکشانند و علی وفق المراد خویش فتنه برپا میکنند .

آری ای هموطن !

این ننگ تاریخ است و صفحات روزگار ، این حوادث را با خط خونا بودرشت در خود ثبت خواهد کرد و اگر امروز من و شوا فقبول این مسئولیت هامیگریزیم و اگر در قبال این افتضاحات و رسوائی ها و زیانکاریها خود را داخل نمیدانیم و راه فرار برای خود محوشیم نخواهیم داشت و ما نیز در روشنفکر ، برادر روشنفکرم ، که تاریخ امروز و فردای کشور و نسلهای آینده ی این مرز و بوم ، مرا و شما را مسئول این ناهنجاریها خواهد دانست و در پیشگاه خدا و خلق مسئول خواهیم بود .

روح بزرگ و لب لبالب از عطوفت ایجاب میکند که ما همه در قبال این وقایع و حوادث مسئولیم ، چون خود را روشنفکر میدانیم و خود را سهیم در سرنوشت خلق و میهن خویش میدانیم ، وجدان ما نمیگذارد که ما در مقابل این همه جنایت و خیانت که بر مردم ما میرود ، بی تفاوت بنشینیم و به تماشا بایستیم .

برادر ، خواهر ، بیا و بیدار شو ، بیا و از خواب غفلت برخیز ، بیا و از خود بپرس که چرا ما باید شاهد این همه جنایت و خیانت باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه ظلم و ستم باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه فقر و فلاکت باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی عدالتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی قانونی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی حقوقی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی رحمی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی انسانی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی شرافتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی ناموسی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی غیرتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی همتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی مروتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی وجدانی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی ایمانی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی دینی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی خدایی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی معرفتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی شعوری باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی درکی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی بصیرتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی اطلاعی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی خبری باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی توجهی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی اعتنایی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی تفاوتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی مسئولیتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی عملی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی ثمری باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی فایدگی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی ارزشی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی اعتباری باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی حیثیتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی آبرویی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی شرمی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی حیائی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی عفتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی پاکی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی طهارتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی نجاستی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی کثافتی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی پلیدی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی رجسی باشیم ، چرا ما باید شاهد این همه بی قذ

تشویش سره ندی محامح ،څکه دهمعو مسئولیتو ترشا ولاړدی او هغوی پرده وربا ندی اچولی ده خوسره له دی هم خپل ویښوالی او احتیاط لاسه نه ورکوی...

دا مهمی خبری او ارزښتناک مطالب مودا (الشیوعیة والاسلام) نومی کتاب له ۱۲۳ مخ څخه چې د عباس محمود العقاد او احمد عبدالغفور العطار تألیف دی رانقل کړیدی.

ای لوستنکیه وروره ! آیا پوهیږی چې اسلام دښمن او کینه کښ کمونیستان له اسلامی ټولنو څخه د اسلام او مسلمانانو جړی ایستل او دهغوی الحاد ته وسیلاری کیدل او گمراهی غواړی؟

آیا په دی پوه شوی یې چې کمونیستان غواړی دهر مسلمان له مغزو څخه اسلامی عقیده چې وایی: پالونکی می الله دی، پیغمبر می حضرت محمد (ص) دی، دین می اسلام دی، وبا سی، خو دا سلام په ځای دهغه په مغزو کی دکفر، انحراف او له دین څخه دوتلو عقیده ځای په ځای کړی؟

"هغوی اراده لری چې دخولی په پوکی سره دخدای نور (یعنی اسلام نابود کړی، پاکخدای له دغه کار څخه ممانعت کوی تر خو خدای نور اتمام شه ورسیږی که څه هم کافران کرکه کوی"

۳۳/سوره التوبه

نوربیا

یکی از دستگاه های فرعی استخراج و انتقال نفت شبرغان ، در تصرف مجاهدین این منطقه .

مارکسیزم وتحلیل

مارکسیستی حکومت روسیه

در افغانستان

ایدهٔ اشغال افغانستان در عهد تزار:

شاید بنظر اول این سرخط به تیتر مقال بی رابطه تلقی گردد ، زیرا بحث از تحلیل مارکسیستی مسئلهٔ افغانستان میرود ، حال آنکه ما ، در پی اثبات یگانگی زیر بناء رژیم سوسیالیستی و تزاری هستیم، علی الرغم آنانیکه استدلال مینمایند، رژیم و نظام تزاری باسیستم و نظام سوسیالیستی فرق بنیادی دارد.

زیرا با وقوع انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ پایه های اقتصادی مملکت روسیه عوض شد ، در طرز تولید ، روش تولید ، و مالکیت،تغییرات اساسی آورده شد ، فلهذا باید در اندیشه وسیاست این دو رژیم تفاوت‌های بنیادی و اساسی موجود باشد. پس ایدهٔ اشغال افغانستان در عهد تزار، ایدهٔ تزاری و طرز فکر تزاریزم است ، و حتماً به مقصد مستعمره گرداندن این کشور بوده است.

از آنجائیکه تغییرات زیر بنائی در روسیه به استلزام تغییرات رو بنائی ، محتوم بوده است بناء قضیهٔ افغانستان در عهد حکمروائی سوسیالیزم ، طرز فکر سوسیالیستی است و قهراً این سلسله در عهد تزار و دور سوسیالیزم نمیتواند یکسان باشد ، یعنی نمیتواند استعماری باشد.

با اغماض از واقعیت ها بپذیریم که مالکیت فردی در سیستم اقتصادی روسیه ، به مالکیت جمعی سوسیالیستی چنانچه مارکس میگوید : «الغای مالکیت شخصی ماحصل نظریه و آرای کمونیست هاست»

تبدل یافته باشد ، ظواهر عینی دیگری ، جلو چشم ما متجسم میگردند که تغییر نیافته اند، و یا و اضحتر بگوئیم پدیده هائیرا که مارکسیزم روبنا خوانده است، هنوز بجای خود با اندک تفاوت که از تأثیر محیط ، روابط اجتماعی، اندیشه و تفکر انسان برداشته است ، باقیست .

و هرگز خورد و نوش را درین تغییر تأثیر قابل ملاحظه نبوده است . برای توضیح بیشتر مثالی می آوریم : محیط اجتماعی ای را در نظر میگیریم که سکنهٔ آن به صد نفر میرسد و زمین مزروعی آن به پنجصد جریب بالغ میگردد و بزعم مارکسیزم دور های کمون اولیه و غلام داری را سپری نموده و وارد مرحلهٔ فیود الی گردیده است ، و این محیط اجتماعی را در همین دورهٔ فیود الی مورد تجربه قرار میدهیم .

مارکسیزم مدعی شیوهٔ استفاده از منابع و وسائل تولید است که ضرورت سوسیالیزم و کمونیزم را جبری میسازد. اکنون شیوهٔ استفاده از منبع تولید «زمین» را بد و طریق بر رسی مینمائیم : فرض میکنیم که زمین بطور غیر عادلانه در اختیار افراد قرار گرفته است ، یکی فیودال مالک حد اکثر زمین و دیگران چون بردگانی «دهقانان» برای فیودال جمعاً کار میکنند. و محصول همه زحمات این بیچارهگان ستم کش در جیب یک فرد ظالم و مفتخوار و پرازیت فرو میریزد .

می پذیریم که این جماعه اعم از فیودال و مزدور و دهقان به قدرت کاملهٔ آفتاب ، معتقد هستند و همه آن فیوضات را (که حاصل کشت و کار آنها هست) از برکت آفتاب می دانند . (این مثال را برای آن ذکر کردم که مارکیستها پذیرفتن دین را به این شیوه تحلیل و تفسیر می کنند) .

طریقهٔ دوم آنکه نود و نه نفر کارگر و مزدور متحد شده و زیر بار ظلم نرفتند و انقلاب کردند ، زمین منبع تولید را مساویانه و عادلانه توزیع نموده و یا روابط تولید و روش مالکیت را تغییر دادند . چیزیکه عاید شان گردیده این است که تفاوت در خوراک صبح و شام شان روشما گردیده و به تعداد شان در مزرعهٔ مشترک یک نفر فیودال علاوه گردیده است و حالا صد نفر باهم کار می کنند و از محصله مساویانه برخور دار میگردند .

اکنون چه چیز باعث خواهد شد که عقیدهٔ شان را نسبت به آفتاب تغییر دهند ؟

آیا افزودن تعداد دهقان و زیاد شدن صبحانه و شام و دگرگون گردیدن لباس ، دهقانان را مجبور خواهد ساخت که معتقد شوند که این همه فیوضات از برکت آفتاب نبوده و از برکت علاوه شدن یک نفر فیودال بوده است و یا این همه نعمات از برکت آب است ؟

یک اشکال باقیست و آن اینست که آنچه باعث اتحاد و انقلاب مزدوران میگردد احتیاج است و از همین احتیاج انقلاب و طغیان ایجاد میگردد .

آنچه که باعث میگردد دهقانان بدانند محتاج هستند ، چیست ؟ یکی روش مشاهده و دیگری روش اندیشه و تفکر است :

روش مشاهده :

دهقان می بیند که از ما حصل تولیدش فیودال خوش گذرانی می کند و احتیاجات جسمی و روحی اش را مرفوع میسازد و به قوه هائی که در طبیعت آدمی موجود است (حیوانی و شهوانی) جواب می گوید . میل و انگیزه در طبع دهقان خلق میشود تا آنکه معرفت حاصل کند و بداند که این اشیاء احتیاج های شخص مثلاً فلان ... را مرفوع میسازد. درین وقت

ضرورت دیگری که چه باید بکند ؟ برای آن مطرح میشود.

روش اندیشه و تفکر :

بعد از آنکه آگاهی و معرفت حاصل شد، انگیزهٔ تفکر و اندیشه خلق میگردد و بکمک ذهن و تصور بر فراز تجربه ها و مشاهده ها پرواز می کند تا در یابد که چه باید به کند. پس احتیاج موجد انقلاب نبوده ، یکی از عوامل سهیم در ایجاد انقلاب است. شرط لازمی و کافی ایجاد نیست و شاید یکی از شرائط ضروری ایجاد انقلاب باشد.

نظریهٔ «احتیاج سبب ایجاد» با جبر تاریخ که هر دو عقیدهٔ کمونیست هاست تصادم می نماید ، چه در مارکسیزم همه چیز شناخته شونده است و جهان قابل درک است ، به این معنی که امر مستحیل وجود ندارد. از اینرو از نظر مارکسیزم مرفوع ساختن احتیاج کارگران و طبقه پائین توسط کپیتالیزم مستحیل نیست ، پس اگر احتیاج آنها بر آورده شود ، دیگر زمینه برای ایجاد انقلاب باقی نمی ماند و سوسیالیزم و کمونیزم واقعیت پیدا نمی کند و جبر تاریخ محکوم میگردد.

ازین همه یاوه گوئیهای مارکسیزم می گذریم و می گوئیم که دهقان می اندیشد و قدرت اندیشدن فطرتاً خاصیت ذاتی اوست و از راه اندیشه در می یابد که کدام عوامل برسر نوشت مزرعه اش تأثیر دارد ؟ شناخت بعضی ازین عوامل را به اساس تجربه کسب می کند و بعض دیگر را به اساس تفکر ابتکار می کند. همه تجارب را که امروز ما از آن استفاده می کنیم ، معلول تصادف نه بلکه زائیدهٔ ابتکار اندیشه مردان متفکر بوده است که شب و روز شان را به فکرکردن و اندیشیدن سپری نموده اند. اگر نه چنین بود ! ! (علم) اکتشافات ، اختراعات و ابداعات همه از عالم و جاهل و از با خبر و بیخبر یکسان نمودار می گشت ، حال آنکه چنین ما جرائی تا کنون از واقعیت بدور بوده است .

معلوم شد که تیغیر در سیستم اقتصادی تغییر زیر بنائی نبوده و نمی تواند باشد ، در روسیه تغییر زیر بنائی را موجب نگشته است و زیر بناء جامعه تزار همان شناخت الحادی بود بحال خود باقیمانده است ، پس جهان بینی الحادی و مادی وجه مشترک تزاریسم و سوسیالیزم است . ازینرو ایدهٔ تزار در بسا موارد می تواند نظریه لینین باشد ، از جمله در زمینه «جهان تسخیر نمائی» و «جهان حکمروائی» .

قرآن کریم آگاهی میدهد که هر گاه ملحدین با حقایق روبرو می شدند چارهٔ دیگری برای توجیه اعمال شان نمی دیدند ، می گفتند که پدران مان را به همین روش یافتیم، یعنی کفار اعمال و اطوار پدران شان را شائسته تلقی می کردند و به آن استناد می جستند (آیات ۲/۱۷۰ بقره ، مائده ۵/۱۰۴، انعام ۶/۱۴۸) و این سندی بود که افعال و اطوار شان را به استناد آن موجه جلوه میدادند. لا محال روسیه هم این عمل متجاوزانه اش (درمیان سیاست مداران و مردم روسیه) را به اساس همان ایدهٔ تجاوز پدرش تزار، توجیه خواهد کرد .

پس یک قدم به عقب بر میگردیم تا دو قدم به پیش برویم . از زمان تزار اجمالاً شروع میکنم تا تحلیل درست تری از پرابلم امروزی افغانستان داشته باشیم :

تزار، ایدهٔ اشغال افغانستان را در سر می‌پرورانید، اگرچه سالها بر سر این مسئله با انگلیس مخالفت می ورزید. دولت تزاری روس از قرن شانزدهم به

بعد از تسخیر آسیای، میانه روس‌ها چون کوران یک چشم به یکسوی نگریستند و بجانب دیگر متوجه بودند ، بطرف هند می دیدند و از ارزش آن آگاهی داشتند ولی توجه بیشتر شانرا به ایران و افغانستان و ترکیه مبذول می داشتند ، بعد ها تزار ها متوجه هند گردیدند و میبایست لشکر کشی را از طریق افغانستان انجام دهند ــ ازین لحاظ در مرتبهٔ اول

جمع‌ای منفجر شدهٔ روسی پس از جنگ با روسان قرن ۱۹ و شهرها

بعد بفکر تشکیل امپراطوری بزرگ شبیه به امپراطوری امروز روسیه بوده و به توسعه طلبی خود ادامه داد ، که در نتیجهٔ این روش خائنانه ، فنلیند ، پولیند ، قزاقستان، ترکمنستان، ازبکستان، گرجستان، ارمنستان، قفقاز وغیره مناطق اروپای شرق و آسیائی مرکزی در اشغال تزار ها درآمد ، هکذا مداخلات و جنگهائی را با ایران ، افغانستان و ترکیه انجام داد.

مسئلهٔ تسخیر افغانستان را نظراً حل و فصل می‌کردند، زیرا با تسخیر افغانستان طریقی برای لشکر تزار برابر میشد که از تکالیف خوار و بار یکسومی ماند ، و حتی افراد نظامی را نیز میتوانست استخدام کند ، و هکذا منابع طبیعی افغانستان جلو چشم تزار جلوه می نمود. خلاصه وضع جغرافیائی و منابع طبعی افغانستان طوری بود و هست که پای روس ها را به افغانستان

یکی از هلیکوپترهای گن شیپ روسی که برای درهم کوبیدن خانمان مردم به پرواز درآمده است.

می نشاند و کشاند (!!). طرح هائی از طرف جریان نظامی و سیاسی روس در زمینه مطرح گردید که همه نسبت سیاست های دول استعماری آنوقت اروپائی عقیم گردید. ولی ایدهٔ اشغال در افکار روس‌ها ریشه مستحکم داشت. برای مرفوع نمودن خطر مقطوع گردیدن این ریشه، روس ها بازی نظامی را به بازی سیاسی عوض کردند و از افغانستان همچون حربهٔ ترس و تهدید در مقابل انگلیس ها استفاده نمودند تا بدین وسیله ناظر بر اوضاع هند، منقطه و آب های گرم باشند ـ مانند امروز که روسیه برای نظارت بر منطقه، هند، دست یابی به آب های گرم و ده ها هدف استعماری و چپاولگرانهٔ دیگر، افغانستان را بدند ان محکم گرفته و چون عفریت سرخ در صدد بلعیدن کامل آن هست، قسمیکه بارها تکرار کرده ایم، شیوه های کار برد روس های تزار با روس های سوسیالست چندان فرق ندارد. بطور مثال: آنچه که درین عصر بیشتر کشور ها را بکام روسیه انداخته و یا در شرف انداختن است پالیسی محبت آمیا نه و همکاری کیشانهٔ روسیه است. این شیوهٔ عمل تازگی ندارد. تزار هم همیشه ظاهراً طرح دوستی و همکاری را با شاهان ایران و افغانستان می ریخت تا آنجا که منجر به از بین رفتن یکی وروی کار آمدن دیگری میشد، چون دوست محمد خان و شیر علی خان. چنین واقعه را بعد از کودتای هفت ثور بوضوح مشاهده کردیم که جاهلان ساده لوح و بی خبر از تجربهٔ تاریخ به صداقت روس های مکار ایمان آوردند و هنوز می آورند و هرگز نیندیشیدند که روزی ایشانرا از صحنه برانند و در خاکدان های مجهول مدفون شان نمایند. چون امین و ترکی که دیری نپائیدند و عمر هر یک از سه و چار ماه و یکسال و چندی بیش به دراز انکشید و ببرک فعلی هم ازین خطر مصئون نخواهد بود. در نتیجه طرح ایده اشغال افغانستان در زمان تزار مطرح گردید و کم کم از نظر بسوی عمل پیش میرفت و قدم به قدم افغانستان تحت تاثیر حربه های عفریت استعمار قرار می گرفت.

تذکر لازم:
در شمارهٔ قبلی مجله، قیام حق حین ترتیب و صفحه بندی مضمون "اهداف قدیم و وسائل جدید" اشتباهی رُخ داده است، بد نیست یادآوری میشود که: حین مطالعهٔ این مضمون در شمارهٔ قبلی، بعد از ختم صـ۵۲ به صفحه ۴۸ همان شماره مراجعه نمائید بدین ترتیب: "تهروس می خواهد در پهلوی....."
(ادارہ)

ووسایل جدید اهداف قدیم

صدور سرمایه های روسی در رقابت با امریکائی‌ها به جهان سوم که در مرحلهٔ اول دو سال ۱۹۵۵ — ۱۹۵۷ را در برگرفت و از افغانستان آغاز گردید، روی انگیزه های خاص سیاسی و ستراتیژیکی استوار بود. با آنکه افغانستان، اولین مملکت دریافت کنندهٔ قرضه های روسی در جهان سوم بود و امید آن میرفت که «ربل» سوسیالست ها بتواند زخم های دالر های امریکائی را جبران نماید اما، بعد از اندک مدتی معلوم گردید که منافع سیاسی و ستراتیژیکی روس ها در افغانستان به این جبران شدت نبخشید.

ارسال «ربل» روسی به عنوان کمک به افغانستان هیچگاه به یک پرداخت نقدی نبوده بلکه بصورت اعتبارات مالی و در قدم اول به خاطر بیطرفی این مملکت در برابر امریکا صورت گرفت تا بتوانند بازار را در انحصار خود در آورده و رقیب را از صحنه دور داشته باشند.

حکمرانان کرملین در تلاش شدند تا حضور ممالک غربی را در افغانستان و منطقه تقلیل دهند، لذا حاضر گردیدند که حتی به پاکستان که در آن وقت عضو «سینتو» بود کمک‌های مالی نمایند تا بدین وسیله از نفوذ بیشتر امریکا در آن مملکت جلوگیری و توازن را نگهدارند اما این حرکت نتیجه مطلوب نداد. بعداً روس ها جهت تأمین این هدف، طرق شیطانی گوناگونی را جستجو نموده کوشیدند، جوسیاسی منطقه را متشنج سازند تاحدی که روابط سیاسی افغانستان با همسایه ها به بحرانی ترین شکل در آمده باعث شد راه های تجارتی آن از جنوب قطع گردد. روس ها از این بحران سیاسی استفادهٔ اعظمی نموده پول ها و اعتبارات بانکی شانرا جهت اعمار سرک‌ها و شاهراه های سالنگ و اسلام قلعه، تور غندی که از اهمیت های خاص ستراتیژیکی برخوردار بود تخصیص دادند.

قرضهٔ صد ملیونی روس‌ها بهافغانستان به پروژه‌هائی تخصیص داده شد که برای روس ها اهمیت حیاتی داشته و سال‌ها در صدد بوده اند تا آنرا بدست آرند. مخصوصاً سرکهائی که روس ها را به بحر هند نزدیک میسازد.

اعمار سرک‌های مذکور ، تجارت افغانستان را متوجه روسیه ساخته و حکومت داؤد ، مجبور گردید تا قرارداد های متعدد تخنیکی و تجارتی را با روس ها امضا نماید ، این امر باعث شد که روس ها اعتماد داؤد را کاملاً جلب نموده چنین و انمود بسازند که با دامن زدن اختلاف سیاسی با سائر همسایگان، اقتصاد و تولیدات افغانستان صدمه نمی بیند لذا نباید به آنان با هم آشتی نمایند .

این فرصت خوبی برای روس‌ها بود تا بانیرنگ‌های مختلف ، امور سیاسی ، اقتصادی ، تجارتی و نظامی افغانستان را متکی به خود نموده زمینه را برای نفوذ و سلطهٔ بیشتر شان در آینده آماده سازند .

گرچه بعضی ها ، خوبی این شاهراه ها را هم بر میشمارند اما در واقع اقتصاد ضعیف افغانستان این توجیهات را پذیرفته نمیتواند و این فواید نظر به اضرار آن قابل ملاحظه نمیباشد .

«ربل» روسی نه تنها اهداف سیاسی کرملین را بر آورده نمیساخت بلکه منافع فراوان اقتصادی نیز در برداشت . روی دست گرفتن پروژه های نفت و گاز که در پلان پنجسالهٔ اول جا داده شد در انکشاف و رشد صنایع ملی افغانستان هیچ نقشی را بازی ننمود .

تولیدات نفتی افغانستان که هر چاه آن بهظرفیت پنجصد ملیون بیرل و گاز طبیعی که در حدود (۲۲) ملیون متر مکعب تخمین شده در واقع منابع کم بهاء و ارزان رفع احتیاجات تاجکستان و ازبکستان بود . تولیدات این پروژه ها که به قیمت ثابت و پائین تر از نرخ بین المللی به روسیه صادر میگردد بعد از رفع احتیاجات داخلی به بازار های بین المللی به نرخ بالاتر عرضه گردیده ، روس ها از آن پول اضافی بدست می آورند .

علاوتاً روس ها گاهی اجناس افغانی را به قیمت نازل تر از نرخ ذکر شده در قرارداد ها به بهانهٔ خرابی کیفیت اجناس مذکور ، خریداری مینمودند و گاهی هم «ربل» روسی را با پول افغانی به قیمت بالاتر از نرخ آزاد «ربل» ، تبادله نموده و سرمایه‌های هنگفت افغانی را می بلعیدند .

میزان تبادلهٔ تجارت عمومی افغانستان و روسیه در سال ۱۹۵۶ به ۱۷ ملیون دالر رسید اما در اخیر دورهٔ صدارت داؤد یعنی در سال ۱۹۶۳ این رقم به طور سرسام آوری به نفع روس ها تغییر یافت چون قرارداد های متعدد با روسیه امضا شد و اجناس روسی در تمام پروژه ها مورد استفاده قرار گرفت صادرات روسیه به افغانستان به (۷۲٫۵) ملیون دالر امریکائی ارتقاء یافت . در حالیکه صادرات افغانستان به روسیه درین مدت به (۲۳) ملیون دالر امریکائی میرسید . این تفاوت غیر عادلانه باعث شد که سیستم اقتصادی افغانستان بیشتر به روسیه متکی گردیده ریشه های استعمار قوی گردد .

صدور سرمایه های روسی به عنوان کمک های خارجی در دوسین مرحله یعنی از ۱۹۵۸ الی ۱۹۶۱ ازدیاد یافت . این ، زمانی بود که روس ها در داخل کمپ کمونیزم به رقابت های سیاسی و ایدیولوژیک شدید تر چین کمونیست مواجه گردیدند . دشمنی پیکنگ و کرملین در اخیر دههٔ ۱۹۵۰ شکل علنی بخود گرفت و تعداد زیادی از احزاب کمونیستی در ممالک جهان سوم طرفدار چین گردیدند . روس ها این موضوع را تهدید جدی تلقی نموده در تلاش بدست آوردن دوستانی شدند تا با استفاده از آنها ایدیولوژی چین را غلط ثابت نموده از نفوذ آن مملکت بحیث مخالف مسکو جلوگیری نمایند . چون افغانستان از موقعیت خاص ستراتیژیک برخوردار است و نزدیکی آن با چین خطرات جبران ناپذیر را ببار می آورد لذا روس ها حاضر گردیدند مبلغ (۳۹۰) ملیون دالر امریکائی با امضاء نمودن قرارداد های متعدد تخنیکی

و تجارتی به افغانستان بدهند . این قرضه ها همه در پروژه هائی به مصرف رسید که یا اصلاً وضع صنعتی مملکت ، قدرت هضم نمودن آنرا نداشت ، مثل پروژه های متعدد تولید آب و برق و یا اینکه در اقتصاد مملکت مشهود نبود ، مثل سیلو های کابل و پاخمری . در این پروژه ها به شمول اختلاس هائی که صورت گرفت قسمت اعظم بودجهٔ پلان پنجسالهٔ دوم به مصرف رسید . روی همین دلیل بود که پلان مذکور تکمیل نگردید و قسمت اعظم پروژه ها دو باره در پلان پنجسالهٔ سوم مورد توجه قرار گرفتند.

از دیاد و تقلیل کمک های خارجی روسیه ، به اوضاع سیاسی بین المللی و روابط آن مملکت با امریکا ، بستگی داشته است . در مرحلهٔ سوم در میزان کمک‌های خارجی روس ها در سال های ۱۹۶۲ تا ۱۹۶۳ کاهش قابل ملاحظه ای رونما گردید . کمک های خارجی روسیه بصورت مجموع در سال های مذکور بالترتیب به ۹۱ ملیون دالر و ۱۵۲ ملیون دالر تقلیل یافت .

زیرا درین زمان بحران موشک های کیوبا ، برخورد های سرحدی هند و چین و شدت بحران داخلی اقتصاد روسیه، مشکلات عظیمی در راه سیاست خارجی روسیه بوجود آورده بود. از همه مهمتر اینکه تعداد زیادی از حکمرانان کرملین به این نظر بودند که باید قبل از تعهدات بیشتر اقتصادی در برابر جهان سوم این مسئله تحقیق گردد که آیا بر نامهٔ کمک های خارجی ، اهداف سیاست خارجی روسیه را بر آورده ساخته میتواند یا خیر ؟ بعداً ، نظر به شرائط و مساعدت اوضاع، این بر نامه را روی دست بگیرند . همان بود که بعد از ۱۹۶۴ یعنی بعد از آنکه روس ها مطمئن گردیدند که پیشرفت های چشم گیر سیاسی ، ستراتیژیک و اقتصادی نصیب شان گردیده بر نامه را با سرعت بیشتر تعقیب نمودند . روس ها در سال ۱۹۶۸ قرارداد های متعددی

خدایا!

روسهای جنایتکار ، پدرم را کشتند ، مادرم نیز ، با شرمندگی روسها به شهادت رسید ، برادران خواهرانم نیز درهمین حادثه ، شهید شدند و اینک تنهای تنها در این دنیای پر از خیانت و جنایت ، حیران و آواره در بدر هستم ؛ خدایا تو خود بر من رحم کن و مرا تنها نگذار ، بجز تو پناهگاهی ندارم!

با افغانستان به امضاء رسانیدند و مبلغ تقریباً ششصد ملیون دالر امریکائی ، قرضه به این مملکت که هفتاد در صد مجموع قرضه های خارجی افغانستان را تشکیل می داد ، پیشکش نموده و قرضه های مذکور در پروژه های مختلف ازقبیل انکشاف چاههای گاز، فابریکهٔ کود کیمیاوی و پروژه‌های نا تمام کانال ننگرهار، سرمایه گذاری گردید . قرضه های مذکور گاز طبیعی منبع عائدات قابل ملاحظه برای روس ها بود . آنها هزار متر مکعب گاز طبیعی را در بدل مبلغ ۵ر۷ تا ۶ر۶ دالر امریکائی خریداری می نمودند . در حالیکه روس ها گاز شان را که بر ممالک اروپائی در بدل مبلغ ۱۲ دالر فی هزار متر مکعب بفروش می رسانیدند ، علاوه از تفاوت قیمت روس ها یک مقدار پول را نیز که باید جهت انتقال گاز مورد نیاز سرزمین های تحت استعمار روسی در جوار افغانستان به مصرف میرسید صرفه جوئی نمودند .

پکت وارسا و سلطهٔ نظامی روسیه

روحیهٔ توسعه طلبی رژیم تزار با انقلاب سیاسی و کودتای نظامی بالشویک ها به رهبری لنین و ستالین در اردو از بین نرفته بلکه با اختیار شکل و رنگ نوین ، وسائل تازه ای را جهت بدست آوردن این اهداف بکار انداخته و بیشتر از پیش تقویت گردیده است .

یکی از طرق جدید بدست آوردن اهداف تزاری، تشکیل احزاب کمونستی در اکثر ممالک جهان منجمله اروپای شرق بود و آنها مکلف بودند که عضویت و وفاداری شانرا نسبت به کمینترن لینین اعلان نمایند . طبق اصول (۲۱) ماده ای کمینترن ، تمام اعضای احزاب مذکور به اطاعت بلا قید و شرط از رهبر ، حزب و بصورت کل از کمینترن که حزب کمونست روسیه در رأس آن قرار داشت مکلف بودند. این وضع ادامه یافته و در طول دههٔ (۱۹۲۰) احزاب کمونست ملی به قبول قانون غیر تحریری اضافی یعنی تابعیت غیر مستقیم احزاب کمونست ملی از حزب کمونست روسیه تن دادند . در طول دهه (۱۹۳۰) یعنی بعد از آنکه حزب بالشویک قدرت را بصورت کاملاً انحصاری بدست آورده ، در تلاش تمدید قدرتش گردید تا عدی که صلاحیت و اختیار تعیین رهبری احزاب کمونست ممالک اروپای شرق را بخود اختصاص داد . نفوذ حزب بالشویک بر احزاب کمونست اروپای شرق در زمان ستالین بصورت بلا-منازع تحقق یافت تا جائیکه وی فرمان انحلال حزب کمونست پولند را درطول جنگ‌جهانی دوم صادر نمود تا بتواند مخالفت های آن حزب را در برابر سیاست خویش خنثی و روابطش را با آلمان نازی رونق بخشد. ستالین توانست با انحلال حزب کمونست پولند ، منافع ملی روسیه را از طریق اشغال قسمتی از پولند که طی معاهده ای از هتلر بدست آورد ، تأمین نماید .

از نظر ستالین سلطه بر احزاب کمونستی اروپای شرق یکی از شرائط و طرق اساسی ادارهٔ خود حزب

پیرمرد نجار، در حالیکه فشار اندوه مشکلات درجبینش نمایان است، لبخند امید بر لب دارد و با همسر و فرزندان خویش برای فردای بهتر تلاش می‌کند.

خداوند: "فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ..." کتاب خدا و سنت پیامبر گرامی اش را، محک و معیار اعمال و افکار خویش، بدانیم و امور زندگی خویش را با معیار حق، مستقیم، متحد شویم و همرنگ و همفکر و فشرده و یکپارچه گردیم یعنی: برادر هم باشیم.

برادر در روشنفکر، از مرز وحدت در ایمان است یعنی فکر و عمل خود را، بر موازین و برنامه‌های دین خدا عیار نمودن و در روابط و پیوندهای فردی و اجتماعی خویش، حکم خدا را جاری و قائم ساختن. و این، از مقتضای ایمان صحیح خدا است و کسیکه با ارزشها و اعتقادات از سرچشمهٔ پاک و ناب و مکتب اسلام اصیل و انقلابی سیراب گردیده، بیهوده حاضر نخواهد شد که زیر بار تحریکات شیطان برود و منافع آزمندانهٔ اش را بر مردم و وطن ترجیح دهد و با اینکه بخاطر تأمین و حفظ موقف باطل خویش عالم را بخاک و خون بکشد و بر روی لاشه‌های خونین ملیونها انسان، بساط شادمانی و عشرت بگستراند. زیرا چنین انسانی از کمال اخلاص و پاک طینتی برخوردار است، فکر و نگرش خدا است و همه منافع مادی اش را در جهت حاکمیت و استقرار این معنویت به قربانی میگذارد. پس در قلمرو چنین انسانی وسوسهٔ شیطان نفوذی نیست، زیرا شیطان در برابر عظمت و شکوه چنین بنده راه‌ی عجز و درماندگی بر زمین میبیند و میگوید... "لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ"

آری برادر! در ضمیر چنین انسانی جُزْ ندای ملکوتی حق طنین اندازنیست و در پیشگاه وی آنچه مطرح است کسب رضای خدا است و در پرتو این طرز تفکر، چنین انسانی شب و روزش را تا پای جان در خدمت اسلام عزیز و رفاه و آرامش همنوع مظلومش و در راه نجات انسان از حاکمیت انسان و در فرجام در جهت رهائی انسان از قید و بند و اسارت طاغوت و در مجموع در جهت برتری نام خدا و حاکمیت دین خدا در زمین وقف میکند و بقربانی میگذارد.

در قلمرو فکر و اندیشه و زندگی همچو انسان مؤمن و مخلص اصلاً تعصبات خرافی و جاهلانه و گرایشهای منفی و خودخواهانه سراغ نمیشود و وجدان و ضمیر چنین انسانی هرگز جا را نمیدهد اجازه دهد و بپذیرد که روس بر پیکرهٔ بافت و شرف و موجودیت برادرش تجاوز کند و باین لبخند پیروزی و آرامش بر لبانش نقش بندد و کودکان و مسلّم حکم و فرمانخدا و ندیکسان، با شیم و لوح ضمیر و وجدان خویش را با تمسک به آئین خدا، از لوث آلودگیها پاک سازیم و به خویشتن زلال و پاک و سالم خویش، بازگردیم یقیناً، کینه و کدورت و نفرت، حسد و بدبینی‌ها جای خود را به صفا و صدق و صمیمیت، و اگذار میشود و روح اخوت و برادری، در کالبد خسته و افسرده و آفت رسیدهٔ ما، باز دمیده خواهد شد و ما همه، متحد و یکرنگ، همانند روح واحد در جسد واحد، و همچون سیمان مرصوص در برابر هر حادثه و پیش آمدی، پابدار و مقاوم خواهیم بود و از آن احساس همدردی و همرنگی به محیط زندگی ما و فکر و اندیشه‌ی ما بازخواهد گشت و آنوقت گلبهای درمان، از صمیمهٔ روزگار ما و کشور و مردم ما، محو خواهد گردید و بدین ترتیب، میتوانیم بر مدد و مصرف سرور دگار، مطمئن و فرین رحمت او باشیم. در عصر آن، بنیه‌ی ظلال و گمراهی، جز خسران ابدی و عذاب الیم و دردناک، چیزی نبوده نمیتواند و این، نتیجه‌ی محتوم قوم سرکش ست. و خداوند جمیع امت اسلامی را، از سقوط در این منجلاب ذلت و خیرمساری در امان دارد. آمین!

آری، برادر!

این مسائل و موارد الزامیّ برای آن بادآور شدیم که مشکلات سر راه و روی ما شیها و چالشگاه‌ها و در دا نگیز ما حرا ها ی ما، با انقلاب جاری ما، از فقدان و کمبود چنین معرفت و مزیتی، ناشی میشود و برای پایان بخشیدن، به این نارسائیها و مشکلات، به یک وحدت پابدار و صمیمیت و اخوت اسلامی، باید دست یافت و برای تحقق این وحدت، داشتن باور و ایمان راستین و همگانی، امری است لابدی: "إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ"... "ولازمهٔ ایمان همگانی اعتصام همگانی و دسته جمعی، به قانون خدا "وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا"..... وگریز از تفرق و اختلاف است.

راه علاج کدام است؟

اگر تو روشنفکر چیره فهم، قرآن را لذیذترین و روشنترین معیار سنجش نفع و ضرر خویش ندانی و اگر او، دین خدا و حکمش را پدیده‌ی یقین و تسلیم، بنگری و در برابر خدا گردن ننهی و منفعت باشد و نفع مردم و وطنش را بالاتر و برتر از منافع آزمندانه و شخصی و حزبی اش بداند، و اگر من، تفکر، دگم و اندیشه و عمل شاسالم و تعصب آلود (گروهی، حزبی، منطقوی ...) خویش را کنار بگذارم و بدور افکنم و خلاصه اینکه: اگر ما همه در اندیشه و فکر، و در رفتار

هرآنچه شرط بلاغ ست با تو می گویم
تو خواه از سخنم پند گیر، خواه ملال.

کمونست روسیه بشمار میرفت. زیرا بوجود آمدن حزب کمونست مستقل اروپای شرق باعث تبارز گروه بندی هائی در اروپای شرق شده و اثرات آن در روحیهٔ احزاب کمونست سر زمین های تحت استعمار روسیه نیز مشاهده میگردید و احزاب این مناطق نیز در ارتباط شان با حزب کمونیست روسیهٔ سفید تجدید نظر می نمودند .

در پایان جنگ جهانی دوم ستالین توانست که توسط قدرت نظامی اش احزاب کمونیستی پولند ، چکوسلواکیا ، رومانیا ، هنگری و بلغاریا را تحت رهبری ماسکویت ها (Moscovites) به قدرت برساند . وی از اشخاص بقدرت رسانیده شده تقاضا داشت که از برنامه های سیاسی و اقتصادی مسکو استفاده و آنها را در محیط خود شان تطبیق نمایند . مثلا دسته جمعی سازی زمین ها به نمونهٔ مزارع روسی ، انکشاف سریع صنایع ثقیله و ترور پولیسی ، از خواسته های مبرم ستالین بود در حالیکه تطبیق این برنامه ها باعث سقوط فوری سطح تولید مواد خورا که شده ، منابع ضعیف مواد خام آن ممالک نمی توانست اهداف صنعتی مذکور را بر اورده سازد . همچنان ترور های سیاسی باعث اختلال وضع روحی مردم گردیده بحران تلافی ناپذیری را ببار می آورد . اما ستالین اطاعت از این برنامه ها را معیار قرار داده ، درجهٔ وفاداری رهبران احزاب را نسبت به مسکو تخمین مینمود . چون رهبران وابسته به کرملین و نماینده های ستالین در ممالک اروپای شرق چاره ای جز اطاعت نداشتند . فاصله بین رهبران احزاب مذکور و مردم آن سر زمین ها روز بروز عمیق تر شده و اشخاص مذکور بیشتر بر نیروی نظامی روسیه متکی می گردیدند تا بر سر قدرت باقی بمانند . مداخلات مستقیم ستالین در مسائل حزبی ممالک اروپای شرق باعث شد که تنفر و انزجار مردم این ممالک نسبت به مسکو شدت گیرد تا اینکه این انزجار بعد از مرگ ستالین در پولند ، هنگری و بعداً چکوسلواکیا به

آواره گان فقر ، گرسنگی ، بیخانمانی ، جنگ و بیماری ها ارمغان تجاوز کردن ، این است : دو آوردهای کمونزم و سوسیالزم .

شکل ملی تبارز کرد که توسط قوای سرخ روسی سرکوب گردید .

امپراطوری روسیه از ملیت ها و نژاد های مختلف و غیر متجانس تشکیل یافته است . روس ها از ابتدا کوشیده اند که با روسی سازی فرهنگ ، تمدن و طرز فکر این ملیت ها ثبات داخلی امپراطوری را تأمین نمایند . هر گونه وسائل از قبیل استعمال قوای نظامی ، قتل و کشتار ، ترور ، تبعید به سایبریا و اعزام به کارخانه های کار اجباری بکار برده شده است تا احساس آزادی خواهی این ملیت ها را خفه سازند . مدت بیش از شصت سال است که رژیم کرملین به نابودی نسل های سابقه مشغول است و تلاش دارد که نسل جوان، طبق خواستهٔ رژیم ببار آید. این سیاست در سرزمین هائی که تازه جزء امپراطوری قرار گرفته و بنام اقمار روسیه یاد میگردند نیز بگونه های مختلف مورد تطبیق قرار میگیرد . کرملین به بهانهٔ دفاع از کمونیزم برنامه های توسعه طلبانهٔ تزار ها را تعقیب نموده میخواهد که ثبات و آرامش ممالک اقمار را به نفع خود تضمین نماید. روس ها میخواهند که یک کنفدراسیون جهانی را به اساس شعار کاذب و بی محتوی (کارگران جهان متحد شوید) بوجود آورده ، اداره و نظارت آنرا خود در اختیار داشته باشند . روس ها بارها به ممالک اروپای شرق گوشزد نموده اند که نظام اقتصادی ، سیاسی ، نظامی و فرهنگی روس توانسته است مناطق غیر متجانس را در داخل روسیه متحد سازد ، لذا این نظام باید بحیث نمونه در ممالک اقمار نیز جهت اتحاد و اتمام «کنفدراسیون سوسیالستی عمومی» مورد استفاده قرار گرفته ممالک اروپای شرق را با کنفدراسیون سوسیالستی روسیه مزج نماید.

از نظر روس ها این امپراطوری دارای سه نوع اجزاء می باشد :

(۱) جمهوریت تحت ادارهٔ مستقیم کرملین .

(۲) ممالک سوسیالستی خارج از سرحدات که تحت دیکتاتوری مؤسساتی و سلطه و نفوذ نظامی و اقتصادی روسیه قرار دارند مثل ممالک اروپای شرق ، مغلستان و رژیم دست نشاندهٔ افغانستان .

(۳) ممالک ماورای بحار از قبیل کیوبا، ویتنام، موزنبیق ، انگولا ، حبشه و یمن جنوبی .

برای اینکه روس ها توانسته باشند اجزای داخلی وخارجی امپراطوری را باهم متحد سازند قصداً سرنوشت استحکام و همبستگی ایالات داخلی را بثبات و همبستگی اجزای خارجی مرتبط ساخته اند .

برای اینکه روس ها توانسته باشند این کنفدراسیون را بوجود آورده آنرا استحکام بخشند ، در نظر ندارند مثل روز های اولی قدرت شان و ایام جنگ جهانی دوم به اشغال مستقیم ممالک اروپای شرق دست زده آنها را رسماً جزء قلمرو خود اعلان نمایند بلکه مؤثر ترین راه به نظر نظامیان کرملین جهت کاملا متکی ساختن اروپای شرق به مسکو، بوجود آوردن مؤسسات نظامی ، اقتصادی و سیاسی مشترک و بهم ارتباط دادن اصول اداری این مؤسسات میباشد .

احزاب کمونیستی اروپای شرق بالنوبه مکلف اند سیاست هائی را در پیش گیرند که روحیه همکاری و ارتباط با باداران روسی شانرا تقویت بخشد . این احزاب باید روشی را در پیش گیرند که مؤسسات اقتصادی و فرهنگی ، نظامی و سیاسی و دستگاه های اداری مربوط آن ، ارتباطات شانرا با مؤسسات مقابل روسی شان روز بروز تقویت نمایند ، زیرا تقویت این

ارتباطات ، نظارت و ادارهٔ روسیه را بر اروپای شرق تحقق می بخشد .

از جملهٔ مؤسساتی که این نوع سلطه را تحقق می بخشد ، یکی هم پکت یا پیمان وارسا و مؤسسهٔ اقتصادی کومیکان میباشد . مؤسسات اداری، فعالیت‌ها و مانورهای مشترک پیمان وارسا ، بصورت خود کار، ادارات قوای نظامی روسیه و وزارت دفاع آن مملکت را با وزارت دفاع ممالک اروپای شرق ارتباط می دهد. ادارهٔ اقتصادی کومیکان با روی دست گرفتن پلان گذاری مشترک ، سرمایه گذاری ها و فعالیت های تولیدی مشترک، قصد دارد یک دستگاه اداری اقتصادی مشترک روسی و اروپای شرق را که متکی بر یکدیگر باشد بوجود آورد . به این ترتیب روس ها در نظر دارند که با بوجود آوردن چنین دستگاه در طویل المدت ، اروپای شرق را در امپراطوری منحل نموده ، کنفدراسیون سوسیالستی را تحت رهبری مسکو تشکیل دهند . گرچه برای فعلاً مشکلات و موانع فراوانی بر سر راه روس ها قرار دارد اما با آنهم احزاب حاکم کمونیستی تحت فشار قرار دارند که با در نظر داشت شرائط محیطی،این اهداف طویل‌المدت را در فعالیت های نظامی، اقتصادی و سیاسی شان فراموش ننمایند .

در مقدمهٔ قرار داد پکت وارسا ذکر شده که :

« . . . درعین زمان با در نظر داشت شرائطیکه در اروپا و در نتیجهٔ امضای قرار داد های پاریس که هدف آن بوجود آوردن اتحاد نظامی تازه ای به شکل اتحاد اروپای غربی با سهم گیری آلمان غرب که دو باره نظامی شده و در ناتو شامل گردیده است ، . . . به مواد ذیل موافقت نمودیم . . . . » این و اعلامیه های بعدی فرمانروایان کرملین، چنین

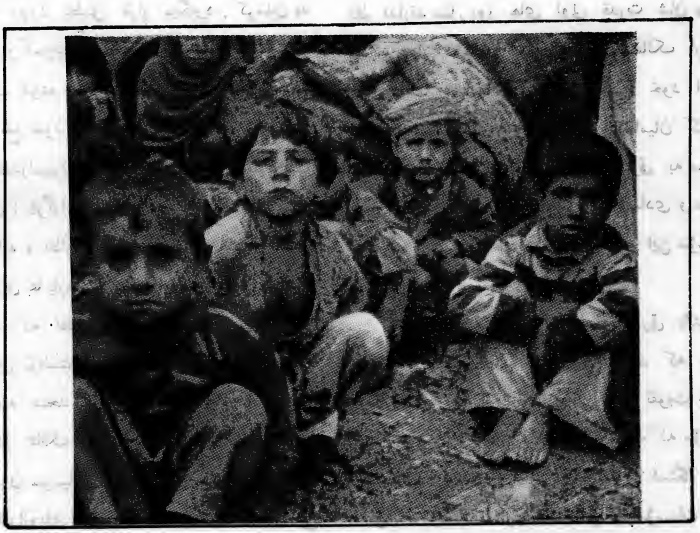

اطفال آواره دربی‌سرپناه افغان که دور از وطن ، دربدون سرنوشت ، با این وضع رقتبار دیده میشوند .

وانمود می سازد که پکت وارسا به خاطر عکس العمل در برابر قرار داد های پاریس و شمولیت آلمان غرب در پکت ناتو به امضاء رسیده است . در حالیکه به هیچ وجه نمیتوان این ادعا را از انگیزه های اساسی پکت وارسا دانست . این موضوع در عمل ثابت گردید که پکت وارسا تنها وسیلهٔ دفع سیاست های ناتو نبوده بلکه یکی از وسائل مؤثر سنکوب نمودن ملت های اروپای شرق بوده است . تا به حال از پیمان وارسا بحیث وسیلهٔ دفاع در مقابل تجاوزات خارجی استفاده نگردیده بلکه از طریق آن در مسائل داخلی ممالک اروپای شرق مداخلات صورت گرفته ، زمینهٔ تجاوزات خارجی ها را فراهم نموده است . مثل مداخلات روس ها در انقلاب هنگری و چکوسلواکیا.

در نومبر (۱۹۵٤) روس ها کوشش نمودند که از امضای قرار داد های پاریس جلوگیری بعمل آرند اما چون موفق نگردیدند ، پیشنهاد انعقاد کنفرانس سراسری اروپا را نموده و خواستند تا سیستم دفاعی مشترک اروپائی را بوجود آرند . روس ها با زرنگی تمام از فرصت استفاده نموده بر ممالک اروپای شرق که در کنفرانسی به تعقیب کنفرانس پاریس منعقد گردیده بود فشار وارد نمودند که به اتخاذ تصامیم دسته جمعی جهت بوجود آوردن قوای مسلح مشترک تحت‌فرماندهی‌واحد، دست زنند، چون قرارداد پاریس به تاریخ پنجم ماه می (۱۹۵۵م) ، به امضاء رسید و آلمان غرب به تاریخ نهم ماه می (۱۹۵۵م) بحیث عضو ناتو شناخته شد لذا روس ها در یازدهم ماه می در ختم کنفرانسی که به اشتراک نخست وزیران، وزرای دفاع و خارجهٔ روسیه و هفت مملکت اروپای شرق و چین بحیث ناظر منعقد گردیده بود متن معاهده (پکت وارسا) را به امضاء رسانیدند .

گرچه اوضاع سیاسی نزدیک به زمان امضاء پکت و بوجود آمدن پیمان ناتو در آماده ساختن افکار و ذهنیت ممالک اروپای شرق خالی از تأثیر نبوده اما آنطوریکه روس ها ادعا می نمایند این شرائط و عوامل ، یگانه انگیزه و علت بوجود آمدن پکت وارسا نمی باشد .

طوریکه قبلاً متذکر شدیم امپراطوری روسیه در زمان فرمانروائی ستالین توسط دیکتا توری شخصی و انتصاب اشخاص مطلوب در رأس احزاب کمونیستی حاکم بر ممالک اقماره‌اداره می شد و احزاب مذکور حیثیت شعبه و شاخهٔ فرعی حزب کمونیست را دارا بود . اما بعد از مرگ وی امپراطوری به تشنج مواجه گردیده مردم ممالک اقمار به فعالیت های آزادی خواهانهٔ شان شدت بخشیدند .

حفظ آرامش و بر قراری سلطهٔ مسکو درین سر زمین ها یکی از امور حیاتی بحساب می آمد . این هدف از طریق دیکتاتوری مؤسساتی مثل پکت وارسا به نوع بهتری تأمین میگردید . طی مادهٔ (۷) پیمان وارسا ، ممالک امضاء کننده تعهد نمودند که

«به هیچگونه ائتلاف ، اتحاد و یا امضای قرار دادی که مخالف روحیهٔ پکت باشد مبادرت نخواهند ورزید» این ماده ، ممالک امضاء کننده را از استقلال واقعی محروم نموده به آنها مجال برقراری روابط با سایر ممالک جهان را طبق مصالح ملی شان نمیداد . همچنان باساس مادهٔ (٦) پیمان ، یک کمیتهٔ بنام کمیته (مشورتی سیاسی) بوجود آمد که فعالیت های سیاسی و سیاست های خارجی ممالک امضاء کنندهٔ پیمان را تدوین و ترتیب نموده هماهنگی بین شان ایجاد مینماید . در اولین جلسهٔ این کمیته،یک کمیسیون باصلاحیت زیر ادارهٔ سکرتریت واحد تعیین گردید تا در حضور نماینده های ممالک امضاء کننده، مسودهٔ سیاست خارجی ممالک را تصویب نماید . مرکز هر دوی این ارگان یعنی کمیتهٔ مشورتی سیاسی و کمیسیون مذکور را مانند سائر دفاتر مرکزی مؤسسات پکت در مسکو قرار دادند . به این ترتیب روس ها به عنوان ایجاد هماهنگی ، اتحاد ، همبستگی و . . . . سلطهٔ غیرمستقیم و مؤثر شانرا بر ممالک امضاء کننده برقرار نمودند . و این بر نامه هائی بود که از مظاهرات کوچک پولند و آلمان شرق به اینطرف روی دست بود .

سال های بعد از امضای پکت ، شاهد واقعات مهم تاریخی در داخل کمپ روسیه است . این واقعات در عمل نشان داد که پکت وارسا ، روی چه انگیزه هائی به میان آمد و به چه عکس العمل های شدید مردم مواجه گردید . قیام اکتوبر پولند و انقلاب هنگری از مهمترین واقعاتی است که روس ها را به لرزه انداخت و به آنها فهماند که استعمار نتوانسته است با بکار بردن ترور و اختناق و تحمیل اشخاص بر ان ملت ها ، روحیهٔ مبارزه و آزادی خواهی شانرا محو نماید . پکت وارسا جهت جلوگیری روند ضد ستالین درین زمان یکی از وسائلی بود که خروشچف از ان استفادهٔ مؤثری بعمل آورد . پیمان وارسا درین زمان بحیث یک مؤسسهٔ ارتباطی بین ادارات روسی و ممالک اقمار، نقش اساسی را ایفا نموده به روس ها اجازه داد تا در چوکات پیمان مذکور و قرار داد های دو جانبهٔ روسیه و ممالک ، اقمارءعساکر شانرا در ان ممالک مستقر نمودهٔ از ان در پشتیبانی رژیم های غیر مردمی و دست نشانده استفاده نمایند . مثلاً روس‌ها در دفاع از عمل وحشیانهٔ شان در هنگری به استناد ماده (٥) پیمان وارسا گفتند که «آنها به اساس ماده (٥) پکت وارسا مکلف بودند لشکر شانرا در خاک هنگری مستقر نمایند.» در حالیکه مادهٔ مذکور عملی نمودن آنعده تصامیمی را که باساس موافقهٔ مملکتین صورت گرفته باشد مجاز می داند و آنهم در برابر تهاجم خارجی و رفع خطراتیکه متوجه تمامیت ارضی کدام مملکت امضاء کننده باشد. اما با آنهم اعمال استعماری روس ها به عنوان اینکه آنها قانوناً مکلفیت (!) داشته اند توجیه میگردد.

باساس قطعنامه‌ئیکه بعد از اولین جلسه (کمیته مشورتی سیاسی) صادر شد این کمیته باید حد اقل سالانه دو بار تشکیل جلسه دهد. جلسات منظم کمیتهٔ مذکور منعقد نگردید مگر یک بار در سال ۱۹۵٦ و یک باردر سال ۱۹۵۸ به خاطر ضرورت های سیاسی مسکو. مثلاً جلسهٔ سال ۱۹۵۸ بخاطر تصویب (پلان را پاکی) جهت بوجود آوردن منطقهٔ غیر ذروی در اروپای مرکزی و پیشنهاد آلمان جهت بوجود آوردن کنفدراسیون آلمان ، منعقد گردید. جلسهٔ مذکور در واقع به خاطر صحه گذاشتن بر سیاست بین المللی روسیه و اعلان موضع گیری های روس ها در قبال رویداد های آنروز تشکیل گردیده بود. به

این ترتیب (کمیته مشورتی سیاسی) پکت ، میدان فعالیت های روس ها قرار گرفته از طریق بلند گوهای آن ، مواقف سیاسی بین المللی شانرا اعلام نموده خواستند تا چنین وانمود نمایند که این سیاست از پشتیبانی سائر ممالک جهان نیز برخوردار است.

بعد از انکه استعمار روس و امریکائی در یک مسابقهٔ تسلیحاتی و تولید سلاح های ذروی در گیر شدند، در طرز فکر و اصول جنگی ممالک هم ، تجدید نظر صورت گرفت . مسئلهٔ جنگ های ذروی و سلاح های ستراتیژیکی این سؤال را مطرح ساخت که آیا در جنگ های آینده به جنگ های لشکری ومرسومی هم ضرورت خواهد بود ؟ این سؤال باعث بوجود آمدن دو گروه مخالفین و طرفداران این نظر شد . اما بالآخره جنرال های روسی به این نتیجه رسیدند که بدست داشتن نیروی لشکری در پهلوی نیروی ذروی خیلی ها ضروری است . چون انکشاف و تقویت هر دوی این ساحهٔ نظامی برای روسها خیلی ها زیادگران تمام می شد ، آنها تصمیم گرفتند که باید قوای لشکری ممالک اقمار را تحت ادارهٔ نظارت خود در آورده در صورت خطر بدون آنکه پولی هم مصرف نموده باشند از ان استفاده نمایند . لذا پکت وارسا یکی از منابع مهم قدرت لشکری و قوای بشری روس‌ها بحساب می آید . روی همین انگیزه بود که برنامهٔ مانور های مشترک نظامی و فعالیت های سیاسی و تربیوی مشترک را روی دست گرفتند تا در موقع مناسب آن به این عملیات و اصول فرماندهی لشکر های چندین ملیتی آشنائی داشته و در موقع ضرورت بتوانند آنها را به آسانی سوق دهند . جنرال‌های روسی حاکم بر پکت ؛ سالانه تعداد زیادی از افسران نظامی ممالک اقمار را به روسیه برده با تدریس اصول نظامی روسی و زبان روسی آماده می نمایند تا در صورت صدور فرمان عملیات، آنها بتوانند به آسانی عملیات مربوط

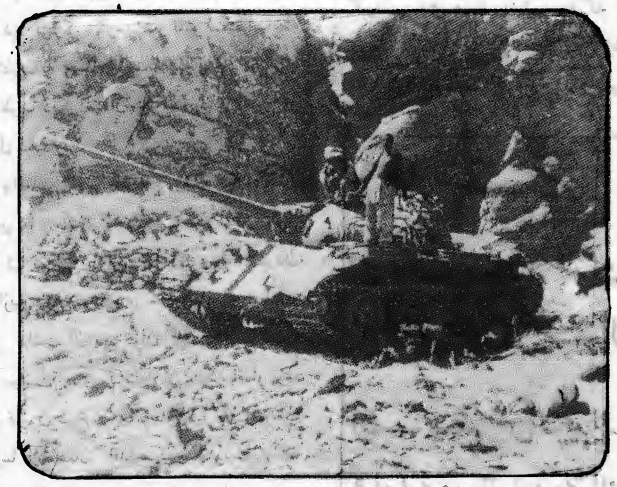

تانک زرهپوش پکت وارسا که در افغانستان بالضرف مجاهدین در آمده است

را انجام دهند .

در اکتوبر سال (۱۹۶۱) مارشال مالینوفسکی (Marshal Malinovsky) در بیست و دومین کانگرس حزب کمونست روسیه راجع به ستراتیژی نظامی ، خطابه ای ایراد نموده نقش و اهمیت قوای لشکری را در پهلوی نیروی ذروی تائید نموده گفت: «قوای لشکری در پیروزی های آینده اهمیت فراوان دارد .» بنا از جنرال ها و مفکرین ستراتیژیک روسیه به نقش قوای لشکری اشاره نموده آنرا عامل مهم و تعیین کننده در جنگ های آینده قلمداد نمودند . لذا آنها طرفدار تشکیل قوای لشکری بزرگی بوده میکوشند طرق بسیج نمودن تعداد زیادی از افراد را در جنگ های ذروی جستجو نمایند . آنها به این نتیجه رسیدند که باید قوای لشکری متحرک تهیه نموده آنها را در مناطق دور از سرحدات روسیه ، در داخل ممالک اروپای شرق جا بجا نمایند . چون روسیه به تنهائی از تهیهٔ این لشکر عظیم عاجز است لهذا قوای لشکری پکت را قبلا در نزدیکی سرحدات ناتو مستقر ساخته است تا از یکطرف به روسیه قدرت مقابلهٔ زمینی بیشتری را داده و از طرف دیگر میدان جنگ را در خارج از سرحدات انتقال دهند.

یکی از واقعات مهم تاریخی که انگیزه های استعماری روس ها را آشکار ساخت ، هجوم لشکر سرخ بر چکوسلواکیا بود . بازگو نمودن و بر شمردن واقعات قبل ازین واقعه موضوع خارج از بحث است اما با در نظر داشت آن می توان گفت که پکت ، وسیلهٔ تحمیل سیاست های کرملین بر ممالک اقمار بوده است . هجوم قشون سرخ بر چکوسلواکیا ثابت ساخت که پکت وارسا به همان اندازه که مصئونیت ممالک اقمار را در برابر ناتو تضمین نموده است باعث سلب آزادی داخلی و حق خود ارادیت ملت ها نیز گردیده است . این واقعه ثابت ساخت که حکومت هائی که در جهت خلاف سیاست روس ها حرکت نمایند از بین رفتنی است . روی همین علت بود که نیکولای چاوسسکو منشی عمومی حزب کمونست رومانیا در لحظات بعد از این واقعه در بیانیه ای ۱۷ جولای (۱۹۶۸) اش گفت که: «پکت وارسا وسیلهٔ دفاع دسته جمعی ممالک عضو در برابر حملات احتمالی خارجی است نه اینکه ما بتوانیم با استفاده از آن اعمال تجاوز کارانهٔ خویش را توجیه نموده در امور داخلی یک دیگر مداخله نمائیم .»

هجوم قشون سرخ بر چکوسلواکیا این موضوع را آشکارا ساخت که روس ها مصمم اند حضور عساکر شانرا در اروپای شرقی دوام داده و این مسئلهٔ ازمسائل عمدهٔ سیاست خارجی روسیه میباشد و آنها آماده اند که جهت حفظ مقام شان در منطقه از زور هم کار بگیرند . روی همین دلیل بود که بر چکوسلواکیا حمله نموده و بعد از منکوب ساختن جنبش ملی چکوسلواکیا ، عساکر روس به عنوان اینکه دست

بروت شیر

این گرگ ، هزار گوسفندان خورده است
بسیار سر و پای غزالان خورده است

اینک چه شدش که پیچد از درد بخود
گوئی که بروت نره شیران خورده است

آورد های سوسیالیزم در خطر است و قوای نظامی فعلی چکوسلواکیا قابل اعتماد نیست در خاک چکوسلواکیا باقی ماندند .

بهمین ترتیب دو عنوان (کامنولت سوسیالستی) و (پکت وارسا) مفاهیم مترادف را بخود گرفتند و معلوم گردید که استحکام (کامنولت) به توانائی (پکت) تعلق دارد . اگر پکت که جنرال های روسی در رأس آن قرار دارند توانائی و نظارت و اداره اش را از دست داد (کامنولت سوسیالستی) موجودیت اش را از دست خواهد داد . لذا قوای نظامی باید بیشتر از حد لازم تقویت گردد تا در صورت قیام های مردمی و یا کدام حمله خارجی بتواند عوامل خطر سقوط امپراطوری سمکو را از بین ببرند . روی همین دلیل بود که بعد از حملهٔ قشون سرخ بر چکوسلواکیا مؤسسات و ادارات جدیدی تأسیس گردید تا در تحقق سلطهٔ بلاّ قید و شرط روس ها نقش اساسی را ایفاء نمایند . ایجاد دفاتر (مانور های مشترک) مؤسسات تعلیمی و سیاسی ، طرح دکترین های نظامی مطابق به ذوق کرملین همه از جمله تدابیر تازه ای بود که قوای نظامی روسیه را تقویت بخشیده و بکار بردن آنرا از طریق پکت وارسا ممکن ساخت .

اهمیت اساسی پکت برای روس ها بعد از نمایان شدن اختلافات درونی کمونیزم (روسیه و چین) در دهه (۱۹۶۰) بیشتر گردید . نمایان شدن این اختلافات زمینهٔ بیشتر انتقاد از ستالینیزم را آماده ساخت و کمونست های اروپای شرق مجال این را یافتند که روسیه را استعمارگر دانسته و به کمونست های اروپای شرق جرأت این را داد که ازین به بعد همه گفته های مسکو را (قانون) ندانند . آنها فرصت توجیهات مختلف مارکسیزم را بدست آوردند و توانستند که روش های روسیه را حرکات استعماری قلمداد نمایند .

بوجود آمدن این وضع مسکو را به لرزه انداخته و باعث شد که کرملین از یک طرف روش سیاسی ملایم تری در برابر رهبران کمونستی ممالک اقمار اتخاذ نماید و از جانب دیگر به مسئلهٔ (سلطهٔ غیر

مستقیم و مؤثر تری) توجه جدی مبذول دارد . روس ها ، سعی بر این داشتند که روشی را اتخاذ نمایند که از یکطرف باعث برانگیختن مردم اروپای شرق نگردد و از جانب دیگر نگذارند که واقعات سال (۱۹۰۶) پولند و هنگری تکرار گردد . لذا استعمار روسی شکل پیچیده تر و نامرئی را از طریق دیکتاتوری های مؤسساتی بخود گرفت . بسط نفوذ و سلطهٔ نظامی روس ها از طریق پکت وارسا و اقتصادی از طریق (کومیکان) شکل تازه ای به استعمار روس داد .

روسیه که با رقابت ها و مخالفت های سیاسی چین مواجه بود خطرات سه گانه را متوجه سیاست‌های عظمت طلبانهٔ خود می دانست : منبع اول اصناف حاکم و ممتازی بودند که از ابتداء تحت تأثیر مستقیم روس ها نبوده آنها خود قدرت را در مملکت بدست آورده بودند. مثلا یوگوسلاویا و البانیا که بدون همکاری های مسکو نظام سوسیالستی را در مملکت شان تأسیس نمودند ، نگذاشتند روس ها از طریق مزج نمودن آنها در مؤسسات مثل کومیکان و پکت وارسا از آزادی و استقلال وحاکمیت ملی محروم شان سازند. گروه دوم عبارت از آنعده ازکمونست هائی بودند که در ابتداء به همکاری روس‌ها به‌قدرت‌رسیدند اما آهسته‌آهسته‌نفوذ داخلی خود را بیشتر ساخته با دنبال نمودن سیاست‌های ملیت‌گرائی برتمام ارگانهای‌حزب و دولت نفوذ شانرا گسترش داده اعلان یکنوع استقلال و آزادی را در مقابل روس ها نمودند مثلا جورج جیورج جیودج (Gheorghe Gheorghiu-Di) بعد ازجنگ جهانی دوم به‌همکاری روس ها بحیث منشی عمومی حزب کمونست رومانیا و رئیس جمهورآن مملکت قدرت را بدست گرفت اما وی بعدا توانست که از احساسات ضد روسی مردم رومانیا که ریشه های تاریخی داشته و با انضمام (بساراپیا) به روسیه اوج گرفت ـ بکاهد . (دج) در ابتداء با روس ها روابط نیک و حسنه داشت اما بعد از چندی روی مسائل اقتصادی و برنامه های کومیکان با آنها اختلافات پیدا نموده نگذاشت که همه برنامه های روس ها مورد تطبیق قرار گیرد . وی یکی از کمونست هائی بود که توسط روس ها بقدرت رسید اما بعدا با تعقیب برنامه های ناسیونالستی به منافع ملی رومانیا نسبت به مسئلهٔ انترناسیونالستی پوچ و بی ـ محتوی که از طرف روس ها جهت تأمین منافع ملی شان طرح میگردید ، اهمیت بیشتر میداد .

پرچم ابلیس

این پرچم سرخ ، بیرق شیطان است
یک لکهٔ خون بدامن دوران است
آغشته به خوناب دل کارگر است
آلوده بخون جگر دهقان است

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ

به خون خفتگان سنگر حق

شهید مولوی محمد رفیق

مولوی محمدرفیق فرزند ملا آچل دربهاران (۱۳۱۲) دریک فامیل نجیب چشم بدنیا کشود تعلیمات ابتدائی را ازنزد علماء بطورخصوصی فراگرفت ودرسال (۱۳۲۹) بدارالتعلیوم عربی کابل شامل گردید بعد ازفراغت ازدارالعلوم مدت (۲۲) سال ازعمرخویش رابه تربیه سالم فرزندان مسلمان افغانستان گذراند. این مرد مبارزبعدازاوج گرفتن انقلاب اسلامی سلاح بردوش گرفته گاهی به سنگرهای خونین انقلاب مردانه علیه روسها جنگید، وگاهی هم به مسندقضاوت نشسته مسائل عمده مسلمین راحل میکرد. بالاخره بتاریخ ۱۳۶۱/۶/۴ دریک نبردخونین باقوای تجاوزگرروس دستگیر وبه شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ارباب حیدر:

مرحوم غلام قادر، مشهور به: "ارباب حیدر"، فرزند ملامحمد قل بیک، درسال ۱۳۲۲ درقریهٔ گورتپه ی ولایت کندز، تولد یافت ودردامان پرازمهرو عطوفت والدینش به نشوونما، پرداخت. تحصیلات خویش را، بصورت خصوصی، دررشته ی علوم دینی، درسطح معمول محیطی، درنزد مولوی غازی فراگرفت. موصوف، زمانیکه ازمحیط تنگ وتاریک خانه، به محیط اجتماع ودرمیان مردم قدم گذاشته متوجه نابسامانیها وظلم و اجحافیکه ازطرف ستمکاران وزورگویان طبقه ی حاکم برمردم روا داشته میشد، گردید وهر

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ سورۂ شعراء آیہ ۲۲۷

چندیکه از علوم ودانش سیاسی متداول روز، معلومات وبهره نداشت اما به بسیار خوبی ودر اسرع زمان، توانست دشمنان بی ماهیت مردم واجتماع خود را تشخیص دهد وبرای رهائی، از سلطه‌ی اینهمه جنایتکاری ها وزورگوئی ها وبرای پایان، بخشیدن به اینهمه وحشت و

شهید ارباب حیدر

بربریت که از طرف نوکران مزدوران دست نشانده وعوامل کاسه لیس استعمار شرق وغرب روزبروز، شیوع وگسترش می یافت موقف خود را معین ومشخص بسازد. لذا با ونه همچون اکثر مردم، بی تفاوت، بگوشه ای خزیدبلکه با کمال شجاعت وهمت، کمربرست وعلیه مزدوران استعمار که با نهایت بی حیائی وبیشرمی، در تخت حمایه‌ی سرنیزه وتوپ وتانک ودستگاه بنام امنیتی دربار، هورا میکشیدند وبه سازوسرنای استعمار، درجاده ها پایکوبی مینمودند، به مبارزه‌ی قاطع وجدی وپیگیر، دست یازید.

زمانیکه داؤد جبار وستمگر، از طرف شبکه‌ی جاسوسی (کی جی بی) عهده دار قتل وکشتار انقلابیون مسلمان افغانستان شد؛ این برادر، حدود فعالیتها ومبارزاتش را وسیعتر وگسترده ترساخت وشب وروز، از پای ننشست. همان بود که: دولت دست نشانده‌ی کابل، به تعقیب این برادر، آغاز، ودر رابطه با حادثه‌ی ۱۳۵۴ ـ پنجشیر، دستگیر وزندانی گردید وبعد از زمانی از محبس رهائی یافت وهمچنان مسیر مبارزه وجهاد را، رها نه کرد و زمانیکه ترکی بی ماهیت، به قدرت رسانیده شد، غلام قادر، همچون سائر برادران هموطن خود، سلاح بردوش کشید وعلیه کفر واستعمار، به پیکار مسلحانه آغاز نمود.

این برادر، مدتها با مجاهدین رزمنده‌ی بدخشان وتخار، یکجا بمقابله‌ی روسها پرداخته ودر جریان جهاد شدر این دوولایت از خود، رشادتها وشهکاریها، نشان داده است که تا امروز زبانزد عام وخاص مردمان آنجا میباشد.

ارباب حیدر، پس از مدتها جهاد دربدخشان وتخار، به کندز بازگشت وقوماندهی یک گروپ مجاهدین راه حق را، به عهده گرفت وبا استفاده از: تاکتیکها واندوخته های رزمی اش، ضربات پی درپی ومهلک وکوبنده اش را بردشمنان سفاک وجنایت پیشه‌ی اسلام، چنان وارد ساخت که دمار از روزگار ناخدایان آدمخوار روسی، برآورد.

موصوف در تنظیم صفوف سائر مجاهدین منطقه‌ی کندز، عملا وبصورت مثمر ومؤثر، سهم بارز داشت.

دشمن، در تلاش رهائی از ضربات این مجاهد رزمجوی، وارباب حیدر مبارز، با کمال حرص وولع، درجستجوی دشمن ودرآرزوی شهادت ولقاء ذات "اَللّٰه".

سرانجام، تلاش وخواست این مبارز راستین، به ثمر رسید؛

ودرنتیجه‌ی یک زدوخورد بس خونین وسهمگین، با روسهای جنایت کار، بتاریخ ۱۵/قوس/ ۱۳۶۰ درمنطقه‌ی قچی ولایت کندز، مورد اصابت گلوله‌های دشمن قرارگرفته و درفرجام؛ عروس زیبای شهادت را، به بر کشیده وبدیدار محبوب یکتای خویش شتافت.

(اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ)

هرچند، با شهادت این برادر، آمال وآرزوهای دیرین وقلبی وی حاصل گردید ودرادای رسالت اسلامی وایمانی خویش پیروزمندانه به پیش رفت وبا سربلندی وسرخروئی زیست وزندگی اشرابا مبارزه وتلاش وپیکاردرراه خدا بپایان، رسانید وبهدف پاک ومتعالی خویش نائل گشت، ولی برادر همسنگر، وهمه‌ی هدفمندان با- درک واحساس را ازفراق وجدائی خویش، حزین وآزرده دل نمود. به هرحال، ازهرقطره خون پاک هرشهیدیکه بزمین میغلطد صدها سال مسیرمبارزه‌ی ما را به جلو می بردوسند پیروزی- ما را، توشیق میبخشد وروح رزمندگی وستیزه جوئی را درباز ماندگان خویش بمراتب تقویت میدهد. وامیدواریها بر فتح ونصرت را به حقیقت ویقین مبدل میسازد.

روحت شاد ویادت گرامی باد، ای مبارز راستین راه حق وحقیقت! آمین!

شهید دوست محمد:

نومورې شهید، دوست محمد ر دعبدالجلال خان زوی دننګرهار ولایت د رودا تو ولسوالی دکوټ دجبې اوسیدونکی چې په ۱۳۲۰- کال کې زیږیدلی دی او خپل ابتدائی تحصیلات ئی دمطرانو

شهید، دوست محمد

په منځنۍ بوڼئ کې سرته رسولی دی. دکوردیو سرپرستی په اساس، ده وشوه کولای چې خپلو تحصیلاتو ته دوام ورکړی.

کله چې ملحد دولت په افغانستان کې منځته راغی نو، نومورې هجرت ته مجبور شو او پاکستان ته ئې هجرت وکړو او بیا کله چې په ۱۳۶۰- کال کې جهاد دپاره بیرته وطن ته لاړ، دمنحوس روسانو دحملې په اساس (۱۳۶۰/۱۱/۲۴) تاریخ کې شهید شو.

(اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ)

شهید گلاب خان:

شهیدگلاب خان ولدعبدالکریم درقریه‌ی اوزبین وحسین خیل مربوط ولسوالی سروبی ولایت کابل تولدیافت. به سن هفت سالگی درمکتب ابتدائیه‌ی اوزبین، شامل شده وتا صنف سوم، این مکتب را بپایان، رسانیده است.

شهیدگلاب خان

همچنان گلاب خان شهید، دریکی ازخانواده‌های نجیب وفقیر، پرورش یافته است.

درسال ۱۳۵۹ به جهاد فی سبیل الله واعلای کلمة الله ،آغاز، نموده ودرجریان یکی ازجنگ های شدیدبین مجاهدین راه حق وروسهای کافروسرکش ،به سن ۲۸ سالگی ،جام شهادت را برسرکشیدوشهیدشد.

(اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ)

روحش شادویادش گرامی!

عبدالحق شهید :

عبدالحق فرزندعبدال ازولسوالی خوست وفرنگ قریه‌ی فارزو ،درسال ۱۳۳۵ – دریک خانواده‌ی متدین؛پا به عرصه‌ی وجودگذاشت .درسال ۱۳۴۲ درمکتب ابتدائیه‌ی پاژا شامل گردید .دوره‌ی متوسطه را نیزدرمکتب مذکور ،به پایان رسانیدودرسال ۱۳۵۱شامل لیسه‌ی دوآبی خوست فرنگ گردیدوبعدازسپری نمودن لیسه ،شامل دارالمعلمین عالی بلخ گردید .همینکه روسهای متجاوز ،افغانستان عزیزرا موردهجوم قرار دادند ،این برادرمبارزوپرشور ،وظیفه‌ی جهادرا ازتحصیل ،مقدم دانسته ،ازدارالمعلمین فرار ودرجبهه‌ی خوست وفرنگ در – پهلوی برادران مجاهدخود قرارگرفته ودرسال ۱۳۵۹ به پشاور رفته ودرکورس استحکام ،شامل گردیدوبعدازسپری نمودن کورس مذکور، چندی به صفت معلم استحکام مقرروایفای وظیفه مینمود ودرسال ۱۳۶۰ با برادران مجاهد خود ،روانه‌ی جبهه گردید .ودر جبهه‌ی پنجشیر ،چندی به تعلیم برادران مجاهد ،پرداخته ودرهمان جا ،توسط روسهای غارتگرومتجاوز ،جام شهادت، نوشید.

(اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ)

روحش شادویادش گرامی باد!

محمد رجب شهید :

محمدرجب ولدنظرمحمد ،مسکونه‌ی استرکوت شولگره‌ی بلخ، یک مجاهدواقعی بوده ،ازسال ۱۳۵۸ به جهاد مسلحانه آغاز

محمدرجب شهید

نموده ودرجریان جهاد ،طی چندین برخوردبا کفار ،تعداد زیادی ازملحدین داخلی وخارجی را ،به قتل رسانده وبالآخره ، درجریان یک برخوردشدیدکه بین متجاوزین روسی ومجاهدین جان برکف راه حق،بوقوع پیوست ،این برادر ،باثربمبارد قوای هوائی دشمن ،به شهادت رسیدوبه جوارِرحمت ایزدی پیوست.

(اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ)

یادش گرامی باد!

اسلامی ورور ولی او دهغی شرعی حدود

د اسلامی ورور ولی وجائب او مسؤو لیتونه

۱ـ دخدای (ج) داطاعت په هکله یودبل سره مرسته :

حضرت پیغمبر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمایی:

"مَنْ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٖ خَیْرًا ، رَزَقَهُ خَلِیْلًا صَالِحًا اِنْ نَسِیَ ذَکَّرَهُ وَاِنْ ذَکَرَ اَعَانَهُ"

چاته چې الله پاک دخیرارا ده وکړي؛ نوصالح ملګری، ورکوی. کله چې دخدای (ج) حکم ئې هیر شی، ورپه یادوی، اوکه یادیی وی، نودهغه په اجراء اوپرځای کولوکښې ورسره مرسته کوی.

اوهمدی ټکی ته، حضرت عمرفاروق (رض) داسې اشاره کوی:

"ریښتینی ورونه ګانته پیدا کړه اددوی تر څنګ ژوندکوه، چه په هوسا ینه کښې ښکلا، اوبه مصیبتونوا وبلاکښې ستا ملاتړ دی.

۲ـ بدنی مرسته اوتعاون:

مسلمان ورور، ټاپی دبل په وړاندې دهغه دمشکلاتودحل اودضرورتونودرفع کولوپه لارکې دمسئولیت احساس وکړی، حاکم په صحیح اسنادسره، دحضرت پیغمبر (ص) څخه روایت کوی: "که ستاسی څخه یوکس دخپل مسلمان وروردحاجت اوضرورت درفع کولوپه خاطرخوقدمه ولاړشی، دغه کارده ته زما په مسجدکې ددومیاشتو داعتکاف څخه غوره دی."

۳ـ مالی مرسته اولاس نیوی:

الله، دورورولی اړیکی دتعاون اوهمدردی لپاره ستراواساسی عامل ګڼلی اوپه دیهکله یې، دخپل پیغمبرخاتم الانبیاء په خوله، ځیلو بندګانو وړارشادات فرمایلی دی:

" مَنْ نَفَّسَ عَنْ مُسْلِمٍ کُرْبَةً مِنْ کُرَبِ الدُّنْیَا نَفَّسَ اللّٰهُ عَنْهُ کُرْبَةً مِنْ کُرُبَاتِ یَوْمِ الْقِیَامَةِ وَمَنْ یَسَّرَ عَلٰی مُعْسِرٍ فِی الدُّنْیَا ، یَسَّرَ اللّٰهُ عَلَیْهِ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ عَلٰی مُسْلِمٍ فِی الدُّنْیَا سَتَرَ اللّٰهُ عَلَیْهِ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ فِیْ عَوْنِ

الْعَبْدُ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِيْ عَوْنِ اَخِيْهِ". رواه مسلم وابوداود والترمذی والنسائی وابن ماجة

یعنی: که چا د مسلمان ورور څخه د دنیا د مشکلاتو څخه یو مشکل لری کړ، نو خدای (ج) به دده څخه د قیامت د مشکلاتو څخه لوی مشکل لری کړی.

او که چا دبیوزلی سره مرسته وکړه خدای به په دنیا او آخرت کې، دده سره مرسته وکړی.

او خدای ترهغه وخته پوری د بنده په مرسته کې دی، ترڅو چه د غه بنده د خپل مسلمان ورور سره په مرسته کښې وی.

۴- وروروڼو ټولو اجتماعی مکلفیتونو پرڅای کونکی ده، چې دوړی وجیبی څخه ترلوړو لوړو وجائبو او دندو پوری په دهمدغی الهی رابطی او یکی له مخې سرته رسیږی، او یو ورور به د بل ورور په وړاندی د مکلفیت او مسئولیت احساس کوی، لکه حضرت پیغمبر (ص) دا امام مسلم په روایت فرمایی:

"یو مسلمان په بل مسلمان شپږ حقوق لری:

۱- کله چې ورسره مخامخ کیږې، نو سلام پری اچوه.

۲- او کله چې تا ته، میلمستیا وکړی نو یې ومنه.

۳- او کله چې ستا څخه نصیحت وغواړی، نو ورته نصیحت وکړه.

۴- او کله چې وپرنجل او بیا یی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وویل، نو ورته یَرْحَمُکَ اللّٰهُ ووایه.

۵- او کله چې نا روغ شو، نو یې پوښتنه وکړه.

۶- او کله چې وفات شو، نو د جنازی سره ولاړ شه.

۵ - وروروڼو، مینه محبت او ملاتړ دی:

حضرت پیغمبر (ص) اسلامی وروروڼو یو د بل سره د مرستی او ښو اړیکو اساسی عامل، گڼلی دی او د هر ډول نا وړ سلوک، بیلون او حسد څخه یې مسلمانان ژغورلی دی.

او فرمایی:

"لَاتَقَاطَعُوْا، وَلَاتَدَابَرُوْا، وَلَاتَبَاغَضُوْا، وَلَاتَحَاسَدُوْا، وَكُوْنُوْا عِبَادَ اللّٰهِ اِخْوَانًا، وَلَايَحِلُّ لِمُسْلِمٍ اَنْ يَهْجُرَ اَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ". رواه مالک والبخاری وابوداود والنسائی.

یعنی: یو د بل سره اړیکی، مه پری کوی، یو بل ته شا، مه اړوی، یو د بل سره بغض او دښمنی مکوی، او یو د بل سره حسد مکوی او یو د بل سره ورونه او د خدای بندگان، اوسئ او مسلمان ته روا نده چې د بل مسلمان ورور څخه، د درې ورځو څخه زیات مرور، شی.

بل ځای فرمایی:

"هر بشه کار، صدقه گڼله کیږی. او د بشو کارونو څخه، یو هم دا دی چې د خپل مسلمان ورور سره په ورین تندی، مخامخ شی. او دا چې د خپلې سلواغی (دا و بولونې) څخه دی د خپل ورور په سلواغی کی او به واچوی." د ترمذی روایت.

بل ځای فرمایی:

"یو بل ته هدیه اوسوغاتونه ورکړئ چې مینه موسره پیدا شی او بغل مو، ورک شی." د بخاری او مسلم په روایت.

۶- وروروڼو غیرت او وفاده:

په دی معنی چې باید یو مسلمان د بل مسلمان د آبرو او حیثیت څخه دفاع وکړی. لکه چې رسول کریم (ص) فرمایی:

"مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ اَخِيْهِ، رَدَّ اللّٰهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ" رواه الترمذی.